

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 1. 2. 2011 je Državni zbor na seji dne 30. marca 2011 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o prekrških, ki obsega:

- Zakon o prekrških – ZP-1 (Uradni list RS, št. 7/03 z dne 23. 1. 2003),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1A (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1B (Uradni list RS, št. 44/05 z dne 5. 5. 2005),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1C (Uradni list RS, št. 40/06 z dne 14. 4. 2006),
- Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1C (Uradni list RS, št. 51/06 z dne 18. 5. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1D (Uradni list RS, št. 115/06 z dne 10. 11. 2006),
- Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi tretjega odstavka 223. člena Zakona o prekrških, št. U-I-69/06-16 (Uradni list RS, št. 139/06 z dne 29. 12. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1E (Uradni list RS, št. 17/08 z dne 19. 2. 2008),
- Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1E (Uradni list RS, št. 21/08 z dne 29. 2. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij – ZIKS-1C (Uradni list RS, št. 76/08 z dne 25. 7. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1F (Uradni list RS, št. 108/09 z dne 28. 12. 2009),
- Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi tretjega, četrtega in sedmega odstavka 66. člena Zakona o prekrških, št. U-I-56/08-15 (Uradni list RS, št. 109/09 z dne 28. 12. 2009),
- Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije – ZIntPK (Uradni list RS, št. 45/10 z dne 4. 6. 2010) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1G (Uradni list RS, št. 9/11 z dne 11. 2. 2010).

Št. 716-01/11-3/2

Ljubljana, dne 30. marca 2011

EPA 1678-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.
Predsednik

ZAKON O PREKRŠKIH **uradno prečiščeno besedilo (ZP-1-UPB8)**

PRVI DEL

MATERIALNOPRAVNE DOLOČBE

Prvo poglavje

TEMELJNE DOLOČBE

Predpisovanje prekrškov in sankcij

1. člen

(1) Ta zakon določa splošne pogoje za predpisovanje prekrškov in sankcij zanje, splošne pogoje za odgovornost za prekrške, za izrekanje in za izvršitev sankcij za prekrške, postopek za prekrške ter organe in sodišča za odločanje o prekrških.

(2) Predpisi, s katerimi se v Republiki Sloveniji določajo prekrški, se lahko uporabljajo le v skladu s tem zakonom.

(3) Določbe prvega dela tega zakona (materialnopravne določbe) veljajo za vse prekrške po predpisih iz prejšnjega odstavka.

Meje sankcioniranja prekrškov

2. člen

(1) Nikomur ne sme biti izrečena sankcija za prekršek, če dejanje ni bilo z zakonom, uredbo ali odlokom samoupravne lokalne skupnosti določeno kot prekršek, preden je bilo storjeno, in če za tako dejanje ni bila predpisana sankcija za prekršek.

(2) Če se po storitvi prekrška enkrat ali večkrat spremenijo materialnopravne določbe tega zakona ali predpis, ki določa prekršek, se uporabi zakon ali predpis, ki je za storilca milejši.

Predpisi o prekrških

3. člen

(1) Prekrški se lahko določijo:

- z zakonom;
- z uredbo Vlade Republike Slovenije;
- z odlokom samoupravne lokalne skupnosti.

(2) Z uredbo Vlade Republike Slovenije se lahko določijo prekrški in sankcije zanje samo za kršitve določb uredbe in za kršitve določb pravnih aktov Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporabljajo neposredno.

(3) Z odlokom samoupravne lokalne skupnosti se smejo določiti prekrški in predpisati zanje globe samo v določenem znesku ter samo za kršitve predpisov, ki jih same izdajajo v okviru svojih pristojnosti, ter če jih zakon ali uredba še ne sankcionira.

Sankcije za prekršek

4. člen

(1) Za storjeni prekršek se ob pogojih iz tega zakona izreče predpisana sankcija ali opozorilo.

(2) Sankcije za prekrške so:

- globa;
- opomin;
- kazenske točke v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti vozniškega dovoljenja in prepovedjo uporabe vozniškega dovoljenja;
- prepoved vožnje motornega vozila;
- izgon tujca iz države;
- odvzem predmetov;
- izločitev iz postopkov javnega naročanja;

– vzgojni ukrepi.

(3) Globa se predpiše in izreče kot glavna sankcija, opomin se izreče namesto globe, kazenske točke v cestnem prometu, prepoved vožnje motornega vozila, izgon tujca iz države, odvzem predmetov in izločitev iz postopka javnega naročanja pa se predpišejo in izrečejo kot stranske sankcije.

(4) Kazenske točke v cestnem prometu, prepoved vožnje motornega vozila in izločitev iz postopkov javnega naročanja se izrečejo ob pogojih, določenih s tem zakonom, če so z zakonom za posamezni prekršek predpisane.

(5) Izgon tujca iz države in odvzem predmetov se izrečeta ob pogojih, določenih s tem zakonom, ali če tako določa zakon.

(6) Poleg globe ali opomina se sme izreči ena ali več stranskih sankcij.

(7) Ob pogojih in na način, določen s tem zakonom, se lahko namesto uvedbe postopka o prekršku oziroma izdaje odločbe o prekršku storilcu prekrška izreče opozorilo.

(8) Ob pogojih, določenih s tem zakonom, se odvzame premoženjska korist, pridobljena s prekrškom.

(9) Mladoletnim storilcem prekrškov se izrekajo vzgojni ukrepi in druge sankcije, določene s tem zakonom.

Veljavnost predpisov

5. člen

(1) Predpisi o prekrških iz prve in druge alineje prvega odstavka 3. člena tega zakona veljajo na območju Republike Slovenije; predpisi o prekrških iz tretje alineje prvega odstavka 3. člena tega zakona pa na območju samoupravne lokalne skupnosti, ki jih je izdala.

(2) Predpisi o prekrških, ki veljajo na območju Republike Slovenije, se uporabijo tudi proti vsakomur, kdor stori prekršek na ladji, ki je vpisana v pristanišču na območju Republike Slovenije, ali na zrakoplovu, ki je vpisan v register oziroma evidenco zrakoplovov v Republiki Sloveniji, medtem ko se nahajata izven njenega območja.

Drugo poglavje

PREKRŠEK IN ODGOVORNOST ZANJ

Prekršek

6. člen

Prekršek je dejanje, ki pomeni kršitev zakona, uredbe vlade, odloka samoupravne, lokalne skupnosti, ki je kot tako določeno kot prekršek in je zanj predpisana sankcija za prekršek.

Prekršek neznatnega pomena

6.a člen

Za prekršek neznatnega pomena šteje prekršek, ki je bil storjen v okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega in pri katerem ni nastala oziroma ne bo nastala škodljiva posledica.

Domneva nedolžnosti

7. člen

Kdor je obdolžen prekrška, velja za nedolžnega, dokler njegova odgovornost ni ugotovljena s pravnomočno odločbo.

Uporaba določb kazenskega zakonika

8. člen

Kolikor ni v tem zakonu določeno drugače, se v postopku o prekršku smiselno uporabljajo določbe kazenskega zakonika glede silobrana, skrajne sile, prisiljenosti, neprištevnosti, naklepa, malomarnosti, dejanske in pravne zmote, storilca in sostorilca, napeljevanja in pomoči ter časa in kraja storitve kaznivega dejanja.

Odgovornost za prekršek

9. člen

- (1) Za prekršek je odgovoren storilec, ki je storil prekršek iz malomarnosti ali z naklepom.
- (2) Predpis o prekršku lahko določi, da je storilec odgovoren samo, če je prekršek storil z naklepom.

Poskus

10. člen

Storilec ni odgovoren za poskus prekrška.

Pomagač in napeljevalec

11. člen

Če gre za napeljevanje ali pomoč v posebno olajševalnih okoliščinah, se sme napeljevalcu in pomagaču sankcija odpustiti.

Prekršek in kaznivo dejanje

11.a člen

(1) Zoper storilca, ki je bil v kazenskem postopku pravnomočno spoznan za krivega kaznivega dejanja, ki ima tudi znake prekrška, ali je bila zaradi takega dejanja kazenska ovadba zoper njega zavržena na podlagi postopka poravnavanja ali odloženega pregona, se ne vodi postopek o prekršku in se mu tudi ne izrekajo sankcije za prekrške.

(2) Če je bil kazenski postopek za kaznivo dejanje, ki ima tudi znake prekrška, pravnomočno ustavljen, ali je bila izdana pravnomočna oprostilna sodba, ali je bil obtožni akt pravnomočno zavržen ali zavržen, ali je bila kazenska ovadba zavržena, se postopek za prekršek zoper storilca vodi le, če ga razlogi za navedeno odločitev ne izključujejo.

(3) Če je bila zoper storilca vložena kazenska ovadba zaradi kaznivega dejanja, ki ima tudi znake prekrška, ali zaradi takega dejanja zoper njega teče kazenski postopek, se postopek o prekršku ne more začeti, če se je začel, pa se prekine in se ne sme nadaljevati, dokler ni postopek v zvezi s kaznivim dejanjem pravnomočno končan. V tem času zastaranje pregona zaradi prekrška ne teče in se nadaljuje po pravnomočnosti odločitve iz prejšnjega odstavka.

(4) Državni tožilec mora o svoji odločitvi iz prejšnjih odstavkov tega člena, ki vpliva na vodenje postopka o prekršku, če je bil začet kazenski postopek, pa tudi o pravnomočni odločitvi sodišča, brez odlašanja obvestiti za obravnavanje prekrška pristojni prekrškovni organ oziroma sodišče.

Imuniteta

12. člen

(1) Zoper tujce, ki v Republiki Sloveniji uživajo imuniteto po mednarodnem pravu, se postopek o prekršku vodi le za kršitve, ki niso obsežene s to imuniteto, izreče pa se jim lahko samo globa oziroma opomin.

(2) Če nastane dvom, ali gre za osebo oziroma za kršitev, ki je obsežena z imuniteto, se prekrškovni organ obrne za pojasnilo na ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) O prekršku, ki ga stori tujec, ki uživa imuniteto po mednarodnem pravu, prekrškovni organ obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, v primeru iz prvega odstavka tega člena pa priloži tudi odločbo o prekršku.

Odgovornost pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in odgovorne osebe teh subjektov

13. člen

Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, ter odgovorne osebe teh subjektov so odgovorne za prekršek v skladu s tem zakonom, če je v predpisu o prekršku tako določeno.

Izključitev odgovornosti

13.a člen

Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti ne odgovarjajo za prekršek, zakon pa lahko določi, da odgovarja za prekršek odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

Odgovornost pravne osebe

14. člen

(1) Pravna oseba je odgovorna za prekršek, ki ga pri opravljanju njene dejavnosti storilec stori v njenem imenu ali za njen račun ali v njeno korist ali z njenimi sredstvi.

(2) Če storilca prekrška ni mogoče odkriti ali če za prekršek ni odgovoren, je pravna oseba odgovorna za prekršek, če je njen vodstveni ali nadzorni organ ali njena odgovorna oseba opustila dolžno nadzorstvo, s katerim bi se prekršek lahko preprečil.

(3) Ne glede na določbi prejšnjih odstavkov tega člena pravna oseba ni odgovorna za prekršek, če dokaže, da je bil prekršek storjen:

– z namenom škodovanja tej pravni osebi, ali

– z zavestnim kršenjem pogodbe, na podlagi katere storilec opravlja delo ali storitev za pravno osebo, ali s kršenjem navodil ali pravil pravne osebe, ki je v okviru dolžnega nadzorstva pravočasno izvedla vse ukrepe, potrebne za preprečitev prekrška.

Odgovornost samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost

14.a člen

(1) Samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, sta za prekršek, ki ga storilec stori pri opravljanju njune dejavnosti, odgovorna pod pogoji iz 14. člena tega zakona.

(2) Samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, sta za prekršek, ki ga pri opravljanju svoje dejavnosti storita sama, odgovorna pod pogoji iz 9. člena tega zakona.

Odgovornost v primeru stečaja ali prenehanja

14.b člen

(1) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, so v primeru stečaja odgovorni za prekršek ne glede na to, ali je bil prekršek storjen pred začetkom stečajnega postopka ali med njim, vendar se jim ne izreče globa, temveč le odvzem predmetov in odvzem premoženjske koristi.

(2) Če pravna oseba pred izdajo odločbe oziroma sodbe o prekršku preneha obstajati, se jo spozna za odgovorno za prekršek, sankcije za prekršek in odvzem premoženjske koristi pa se izrečejo subjektu, ki je njen pravni naslednik, če je vodstveni ali nadzorni organ ali nosilec tega subjekta vedel za storjeni prekršek. Če tega ni vedel, se pravnemu nasledniku lahko izreče le odvzem predmetov in odvzem premoženjske koristi.

(3) Če samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, pred izdajo odločbe oziroma sodbe o prekršku preneha obstajati v tej statusni obliki, se ga spozna za odgovornega za prekršek, sankcije za prekršek in odvzem premoženjske koristi pa se izrečejo fizični osebi, ki je bila nosilec statusne oblike, ki je prenehala.

Pojem odgovorne osebe

15. člen

(1) Odgovorna oseba je tista oseba, ki je pooblaščen opravljanje delo v imenu, na račun, v korist ali s sredstvi pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti.

(2) Odgovorna oseba je tudi tista oseba, ki je pri subjektu iz prejšnjega odstavka pooblaščen izvajati dolžno nadzorstvo, s katerim se lahko prepreči prekršek.

(3) Šteje se, da je za izvajanje dolžnega nadzorstva pooblaščen vodstveni organ, za dolžno nadzorstvo nad vodstvenim organom pa nadzorni organ, razen če dokaže, da je bila odgovornost za izvajanje dolžnega nadzorstva s pravnim aktom prenesena na drugo osebo ali organ.

(4) Če ima v primeru iz prejšnjega odstavka vodstveni ali nadzorni organ več članov, je za izvajanje dolžnega nadzorstva odgovoren vsak član posebej, razen če dokaže, da je bila ta odgovornost s pravnim aktom naložena le posameznim članom ali ožji skupini članov.

Odgovornost odgovorne osebe

15.a člen

(1) Odgovorna oseba je odgovorna za prekršek, ki ga stori s svojim dejanjem (storitvijo ali opustitvijo) pri opravljanju dejavnosti pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pri izvrševanju pooblastil državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti.

(2) Odgovornost odgovorne osebe za prekršek ne preneha, če ji je prenehala zaposlitev ali ni več druge pravne podlage za delo v pravni osebi ali zanjo, za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za državni organ ali samoupravno lokalno skupnost, kakor tudi ne, če je subjekt, pri katerem je delovala odgovorna oseba, prenehal obstajati ali opravljati dejavnost ali če ni več pogojev za ugotavljanje njegove odgovornosti za prekršek.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena odgovorna oseba ni odgovorna za prekršek, če je ravnala po odredbi nadrejene odgovorne osebe ali vodstvenega ali nadzornega organa pravne osebe, državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti ali po odredbi samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in je storila vse, kar je bila po zakonu, drugem predpisu ali po notranjem aktu tega subjekta dolžna storiti, da bi preprečila prekršek.

Način storitve prekrška

16. člen

(1) Prekršek je lahko storjen s storitvijo ali z opustitvijo.

(2) Prekršek je storjen z opustitvijo, če je storilec opustil dejanje, ki bi ga moral storiti.

Tretje poglavje

SANKCIJE ZA PREKRŠEK

Globa

17. člen

(1) Globa se lahko predpiše v razponu ali v določenem znesku.

(2) Z zakonom ali z uredbo Vlade Republike Slovenije se lahko predpiše globa v razponu:

– za posameznika od 40 do 5.000 eurov;

– za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, od 200 do 150.000 eurov;

– za pravno osebo od 200 do 250.000 eurov, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa od 400 do 500.000 eurov;

– za odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in za odgovorno osebo v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti od 40 do 10.000 eurov.

(3) Globa, ki se predpisuje v določenem znesku, je lahko predpisana za posameznika v določenem znesku od 40 do 2.000 eurov, za odgovorno osebo v določenem znesku od 40 do 5.000 eurov, za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, v določenem znesku od 200 do 75.000 eurov, za pravno osebo v določenem znesku od 200 do 125.000 eurov, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa v določenem znesku od 400 do 250.000 eurov.

(4) Za prekrške s področja davkov, trošarin in carin ter javnega naročanja se lahko z zakonom predpiše globa v večkratniku ali v odstotku od davka, trošarine ali carine, ki bi jo bilo treba plačati, ali od vrednosti predmeta oziroma naročila, v zvezi s katerim je bil storjen prekršek. Globa, določena v skladu s tem odstavkom, ki se izreče v postopku zaradi prekrška, ne sme biti višja od najvišjega zneska, določenega z drugim, tretjim oziroma šestim odstavkom tega člena.

(5) Za prekrške s področja varstva konkurence se lahko za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, z zakonom predpiše globa v višini do deset odstotkov njihovega letnega prometa ali njihovega letnega prometa s podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu. Za določitev globe v skladu s tem odstavkom se ne uporabljajo določbe drugega, tretjega in šestega odstavka tega člena.

(6) Z zakonom se sme predpisati za najhujše kršitve s področja varstva naravnih bogastev, okolja in ohranjanja narave, s področja varstva kulturne dediščine, s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, s področja varnosti in zdravja pri delu, dela in zaposlovanja na črno ter delovnih razmerij, s področja socialnega varstva, s področja davkov, trošarin, carin, financ, javnega naročanja, varstva konkurence, državnih blagovnih rezerv in omejevalnih ukrepov za posamezne prekrške, katerih narava je posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, trikrat višjo globo od tiste, ki je predvidena v drugem in tretjem odstavku tega člena.

(7) Z odlokom samoupravne lokalne skupnosti se lahko predpiše samo globa v določenem znesku:

- za posameznika od 40 do 1.250 eurov;
- za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, od 100 do 30.000 eurov;
- za pravno osebo od 100 do 75.000 eurov, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa od 250 do 125.000 eurov;
- za odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in za odgovorno osebo v samoupravni lokalni skupnosti od 40 do 2.500 eurov.

(8) Globe, plačane za prekrške, so prihodek države oziroma samoupravne lokalne skupnosti, če so plačane za prekrške, ki jih je pravnomočno izrekel prekrškovni organ te samoupravne lokalne skupnosti, ki je za odločanje o prekrških pooblaščen z zakonom, s katerim so določeni ti prekrški. Globe, plačane za prekrške, ki so predpisani z odloki samoupravnih lokalnih skupnosti, in pravnomočno izrečene z odločbami prekrškovnih organov samoupravne lokalne skupnosti, so prihodek tiste samoupravne lokalne skupnosti, katere predpis je bil kršen.

Rok plačila globe

18. člen

(1) Če se izreče globa, se v odločbi oziroma sodbi o prekršku določi tudi rok, v katerem mora biti plačana. Ta rok ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši kot tri mesece.

(2) Če izrečena globa presega trikratni znesek najnižje globe iz prejšnjega člena, lahko storilec najpozneje do poteka roka za plačilo globe predlaga, da se globa plača v obrokih. V tem primeru se s sklepom določita način odplačevanja in rok plačila. Ta rok ne sme biti daljši kot eno leto. Zoper sklep o obročnem odplačevanju ni pritožbe.

(3) Če storilec zamudi s plačilom posameznega obroka za plačilo globe, z dnem zamude zapadejo v plačilo še neplačani obroki. Storilca je treba opozoriti na posledice zamude.

(4) Določila o roku za plačilo globe in o načinih prisilne izterjave veljajo tudi za stroške postopka.

Uklonilni zapor

19. člen

(1) Storilca, ki deloma ali v celoti ne plača globe v določenem roku, se prisili k plačilu tako, da se mu določi uklonilni zapor. O uklonilnem zaporu odloči sodišče.

(2) Uklonilni zapor se ne sme določiti, če je bil za prekršek izdan plačilni nalog ali če je bila globa izrečena mladoletnemu storilcu prekrška. Uklonilni zapor se ne sme določiti pred pravnomočnostjo sodbe oziroma odločbe o prekršku.

(3) Uklonilni zapor traja, dokler globa ni v celoti plačana, vendar najdlje 30 dni.

(4) Z izvršitvijo uklonilnega zapora ne preneha obveznost plačila globe.

(5) Storilec, ki zaradi premoženjskega stanja ali svojih možnosti za plačilo ne more plačati globe, lahko predlaga, da se plačilo globe nadomesti z opravo določene naloge v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti.

(6) Obseg in vsebina nalog se določita na podlagi seznama, ki ga vodi sodišče, v trajanju najmanj 40 in največ 400 ur. Rok, v katerem morajo biti naloge opravljene, ne sme biti krajši od enega in ne daljši od treh mesecev.

(7) Če storilec opravi določene naloge v celoti, se uklonilni zapor ne izvrši in globa ne izterja.

Prisilna izterjava globe

20. člen

(1) Če uklonilni zapor ni bil določen ali izvršen ali če storilec tudi po uklonilnem zaporu ne plača globe, se globa izterja prisilno.

(2) V postopku prisilne izterjave se uporabljajo določbe petega, šestega in sedmega odstavka prejšnjega člena. Predlog za nadomestitev prisilne izterjave globe lahko storilec, ki mu uklonilni zapor ni bil določen, vloži najpozneje v osmih dneh po poteku roka za plačilo globe. Če je bil uklonilni zapor izvršen, se rok za vložitev predloga za nadomestitev prisilne izterjave globe šteje od dneva izvršitve uklonilnega zapora.

(3) Če pravna oseba ne plača globe v določenem roku, se globa izterja prisilno.

(4) Storilcu, ki ne plača globe ali stroškov postopka, se ne izda potrdila iz uradne evidence s tistega področja, na katerem je bil storjen prekršek. Zakon lahko določi, da se storilcu, ki ne plača globe ali stroškov postopka, ne izda ali ne podaljša dovoljenje v upravnem postopku s tistega področja, na katerem je bil storjen prekršek. Tega ukrepa ni mogoče določiti za potrdila in druge listine o dejstvih, o katerih se vodijo uradne evidence na področju osebnih stanj.

Opomin

21. člen

(1) Opomin sme prekrškovni organ in sodišče izreči za prekršek, storjen v takih olajševalnih okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega.

(2) Opomin se sme izreči tudi, če je prekršek v tem, da ni bila izpolnjena predpisana obveznost, ali je bila s prekrškom povzročena škoda, storilec pa je pred izdajo odločbe oziroma sodbe o prekršku izpolnil predpisano obveznost oziroma popravil ali povrnil povzročeno škodo.

Kazenske točke v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti vozniškega dovoljenja in prepovedjo uporabe vozniškega dovoljenja

22. člen

(1) Kazenske točke v cestnem prometu se predpišejo v višini od ene do 18 točk v določenem številu za prekršek zoper varnost cestnega prometa, s katerim je povzročena nevarnost za nastanek hude posledice oziroma z dejanjem nastane škodljiva posledica.

(2) Kazenske točke v cestnem prometu se izrečejo vozniku, ki ima veljavno vozniško dovoljenje, oziroma osebi, ki ji je začasno odvzeto vozniško dovoljenje.

(3) Če voznik v času treh let doseže ali preseže 18 kazenskih točk v cestnem prometu, mu sodišče izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja za vse kategorije motornih vozil, za katere je storilec imel dovoljenje, ko je storil prekršek, s katerim je dosegel predpisano število kazenskih točk. Izrek sankcije prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja ni dopusten, če pretečeta dve leti od pravnomočnosti odločbe o prekršku, s katero so bile izrečene kazenske točke v cestnem prometu, zaradi katerih je storilec dosegel število kazenskih točk, ki ima za posledico prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja. Za izrek sankcije se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o zastaranju izvršitve sankcije.

(4) Z zakonom je lahko določeno, da se posameznim vrstam voznikov izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja pri večjem ali manjšem številu kazenskih točk v cestnem prometu.

(5) Z zakonom se lahko določi, da se posameznim vrstam voznikov izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja za posamezne kategorije motornih vozil, za katere so imeli vozniško dovoljenje v času storitve prekrška, s katerim je bilo doseženo predpisano število kazenskih točk in pri katerem se izreče prenehanje veljavnosti posamezne kategorije vozniškega dovoljenja.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se imetniku vozniškega dovoljenja izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja za vse kategorije motornih vozil, za katere je storilec imel vozniško dovoljenje, če je storil prekršek, za katerega je predpisanih 18 kazenskih točk in mu je bila za ta prekršek pravnomočno izrečena stranska sankcija 18 kazenskih točk v cestnem prometu.

(7) (prenehal veljati)

(8) Vozniku, ki je imetnik tujega vozniškega dovoljenja, sodišče namesto prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja izreče prepoved uporabe tujega vozniškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije za dobo enega leta. Za izrek prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije se smiselno uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena.

(9) Izvršitev prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja se lahko odloži pod pogoji in po postopku, določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja pogoje opravljanja zdravstvenih pregledov ter dodatnih usposabljanj voznikov (v nadaljnjem besedilu: zakon o voznikih).

(10) Obvestilo o možnosti, pogojih in postopku izbrisa kazenskih točk na podlagi opravljenih zdravstvenih pregledov in udeležbe v programih dodatnega usposabljanja za varno vožnjo po določbah zakona o voznikih, je sestavni del pravnega pouka v vsaki odločbi, s katero se izrečejo kazenske točke v cestnem prometu.

Prepoved vožnje motornega vozila

23. člen

(1) Za prekršek zoper varnost cestnega prometa, s katerim je povzročena nevarnost za nastanek hude posledice oziroma z dejanjem nastane škodljiva posledica, se sme predpisati sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Sodišče izreče sankcijo iz prejšnjega odstavka v trajanju od enega meseca do enega leta. Storilcu prekrška, ki je storil prekršek po tem, ko je že bil pravnomočno spoznan za odgovornega za prekršek, ki je po zakonu, ki ureja pravila cestnega prometa opredeljen kot hujši prekršek (v nadaljnjem besedilu: hujši prekršek) in pod pogojem iz četrtega odstavka 26. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: povratnik), se prepoved izreče v trajanju od treh mesecev do dveh let. Čas, ko je bila storilcu vzeta prostost, se ne všteva v čas trajanja te sankcije.

(3) Če je sankcija iz prvega odstavka tega člena izrečena osebi, ki ima tuje dovoljenje za vožnjo motornega vozila, obsega ta sankcija prepoved vožnje motornega vozila določene vrste na ozemlju Republike Slovenije.

(4) Sodišče sme storilcu, ki ni povratnik, sankcijo iz prvega odstavka tega člena odpustiti, če posledice dejanja, prejšnje življenje storilca, njegove osebne razmere, njegovo obnašanje po storjenem prekršku in druge posebne olajševalne okoliščine to utemeljujejo.

(5) Če je storilcu izrečena stranska sankcija kazenskih točk v cestnem prometu v številu, ki ima za posledico prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, se ne more izreči oziroma izvršiti tudi stranska sankcija prepovedi vožnje motornega vozila.

Izgon tujca iz države

24. člen

(1) Sodišče sme izreči tujcu sankcijo izгона iz Republike Slovenije, če je bila z dejanjem povzročena nevarnost za nastanek hude posledice oziroma je z dejanjem nastala škodljiva posledica.

(2) Izgon se izreče v trajanju od šest mesecev do petih let.

(3) Trajanje sankcije iz prejšnjega odstavka se šteje od dneva izvršitve sodbe o prekršku. Čas, ko je bila storilcu v postopku odvzeta prostost, se ne všteje v čas trajanja te sankcije.

Odvzem predmetov

25. člen

(1) Predmeti, ki so bili uporabljeni ali namenjeni za prekršek, ali pa so nastali s prekrškom, se smejo odvzeti, če so storilčeva last, ali če z njimi razpolaga pravna oseba, ki je storilec prekrška.

(2) Predmeti iz prejšnjega odstavka se smejo vzeti tudi, če niso storilčeva last, ali z njimi ne razpolaga pravna oseba, ki je storila prekršek, če to terjajo splošna varnost, varovanje življenja in zdravja ljudi, varstvo okolja in ohranjanje narave, gospodarska razmerja ali razlogi morale, kot tudi v drugih primerih, ki jih določa zakon. S tem pa ni prizadeta pravica drugih, terjati odškodnino od storilca.

(3) Z zakonom, ki določa prekršek, se sme določiti obvezen odvzem predmetov.

(4) S posebnim zakonom se lahko določi način izvršitve odvzema predmetov.

(5) V sodbi oziroma odločbi o prekršku se odloči, v skladu s posebnimi predpisi, ali naj se odvzeti predmeti uničijo, ali naj se izročijo ustreznemu organu oziroma organizaciji, ali pa prodajo.

(6) Odvzeti predmet, ki je bil uporabljen ali namenjen za prekršek, se lahko vrne lastniku po predhodnem delnem uničenju, s čimer se prepreči njegova ponovna uporaba za storitev prekrška.

Izločitev iz postopka javnega naročanja

25.a člen

(1) Sodišče sme izreči sankcijo izločitve iz postopka javnega naročanja, če je storilec storil prekršek na področju javnega naročanja in je ta sankcija določena v zakonu, ki ureja področje javnega naročanja.

(2) Izločitev iz postopka javnega naročanja se izreče v trajanju, ki ga določa zakon iz prejšnjega odstavka.

Splošna pravila za odmero sankcije

26. člen

(1) Storilcu prekrška se odmeri sankcijo v mejah, ki so določene s predpisom za storjeni prekršek, glede na težo prekrška in storilčevo malomarnost ali naklep.

(2) Pri tem se upoštevajo vse okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo sankcija manjša ali večja (olajševalne in obteževalne okoliščine), zlasti pa: stopnjo storilčeve odgovornosti za prekršek, nagibe, iz katerih je prekršek storil, stopnjo ogrožanja ali kršitve zavarovane dobrine, okoliščine, v katerih je bil prekršek storjen, prejšnje življenje storilca, njegove osebne razmere, njegovo obnašanje po storjenem prekršku, zlasti, ali je poravnal škodo.

(3) Pri odmeri globe se upošteva tudi storilčevo premoženjsko stanje, višino njegove plače, njegove druge dohodke, njegovo premoženje in njegove družinske obveznosti, pri prekrških s področja davkov in carin pa tudi sorazmerje višine globe z višino prikrajšane dajatve.

(4) Sankcije, izrečene za prej storjeni prekršek, ni mogoče šteti za obteževalno okoliščino, če so od dneva, ko je postala odločba oziroma sodba o prekršku pravnomočna do storitve novega prekrška pretekla več kot tri leta.

(5) Pri odmeri globe pravni osebi in samostojnemu podjetniku posamezniku se upošteva gospodarsko moč in prej izrečene sankcije.

(6) Sodišče sme storilcu odmeriti sankcijo pod mejo, ki je predpisana, če tako določa zakon ali če ugotovi, da so podane posebne olajševalne okoliščine, ki utemeljujejo izrek milejše sankcije. Pri tem sme izreči globo do najnižje mere iz 17. člena tega zakona.

(7) V primerih, ko je z zakonom tako določeno, se lahko storilcu prekrška odpusti globo in druge sankcije.

Stek

27. člen

(1) Če je storilec z enim dejanjem ali z več dejanji storil več prekrškov, o katerih še ni izdana odločba oziroma sodba, postopek pa teče pred istim organom oziroma sodiščem, se določi najprej sankcijo za vsak posamezni prekršek, nato pa se izrečejo kot enotna sankcija vse tako določene sankcije.

(2) Če so za prekrške, storjene v steku, določene sankcije iste vrste, se izreče enotna sankcija, ki je enaka njihovemu seštevkju, vendar enotna sankcija ne sme presežati dvakratne največje mere posamezne vrste sankcije po tem zakonu.

Četrto poglavje

ODVZEM PREMOŽENJSKE KORISTI, PRIDOBLENE S PREKRŠKOM

Odvzem premoženjske koristi

28. člen

(1) Nihče ne more obdržati premoženjske koristi, pridobljene s prekrškom ali zaradi njega.

(2) Korist iz prejšnjega odstavka se odvzame z odločbo oziroma sodbo, s katero je bil storilec spoznan za odgovornega oziroma je bil postopek ustavljen, ker je v zakonu določeno, da se storilcu ne izreče sankcija za storjeni prekršek, oziroma mu je bil izrečen vzgojni ukrep.

(3) Odvzem premoženjske koristi obsega odvzem denarja, predmetov in vsake druge premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s prekrškom ali zaradi njega. Če to ni mogoče, se storilcu naloži, da mora plačati denarni znesek, ki ustreza pridobljeni premoženjski koristi. V opravičenih primerih se sme dovoliti, da se denarni znesek, ki ustreza pridobljeni premoženjski koristi, lahko plača tudi v obrokih, pri čemer pa rok plačila ne sme biti daljši od enega leta.

(4) Premoženjska korist se odvzame po vrednosti v času storitve prekrška. Če je z zakonom, s katerim je določen prekršek, to predpisano, se lahko namesto premoženjske koristi odvzame razlika v ceni.

(5) Glede odvzema premoženjske koristi, ki so jo druge osebe pridobile s prekrškom, se uporabljajo določbe kazenskega zakonika.

Peto poglavje

VZGOJNI UKREPI IN SANKCIJE ZA MLADOLETNIKE

Uporaba posebnih določb za mladoletnike

29. člen

V postopku proti mladoletnim storilcem prekrškov se uporabljajo določbe tega in dvanajstega poglavja, druge določbe tega zakona pa le, če v tem poglavju ni drugače določeno.

Izključitev odgovornosti otrok

30. člen

(1) Proti mladoletniku, ki ob storitvi prekrška še ni bil star 14 let (otrok), se ne smejo voditi postopki za prekrške in izreči sankcije za prekrške.

(2) O dejanju, ki ima vse znake prekrška in ga stori otrok, prekrškovni organ obvesti osebo, ki je dolžna skrbeti zanj, in kadar je to potrebno glede na naravo in težo dejanja, tudi pristojni organ socialnega varstva.

Izrekanje sankcij mladoletnikom

31. člen

(1) Mladoletniku, ki je bil v času storitve prekrška že star 14 let, ni pa še dopolnil 16 let (mlajši mladoletnik), se smejo izreči le vzgojni ukrepi.

(2) Mladoletniku, ki je bil v času storitve prekrška že star 16 let, ni pa še dopolnil 18 let (starejši mladoletnik), se smejo izreči le vzgojni ukrepi, izjemoma pa se mu sme izreči globa.

(3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena, se mladoletniku lahko ob vzgojnem ukrepu ali globi izrečeta tudi stranski sankciji odvzema predmetov in kazenskih točk v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti vozniškega dovoljenja ter prepoved uporabe vozniškega dovoljenja.

(4) Globa in stranske sankcije se v primeru iz 41. člena tega zakona izrečejo v mejah oziroma v višini, predpisani za tisti prekršek v steku, za katerega je predpisana najvišja zgornja meja globe oziroma najvišja globa, predpisana v določenem znesku.

Namen vzgojnih ukrepov za mladoletnike

32. člen

Namen vzgojnih ukrepov je, da se z nasveti in opozorili, z varstvom in pomočjo mladoletnim storilcem prekrškov, in z razvijanjem njihove osebne odgovornosti zagotovita njihova vzgoja in pravilen razvoj; namen drugih sankcij za mladoletnike pa tudi vplivati na mladoletne storilce prekrškov, da ne bi ponavljali prekrškov, kot tudi na druge mladoletnike, da ne bi delali prekrškov.

Vrste vzgojnih ukrepov

33. člen

(1) Mladoletnemu storilcu prekrška se lahko izrečejo naslednji vzgojni ukrepi:

- ukor;
- navodila in prepovedi;
- nadzorstvo.

(2) Mladoletnemu storilcu se sme izreči samo eden od ukrepov iz prejšnjega odstavka.

Izbira vzgojnega ukrepa

34. člen

Pri izbiri vzgojnega ukrepa je treba upoštevati mladoletnikovo starost, njegovo duševno razvitost, psihične lastnosti, njegova nagnjena, nagibe, iz katerih je storil prekršek, dotedanjo vzgojo, okolje in razmere, v katerih je živel, težo prekrška, ali mu je bil že prej izrečen vzgojni ukrep ali globa in vse druge okoliščine, ki vplivajo na to, da bo najbolj dosežen namen vzgojnega ukrepa.

Ukor

35. člen

(1) Ukori se izreče mladoletniku, kateremu ni potrebno izreči drugega vzgojnega ukrepa, zlasti pa, če je storil prekršek zaradi nepremišljenosti ali lahkomišelnosti.

(2) Ob izreku ukora se mladoletniku prikaže škodljivost njegovega ravnanja in se ga opozori, da v bodoče ne sme delati prekrškov.

Navodila in prepovedi

36. člen

(1) Sodišče izreče mladoletniku eno ali več navodil ali prepovedi, če je treba s primernimi ukrepi vplivati nanj in na njegovo vedenje.

(2) Sodišče lahko izreče mladoletniku naslednja navodila in prepovedi:

1. redno obiskovati šolo;
2. opraviti delo v korist humanitarnih organizacij ali samoupravne lokalne skupnosti;
3. opraviti preizkus znanja prometnih predpisov;
4. prepoved vožnje motornega vozila pod pogoji, pod katerimi je mogoče to sankcijo izreči polnoletnim;
5. obvezno obiskovanje vzgojne, poklicne, psihološke ali druge posvetovalnice.

(3) Pri izbiri in izrekanju navodil in prepovedi sodišče praviloma upošteva mladoletnikovo pripravljenost za sodelovanje.

(4) Navodila in prepovedi smejo trajati najdlje šest mesecev.

(5) Sodišče lahko navodila in prepovedi med izvrševanjem spremeni ali odpravi, če bo s tem bolje dosežen namen vzgojnih ukrepov.

(6) V okviru navodila iz 2. točke drugega odstavka tega člena sme sodišče določiti mladoletniku opravljanje del do največ štiridesetih ur v obdobju treh mesecev, in sicer tako, da ni moteno mladoletnikovo šolanje ali njegova zaposlitev.

(7) Navodila iz 1., 2. in 5. točke drugega odstavka tega člena pripravijo in njihovo izvajanje vodijo pooblašteni organi socialnega varstva, pri njihovem izvrševanju pa sodeluje sodnik tako, da najmanj enkrat mesečno pri pooblaščenem organu socialnega skrbstva preveri izvajanje navodil ter na podlagi mesečnih poročil o izvrševanju izrečenega vzgojnega ukrepa odloči, ali se izvajanje vzgojnega ukrepa ustavi ali spremeni.

(8) Spoštovanje navodil in prepovedi iz 3. točke in prepovedi iz 4. točke drugega odstavka tega člena nadzoruje policija. Če policija ugotovi, da mladoletnik prepovedi ne izpolnjuje, o tem obvesti sodišče.

(9) Pri izvrševanju navodil iz drugega odstavka tega člena se ne sme prizadeti mladoletnikovo osebno dostojanstvo.

(10) Če mladoletnik navodil ali prepovedi ne izpolnjuje, jih lahko sodišče nadomesti z izrekom vzgojnega ukrepa nadzorstva. Sodišče na to mladoletnika opozori, ko izreče navodila ali prepoved.

Nadzorstvo

37. člen

(1) Če mladoletnik potrebuje strokovno pomoč in nadzorstvo in je potrebno trajneje vplivati na njegovo vzgojo, prevzgojo in pravilen razvoj, mu sodišče izreče nadzorstvo staršev, posvojiteljev, rejnika ali skrbnika, ali organa socialnega varstva.

(2) Nadzorstvo staršev se izreče, če imajo starši, posvojitelji, rejnik ali skrbnik možnost izvrševati tako nadzorstvo.

(3) Če starši, posvojitelji, rejnik ali skrbnik nimajo take možnosti, se mladoletniku izreče nadzorstvo organa socialnega varstva.

(4) Nadzorstvo po določbi drugega ali tretjega odstavka tega člena sme trajati najdlje eno leto; po šestih mesecih izvrševanja tega ukrepa pa lahko sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog pooblaščenega organa socialnega varstva ustavi njegovo izvrševanje, če ugotovi, da je namen takega ukrepa že dosežen.

(5) Med izvrševanjem tega ukrepa ostane mladoletnik pri svojih starših, posvojiteljih, rejniku ali skrbniku.

Ustavitev izvrševanja vzgojnih ukrepov

38. člen

Če je preteklo od pravnomočnosti odločbe, s katero so bila izrečena navodila ali prepovedi ali ukrep nadzorstva, več kakor šest mesecev, pa se ukrep ni začel izvrševati, odloči sodišče, ali naj se izrečeni ukrep izvrši.

Globa

39. člen

(1) Starejšemu mladoletniku se izjemoma lahko izreče globa tedaj, če je v času storitve prekrška glede na svojo duševno razvitost mogel razumeti pomen prekrška, če so podani drugi pogoji za odgovornost za prekršek po določbah tega zakona, in če jo je po svojih premoženjskih razmerah zmožen plačati.

(2) Starejšemu mladoletniku sme sodišče izreči globo le zaradi hujših posledic prekrška ali večje stopnje odgovornosti za prekršek, če ne bi bilo upravičeno uporabiti vzgojni ukrep.

(3) Če starejši mladoletnik ne plača izrečene globe, se mu ne izreče uklonilni zapor.

Izrekanje vzgojnih ukrepov polnoletnim storilcem za prekrške, ki so jih storili kot mladoletniki

40. člen

(1) Vzgojni ukrep, razen ukrep nadzorstva, se lahko izreče tudi polnoletnemu za prekršek, ki ga je storil kot mladoletnik, če bi bilo to glede na naravo prekrška, glede na njegove osebne lastnosti in druge okoliščine smotno.

(2) Ob pogojih iz prejšnjega člena se sme izreči tudi globa in stranske sankcije.

(3) Če mladoletnik med postopkom postane polnoleten, se postopek o prekršku ustavi, če ne bi bilo smotno izreči vzgojnega ukrepa in niso izpolnjeni pogoji za izrek sankcij iz prejšnjega odstavka.

Izrek sankcije za prekrške v steku

41. člen

Če je storil mladoletnik več prekrškov v steku, presodi sodišče enotno vse prekrške in enotno izreče sankcijo.

Šesto poglavje

ZASTARANJE

Zastaranje pregona

42. člen

(1) Postopek o prekršku ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen. Če je prekršek storjen na področju varstva konkurence, postopek o prekršku ni dopusten, če preteče pet let od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu postopek o prekršku ne sme začeti ali nadaljevati.

(3) Zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca prekrška. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje postopka o prekršku.

(4) Zastaranje se pretrga tudi, če stori storilec v času, ko teče zastaralni rok, enako hud ali hujši istovrstni prekršek.

Daljši rok za zastaranje

43. člen

Z zakonom, ki določa prekršek, se lahko predpiše za prekrške iz šestega odstavka 17. člena tega zakona tudi daljši rok za zastaranje postopka o prekršku, kakor je predpisan s tem zakonom, vendar ne daljši od treh let.

Zastaranje izvršitve sankcije

44. člen

(1) Izrečene sankcije za prekršek se ne smejo začeti izvrševati, če pretečeta dve leti od dneva, ko je odločba, s katero je bila sankcija izrečena, postala pravnomočna.

(2) Zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu sankcije ne morejo izvrševati.

(3) Zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek o prekršku ali za izvršitev, ki meri na izvršitev sankcije. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa se sankcije ne smejo začeti izvrševati po preteku štirih let od dneva, ko je odločba, s katero je bila sankcija izrečena, postala pravnomočna.

DRUGI DEL

POSTOPEK O PREKRŠKIH

Sedmo poglavje

SPLOŠNE DOLOČBE

Organi za odločanje o prekrških

45. člen

(1) O prekrških odločajo prekrškovni organi in sodišča.

(2) Prekrškovni organi so upravni in drugi državni organi in nosilci javnih pooblastil, ki izvajajo nadzorstvo nad izvrševanjem zakonov in uredb, s katerimi so določeni prekrški, in organi samoupravnih lokalnih skupnosti, ki so s posebnimi predpisi pooblašteni za odločanje o prekrških.

(3) Sodišča so sodišča za prekrške prve in druge stopnje.

(4) Vsi državni organi in nosilci javnih pooblastil morajo sodišču in prekrškovnim organom v postopku o prekršku dati potrebno pomoč in podatke brezplačno, upravljalci zbirk osebnih podatkov pa brezplačno posredovati osebne podatke, ki so potrebni za ugotovitev dejstev v zvezi s postopkom in za izvršitev sankcij.

(5) Za mednarodno sodelovanje organov v postopku o prekrških se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja mednarodno sodelovanje v kazenskih zadevah.

Odločba

46. člen

(1) O storitvi prekrška, o sankciji in o drugih vprašanih postopka o prekršku, prekrškovni organ oziroma sodišče odloči z odločbo, zoper katero so dopustna pravna sredstva, ki jih določa ta zakon.

(2) Pomote v pisavi ali v številkah ali druge očitne pomote v odločbi lahko s sklepom popravi vsak čas po uradni dolžnosti ali na predlog udeležencev postopka prekrškovni organ ali sodišče, ki je odločbo izdalo.

(3) Popravke, ki so bili napravljeni potem, ko je bila odločba udeležencem že poslana, je treba sporočiti udeležencem v pisni obliki.

Stroški postopka

47. člen

Stroški postopka so izdatki, ki nastanejo v postopku za prekršek ali zaradi njega, in izdatki, nastali v zvezi z zavarovanjem potrebnih dokazov in hrambo zaseženih in odvzetih predmetov pred uvedbo postopka.

Opredelitve pojmov

48. člen

Posamezni izrazi, ki so uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

– »Kršitelj«, ki označuje kršiteljico in kršitelja, je tisti, zoper katerega je začel postopek o prekršku pred prekrškovnim organom;

– »Obdolženec«, ki označuje obdolženko in obdolženca, je tisti, proti kateremu je pred sodiščem vložen obdolžilni predlog;

– »Storilec«, ki označuje storilko in storilca, je splošni izraz za kršitelja, obdolženca in osebo, ki ji je bila izrečena sankcija za prekršek;

– »Oškodovanec«, ki označuje oškodovanko in oškodovanca, je tisti, čigar premoženjska ali osebna pravica je bila s prekrškom prekršena ali ogrožena.

Uporaba določb o postopku za posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost

48.a člen

Za posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se glede postopka o prekršku uporabljajo določbe tega zakona o samostojnem podjetniku posamezniku.

Osmo poglavje

POSTOPEK ZA PREKRŠKE PREKRŠKOVNEGA ORGANA (HITRI POSTOPEK)

Pristojnost in pooblastilo za postopek

49. člen

(1) Za določitev pristojnosti prekrškovnih organov in spore o pristojnosti med prekrškovnimi organi se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Postopek pred prekrškovnim organom vodi in v njem odloča z zakonom ali podzakonskim aktom pooblaščen uradna oseba tega organa.

(3) Pooblaščen uradna oseba iz prejšnjega odstavka mora imeti za vodenje postopka in izdajo plačilnega naloga najmanj peto stopnjo izobrazbe, za izdajo odločbe o prekršku pa najmanj sedmo stopnjo izobrazbe. Imeti mora tudi opravljen preizkus znanja, ki zajema izvrševanje pooblastil po tem zakonu in poznavanje predpisov, katerih izvrševanje nadzoruje. Vlada Republike Slovenije predpiše vrsto izobrazbe in program strokovnega usposabljanja in preverjanja znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku. Za poznavanje predpisov, katerih izvrševanje nadzoruje, se uradni osebi prizna opravljen preizkus znanja, določen v teh predpisih.

Začetek postopka o prekršku

50. člen

(1) Postopek o prekršku se začne po uradni dolžnosti, ko opravi prekrškovni organ v okviru svoje pristojnosti v ta namen kakršnokoli dejanje, ali z vložitvijo pisnega predloga oškodovanca, državnega tožilca ali državnega organa, nosilca javnih pooblastil ali samoupravne lokalne skupnosti (predlagatelj).

(2) Predlog vsebuje podatke o kršitelju (osebno ime, enotno matično številko občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO), če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev, za pravno osebo pa ime in sedež ter matično številko, če teh ni, pa podatke, ki jih je lahko pridobil), opis prekrška in navedbo dejstev oziroma dokazov, ki kažejo na sum storitve prekrška.

(3) Predlog se vloži pri pristojnem prekrškovnem organu. Če je predlog vložen pri drugem organu, ga ta takoj odstopi pristojnemu prekrškovnemu organu in o tem obvesti predlagatelja.

Odločitev prekrškovnega organa

51. člen

(1) Prekrškovni organ po ugotovitvi pogojev za začetek postopka po uradni dolžnosti oziroma po prejemu predloga iz prejšnjega člena zbere dodatna obvestila in dokaze o prekršku.

(2) Če prekrškovni organ ugotovi, da so podani zakonski pogoji za izvedbo postopka o prekršku, ga mora izvesti in sam izdati odločbo o prekršku (hitri postopek).

(3) Če hitri postopek ni dovoljen, mora prekrškovni organ vložiti pri pristojnem sodišču obdolžilni predlog (redni sodni postopek).

(4) Prekrškovni organ odloči, da ne bo izdal odločbe o prekršku oziroma vložil obdolžilnega predloga:

– če iz zbranih dejstev in dokazov izhaja, da dejanje ni prekršek;

– če ni dokazano, da je prekršek storil kršitelj;

– če je pregon zastaral, ali so podani drugi razlogi, ki izključujejo pregon;

– če gre za prekršek neznatnega pomena, posebne okoliščine, nizka stopnja odgovornosti ali storilčeve osebne okoliščine pa kažejo, da postopek ne bi bil smotr.

(5) Odločitev iz prejšnjega odstavka in razlogi se zaznamujejo v spisu. O odločitvi, da ne bo izdal odločbe oziroma vložil obdolžilnega predloga in o razlogih mora prekrškovni organ v 30 dneh od odločitve pisno obvestiti predlagatelja.

Hitri postopek

52. člen

(1) O prekrških se odloča po hitrem postopku, razen v primerih, ko ta zakon določa drugače.

(2) Hitri postopek ni dovoljen:

– če predlagatelj rednega sodnega postopka glede na naravo kršitve oceni, da so podani pogoji za izrek stranske sankcije po tem zakonu;

- če je predpisana stranska sankcija prepovedi vožnje motornega vozila;
- če je predpisana stranska sankcija izločitve iz postopka javnega naročanja;
- proti mladoletnim storilcem prekrškov;
- za prekrške s področja obrambnih dolžnosti in za prekrške s področja nezdržljivosti javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo;

(Opomba: Delno prenehanje veljavnosti, glej drugi odstavek 89. člena ZIntPK)

- za prekrške zoper varnost cestnega prometa, za katere je predpisana stranska sankcija kazenskih točk v številu, zaradi katerega se po zakonu storilcu izreče prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja.

(3) V hitrem postopku se storilcu izreče globa v znesku, v katerem je predpisana, če je predpisana v razponu, pa se izreče najnižja predpisana mera globe, če z zakonom ni določeno drugače.

Opozorilo

53. člen

(1) Pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa lahko namesto izreka sankcije, kršitelja opozori, če je storjeni prekršek neznatnega pomena in če pooblaščen uradna oseba oceni, da je glede na pomen dejanja opozorilo zadosten ukrep.

(2) Pooblaščen uradna oseba iz prejšnjega odstavka kršitelju hkrati z opozorilom predstavi storjeni prekršek.

(3) Prekrškovni organ lahko vodi evidenco izrečenih opozoril, vendar pri tem ne sme obdelovati osebnih podatkov.

54. člen

(črtan)

Postopek pred prekrškovnim organom

55. člen

(1) Prekrškovni organ po uradni dolžnosti brez odlašanja, hitro in enostavno ugotovi tista dejstva in zbere tiste dokaze, ki so potrebni za odločitev o prekršku.

(2) Prekrškovni organ ob ugotovitvi oziroma obravnavanju prekrška in še pred izdajo odločbe o prekršku (56. člen) kršitelja obvesti o prekršku in pouči:

- da se lahko izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška, da pa tega ni dolžan storiti niti odgovarjati na vprašanja, če se bo izjavil ali odgovarjal, pa ni dolžan izpovedovati zoper sebe ali svoje bližnje,

- da mora navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, ker jih sicer v postopku ne bo več mogel uveljavljati.

(3) Pouk iz prejšnjega odstavka in izjavo kršitelja prekrškovni organ vnese v zapisnik ali uradni zaznamek. Vsebina zapisnika oziroma uradnega zaznamka se kršitelju prebere in se mu vroči prepis, kar kršitelj potrdi s svojim podpisom. Če kršitelj vročitve noče potrditi s podpisom, se to zaznamuje na zapisniku oziroma uradnem zaznamku.

(4) Če se kršitelj ni mogel osebno izjaviti o prekršku ali mu ni bilo mogoče dati obvestila in pouka po določbah drugega odstavka tega člena, mora prekrškovni organ pred izdajo odločbe o prekršku kršitelja pisno obvestiti o prekršku in ga poučiti o pravicah iz drugega odstavka tega člena ter da se lahko pisno izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška v petih dneh od vročitve obvestila.

(5) Odločba o prekršku se ne more opirati na izjavo kršitelja, če ta ni bil poučen o pravicah iz drugega odstavka tega člena ali če dani pouk ni vpisan v zapisnik ali v uradni zaznamek oziroma v pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka.

55.a člen

(1) Če prekrškovni organ hkrati obravnava prekrške, za katere je predpisana različna vrsta plačilnega naloga, mora s posebnim plačilnim nalogom (57.a in 57.b člen) odločiti tudi o prekrških, za katere se sicer izda plačilni nalog (57. člen).

(2) Če prekrškovni organ hkrati obravnava prekrške, za katere je predpisana različna vrsta odločbe, lahko z odločbo o prekršku (56. člen) odloči tudi o prekrških, za katere se sicer izda plačilni nalog.

(3) Prekrškovni organ, ki zoper istega kršitelja hkrati obravnava prekrške, o katerih se odloča po hitrem postopku, in prekrške, o katerih se odloča v rednem sodnem postopku, pri pristojnem sodišču vloži za vse prekrške enoten obdolžilni predlog:

- če je med storjenimi prekrški medsebojna zveza,
- če gre za kršitve predpisov z istega področja in
- če so podani isti dokazi.

(4) Prekrškovni organ mora v obdolžilnem predlogu obrazložiti pogoje iz prejšnjega odstavka tega člena. Če iz obdolžilnega predloga izhaja, da za posamezne prekrške niso podani pogoji za izvedbo enotnega postopka, sodišče v tem delu obdolžilni predlog zavrže in vrne zadevo v obravnavanje pristojnemu prekrškovnemu organu.

(5) Na podlagi obdolžilnega predloga iz tretjega odstavka tega člena se izvede enoten postopek in odloči z eno samo sodbo po pravilih, ki veljajo za redni sodni postopek. Sodišče, ki obravnava obdolžilni predlog ostane pristojno za vse prekrške, ne glede na potek in izid enotnega postopka.

(6) Za prekrške iz tretjega odstavka tega člena, o katerih se sicer odloča po hitrem postopku, se storilcu globa izreče po določbah, ki veljajo za hitri postopek (tretji odstavek 52. člena) in ima storilec pravico do polovičnega plačila izrečene globe ob smiselni uporabi pogojev, ki jih ta zakon določa za hitri postopek (56.a člen). Pouk o pravici do polovičnega plačila globe je del pouka o pravici do pritožbe.

(7) V primerih iz prejšnjih odstavkov se ne izda poseben sklep o združitvi postopka.

Pisna odločba

56. člen

(1) Pisna odločba o prekršku mora imeti uvod, izrek, obrazložitev, pravni pouk ter številko, datum, podpis pooblaščenega uradne osebe in uradni pečat prekrškovnega organa, ki jo je izdal.

(2) Uvod odločbe o prekršku obsega naziv prekrškovnega organa, ki jo je izdal, osebno ime uradne osebe, ki je izdala odločbo o prekršku, osebno ime kršitelja in morebitnega zagovornika, firmo oziroma ime in sedež odgovorne pravne osebe ter označbo prekrška, ki je predmet postopka.

(3) Izrek odločbe o prekršku mora obsegati: osebne podatke kršitelja (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev, za pravno osebo pa ime in sedež ter matično številko, če teh ni, pa podatke o kršitelju, ki so bili navedeni oziroma ugotovljeni v postopku), kratek opis dejanja, s katerim je storjen prekršek (kraj in čas storitve, način storitve, ter odločilne okoliščine) in izrek, da je kršitelj storil prekršek, pravno opredelitev prekrška z navedbo predpisa, ki določa prekršek s številčno označbo njegovega člena ter znesek globe in rok, v katerem jo je treba plačati, morebitne izrečene stranske sankcije, odločitev o odvzemu premoženjske koristi, ter o plačilu stroškov postopka in opozorila o pravici do plačila globe na obroke, o uklonilnem zaporu, če globa ne bo pravočasno plačana, oziroma da se bodo neplačana globa in stroški postopka prisilno izterjali, ter o možnosti nadomestitve uklonilnega zapora oziroma plačila z opravo določenih nalog.

(4) V obrazložitvi odločbe o prekršku je treba kratko navesti izjavo kršitelja o dejanju ter dejstva in dokaze, na katere je prekrškovni organ oprl odločitev.

(5) Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo prekrškovnega organa, pri katerem se pravno sredstvo vloži.

(6) Pisna odločba o prekršku se vroči kršitelju in drugim osebam, ki imajo pravico do zahteve za sodno varstvo.

Polovično plačilo izrečene globe

56.a člen

(1) Kršitelj, ki ne vloži zahteve za sodno varstvo zoper odločbo o prekršku v roku iz 60. člena tega zakona, plača samo polovico izrečene globe, če jo plača v osmih dneh po pravnomočnosti odločbe. Pouk o tej pravici je del pouka o pravici do pravnega sredstva na odločbi.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo v primeru odločbe o prekršku s področja varstva konkurence.

Plačilni nalog

57. člen

(1) Plačilni nalog se izda in vroči kršitelju takoj na kraju prekrška, če pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa prekršek osebno zazna ali ga ugotovi z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav. Ob vročitvi plačilnega naloga se kršitelju hkrati predstavi storjeni prekršek in dokaze, kar se zaznamuje na plačilnem nalogu.

(2) Plačilni nalog, ki velja kot pisna odločba o prekršku, vsebuje: osebno ime in naslov, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev, za pravno osebo pa ime in sedež ter matično številko, kraj in čas storitve prekrška, pravno opredelitev prekrška, znesek globe in rok za plačilo globe, številko računa za plačilo, opozorilo o pravici do plačila globe na obroke, lahko pa tudi druge podatke v skladu s predpisi. Plačilni nalog, izdan za prekrške zoper varnost cestnega prometa, mora vsebovati tudi število izrečenih kazenskih točk, navedbo vrste voznika, kategorijo vozila, s katerim je bil storjen prekršek, številko vozniškega dovoljenja, navedbo organa, ki je izdal vozniško dovoljenje, ter datum izdaje vozniškega dovoljenja. Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo prekrškovnega organa, pri katerem se pravno sredstvo vloži.

(3) Kršitelj lahko v osmih dneh od prejema plačilnega naloga vloži zahtevo za sodno varstvo.

(4) Kršitelj, ki ne vloži zahteve za sodno varstvo v roku iz prejšnjega odstavka, lahko v osmih dneh po pravnomočnosti plačilnega naloga plača polovico izrečene globe, sicer se izrečena globa prisilno izterja v celoti. Pouk o tej pravici je del pouka o pravici do pravnega sredstva na plačilnem nalogu.

(5) Če kršitelju plačilnega naloga ni mogoče izdati in vročiti takoj na kraju prekrška, se mu plačilni nalog vroči po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Hkrati s plačilnim nalogom se kršitelju vroči tudi kratek opis dejanskega stanja z navedbo dokazov, če ni ta že naveden v plačilnem nalogu. Če okoliščine to omogočajo, se kršitelju na kraju prekrška pusti tudi obvestilo o prekršku, ki vsebuje kraj in čas storitve ter pravno opredelitev prekrška.

(6) Zahteva za sodno varstvo se vloži pisno pri prekrškovnem organu, katerega pooblaščen oseba je izdala plačilni nalog. Prekrškovni organ preizkusi zahtevo za sodno varstvo in odloči v skladu s 63. členom tega zakona. Če prekrškovni organ plačilnega naloga ne odpravi ali nadomesti z novim, pošlje pravočasno in dovoljeno zahtevo za sodno varstvo s plačilnim nalogom in opisom dejanskega stanja pristojnemu sodišču.

(7) V postopku, ki se konča z izdajo plačilnega naloga, se ne plačajo stroški postopka.

(8) Če kršitelj ne plača globe v predpisanem roku in v znesku, določenem v plačilnem nalogu, in ne vloži zahteve za sodno varstvo, se pošlje plačilni nalog v izvršitev organu, ki je pristojen za izterjavo davkov, da globo prisilno izterja, brez predhodnega pisnega opomina. Enako ravna prekrškovni organ, če kršitelj ne plača globe in stroškov postopka po pravnomočnosti sklepa oziroma sodbe o zavrženju ali zavrnitvi zahteve za sodno varstvo zoper plačilni nalog ali sodbe, s katero je na podlagi zahteve za sodno varstvo spremenilo plačilni nalog.

(9) Kršitelj, ki bi se lahko z odhodom zaradi prebivanja v tujini izognil plačilu globe, mora plačati globo takoj na kraju prekrška. O plačani globi se izda potrdilo. Če kršitelj globe ne plača, pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa izvede vse potrebne ukrepe za zavarovanje izvršitve po tem zakonu.

Posebni primeri plačilnega naloga

57.a člen

(1) Za kršitve s področja javnega reda in miru, varnosti cestnega prometa, vstopa in zapustitve države ter bivanja in prebivanja tujcev, nadzora državne meje in javnih zbiranj se izda in vroči kršitelju plačilni nalog takoj na kraju prekrška tudi, če niso podani pogoji za izdajo plačilnega naloga iz prvega odstavka 57. člena tega zakona, ampak pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa prekršek ugotovi na podlagi zbranih obvestil in dokazov. Za plačilni nalog iz tega člena se uporabljajo določbe 57. člena tega zakona, kolikor v tem členu ni določeno drugače.

(2) Plačilni nalog iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi kratek opis dejanskega stanja z navedbo dokazov.

(3) V postopku, ki se konča z izdajo plačilnega naloga iz prvega odstavka tega člena, se plačajo stroški postopka, določeni v 47. in 143. členu tega zakona, razen potnih stroškov uradnih oseb in sodne takse.

(4) Zoper plačilni nalog iz prvega odstavka tega člena ni dovoljena zahteva za sodno varstvo, kršitelj pa ima pravico do ugovora v osmih dneh od vročitve plačilnega naloga. Na podlagi ugovora prekrškovni organ plačilni nalog odpravi in o ugovoru odloči z odločbo o prekršku ali postopek o prekršku ustavi, pri čemer ugovor šteje kot izjava v hitrem postopku o prekršku. Plačilni nalog vsebuje tudi pouk o dolžnosti plačila globe po določbah 57. člena tega zakona in o pravici do ugovora in načinu njegove vložitve, ter o tem, da mora kršitelj v ugovoru navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, ker jih sicer v postopku ne bo več mogel uveljavljati.

(5) Če je plačilni nalog iz prvega odstavka tega člena prekrškovni organ izdal in vročil kršitelju potem, ko mu je na kraju prekrška omogočil, da se neposredno po storjenem prekršku osebno izjavi o prekršku (55. člen), se v plačilnem nalogu kratko navede izjava kršitelja o dejanju. Zoper tak plačilni nalog kršitelj nima pravice do ugovora, dovoljena pa je zahteva za sodno varstvo.

Ugovor zoper plačilni nalog

57.b člen

Zoper plačilni nalog iz 57. člena tega zakona, ki se izda za kršitve predpisov o ustavljanju in parkiranju vozil v cestnem prometu, ni dovoljena zahteva za sodno varstvo, kršitelj pa ima pravico do ugovora v osmih dneh od vročitve plačilnega naloga. Na podlagi ugovora prekrškovni organ plačilni nalog odpravi in o ugovoru odloči z odločbo o prekršku ali postopek o prekršku ustavi, pri čemer ugovor šteje kot izjava v hitrem postopku o prekršku. Pouk o pravici do ugovora in načinu njegove vložitve, ter o tem, da mora kršitelj v ugovoru navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, ker jih sicer v postopku ne bo več mogel uveljavljati, je del pouka o pravici do pravnega sredstva na plačilnem nalogu.

Smiselna uporaba zakona

58. člen

(1) Če v tem ali drugem zakonu ni drugače določeno, se v hitrem postopku glede pristojnosti, zastopanja, jezika v postopku, vlog, vabil, zapisnikov, odločb, pregledovanja in prepisovanja spisov, rokov in narokov, vročanja in izločitve uradnih oseb smiselno uporabljajo določila zakona o splošnem upravnem postopku.

(2) Za osebno in hišno preiskavo, zaseg in preiskavo elektronskih in z njimi povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov, zaseg in odvzem predmetov, privedbo, pridržanje in varščino, zastopanje tuje pravne osebe, postopek zoper pravno in odgovorno osebo, pravice oškodovanca v postopku, združitve in izločitve postopka, prekinitve in ustavitve postopka ter stroške postopka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o rednem sodnem postopku, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Hišno preiskavo sme odrediti le sodišče. Pri izvedbi hišne preiskave, ki se opravlja na podlagi predloga prekrškovnega organa, sme aktivno sodelovati tudi pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa, ki je predlagal hišno preiskavo.

Deveto poglavje

ZAHTEVA ZA SODNO VARSTVO

Pravica do zahteve za sodno varstvo

59. člen

(1) Zoper odločbo o prekršku, ki jo je na prvi stopnji izdal prekrškovni organ po hitrem postopku, se lahko vloži zahteva za sodno varstvo. Zahtevo lahko vloži oseba, ki ji je bila izrečena sankcija, njen zakoniti zastopnik oziroma zagovornik ter lastnik odvzetih predmetov.

(2) Zahteva za sodno varstvo iz prejšnjega odstavka zadrži izvršitev odločbe o prekršku.

(3) Kolikor v tem poglavju ni drugače določeno, se v postopku z zahtevo za sodno varstvo smiselno uporabljajo določbe pritožbenega postopka v rednem sodnem postopku.

(4) V postopku z zahtevo za sodno varstvo ni mogoče izdati sodbe brez obrazložitve.

Rok za vložitev zahteve za sodno varstvo in pristojnost

60. člen

(1) Zahteva za sodno varstvo se lahko vloži v osmih dneh od vročitve odločbe o prekršku, pisno pri pristojnem prekrškovnem organu.

(2) Za odločanje o zahtevi za sodno varstvo je krajevno pristojno sodišče prve stopnje, ki je pristojno za odločanje o prekršku po določbah rednega sodnega postopka.

(3) Sodišče obravnava zahteve za sodno varstvo zoper odločbe o prekrških s področja varstva konkurence prednostno.

Vsebina zahteve za sodno varstvo in njen umik

61. člen

(1) Zahteva za sodno varstvo mora vsebovati podatke in navedbe, ki so s tem zakonom določeni za pritožbo zoper odločbo o prekršku (153. člen tega zakona).

(2) Vlagatelj lahko zahtevo za sodno varstvo umakne do izdaje sodbe o prekršku. Umika zahteve ni mogoče preklicati.

(3) Šteje se, da je oseba, ki ji je bila izrečena sankcija, zahtevo za sodno varstvo umaknila, če ni prišla na zaslisanje na sodišče, na katero je bila pravilno povabljena, izostanka pa ni opravičila.

Razlogi za vložitev zahteve za sodno varstvo

62. člen

Odločbo prekrškovnega organa je mogoče izpodbijati z zahtevo za sodno varstvo:

- če je bila z odločbo prekršena materialna določba tega zakona ali predpis, ki določa prekršek;
- če je bila storjena kršitev določb postopka, ker ni odločil pristojni organ, ker storilcu ni bila dana možnost, da se izjavi o prekršku, ker je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena ali je bila izločena, ker so bile kršene določbe o uporabi jezika v postopku, ker izrek odločbe ni razumljiv ali je sam s seboj v nasprotju ali ker odločba nima vseh predpisanih sestavin;
- zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, pri čemer se smejo v zahtevi navajati nova dejstva in predlagati novi dokazi le, če vlagatelj zahteve izkaže za verjetno, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v hitrem postopku;
- če se odločba opira na dokaz, na katerega se po določbah tega zakona ne more opirati, ali ki je bil pridobljen s kršitvijo z ustavo določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin;
- zaradi izrečenih sankcij, odvzema premoženjske koristi in stroškov postopka in odločitve o premoženjskopravnem zahtevku.

Meje preizkusa odločbe prekrškovnega organa

62.a člen

(1) V postopku o zahtevi za sodno varstvo se mora vselej po uradni dolžnosti preizkusiti:

- ali je odločil stvarno pristojni organ,
- ali je podana kršitev materialnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek,
- ali je pregon zastaral,
- ali je storilcu bila dana možnost, da se izjavi o prekršku,
- ali je izrek odločbe razumljiv in
- ali se odločba opira na dokaz, na katerega se po določbah tega zakona ne more opirati, ali je bil pridobljen s kršitvijo z ustavo določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

(2) Če se pri odločanju o zahtevi za sodno varstvo ugotovi, da so podani razlogi iz prve, druge, tretje ali šeste alineje prejšnjega odstavka, zaradi katerih je izdana odločba v korist kršitelja, v korist tudi kakšnemu drugemu

kršitelju, ki ni vložil zahteve za sodno varstvo, ali je ni vložil v tej smeri, ravna pristojni organ po uradni dolžnosti, kakor da jo je vložil tudi ta.

Odločanje prekrškovnega organa

63. člen

(1) Zahteva za sodno varstvo ni dovoljena, če jo je vložila oseba, ki je po tem zakonu nima pravice vložiti, ali če se ugotovi, da je zahteva umaknjena ali da je bila po umiku ponovno vložena, ali če zahteva po zakonu ni dovoljena.

(2) Nedovoljeno ali prepozno zahtevo za sodno varstvo prekrškovni organ zavrže s sklepom.

(3) Zoper sklep o zavrženju je dovoljena zahteva za sodno varstvo, za katero se ne uporablja določba prejšnjega odstavka.

(4) Prekrškovni organ po prejemu zahteve po potrebi glede na navedbe v zahtevi dopolni dokazni postopek, če ugotovi kršitev pravice do izjave, pa storilcu da tudi možnost, da se izjavi o prekršku.

(5) Če prekrškovni organ ugotovi, da je zahteva pravočasna in utemeljena, odločbo o prekršku odpravi in ustavi postopek, ali jo odpravi in vloži predlog pri pristojnem prekrškovnem organu (50. člen), ali jo nadomesti z novo odločbo, ali izreče opomin namesto sankcije in o tem obvesti storilca in osebo, ki je vložila zahtevo za sodno varstvo oziroma vroči novo odločbo.

(6) Zoper novo odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena nova zahteva za sodno varstvo, o kateri odloča sodišče.

(7) Če prekrškovni organ odločbe ne odpravi ali nadomesti, jo s spisom in morebitnimi dodatnimi dokazi posreduje v odločitev pristojnemu sodišču.

(8) V postopku z zahtevo za sodno varstvo prekrškovni organ postopa po določbah 58. člena tega zakona.

Preizkus pravočasnosti in dovoljenosti zahteve pri sodišču

64. člen

Prepozno ali nedovoljeno zahtevo za sodno varstvo sodišče s sklepom zavrže, če tega ni storil prekrškovni organ.

Odločanje sodišča

65. člen

(1) Sodišče s sodbo zavrne zahtevo kot neutemeljeno, če spozna, da ni podana nobena izmed uveljavljenih kršitev iz 62. člena tega zakona in tudi ne take kršitve, na katere pazi po uradni dolžnosti (62.a člen), ali če je bila kršitev v postopku z zahtevo za sodno varstvo že odpravljena.

(2) Sodišče s sodbo ugotovi zahtevi in odpravi odločbo prekrškovnega organa, ali jo odpravi po uradni dolžnosti, če ugotovi, da ni odločil pristojni organ, ali če ugotovi, da je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena, ali je bila izločena.

(3) Sodišče s sodbo ugotovi zahtevi in spremeni odločbo prekrškovnega organa, ali jo spremeni po uradni dolžnosti, če ugotovi, da so bila odločilna dejstva v izpodbijani odločbi o prekršku sicer pravilno ugotovljena, da pa je treba glede na ugotovljeno dejansko stanje ob pravilni uporabi materialne določbe tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, spremeniti odločbo. Glede na stanje stvari sodišče tako ravna tudi, če izrek odločbe ni razumljiv ali je sam s seboj v nasprotju ali če odločba nima vseh predpisanih sestavin ali če se odločba opira na dokaz, na katerega se po določbah tega zakona ne more opirati, ali ki je bil pridobljen s kršitvijo z ustavo določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

(4) Če sodišče spozna, da dejansko stanje ni popolno in pravilno ugotovljeno, ponovi ali dopolni dokazni postopek po pravilih rednega sodnega postopka.

(5) Če sodišče iz podatkov v spisu ugotovi dejstva, glede katerih se storilec v postopku pred prekrškovnim organom oziroma v zahtevi za sodno varstvo ni mogel izjaviti, obvesti o tem storilca, če dejstva izhajajo iz opisa dejanskega stanja, pa mu opis posreduje, hkrati pa storilca seznanji, kje in kdaj lahko pregleda spise zadeve, ga pouči po četrtem odstavku 114. člena tega zakona ter mu določi rok, v katerem lahko poda svoje navedbe, predloge in zahteve. Če se sodišče odloči, da bo ponovilo oziroma dopolnilo dokazni postopek, storilca o tem

obvesti, in ga hkrati seznaniti, da je lahko navzoč pri izvajanju dokazov in da ga bo povabilo k posameznim procesnim dejanjem, če bo to sodišču pisno predlagal v petih dneh po prejemu obvestila.

(6) Sodišče s sodbo zavrne zahtevo kot neutemeljeno, če po izvedenem dokaznem postopku ne ugotovi dejanskega stanja drugače kakor prekrškovni organ.

(7) Sodišče s sodbo ugotovi zahtevo in spremeni odločbo prekrškovnega organa, če je to potrebno, ker je po izvedenem dokaznem postopku dejansko stanje ugotovilo drugače kakor prekrškovni organ.

(8) Če sodišče po izvedenem dokaznem postopku spozna, da so bila odločilna dejstva v izpodbijani odločbi pravilno ugotovljena, da pa je treba glede na ugotovljeno dejansko stanje ob pravilni uporabi zakona oziroma za odpravo kršitev določb postopka drugače odločiti, ravna po določbah tretjega odstavka tega člena.

(9) Če sodišče ugotovi, da storilcu ni bila dana možnost podati izjavo o prekršku, ali če so bile kršene določbe o uporabi jezika v postopku o prekršku, sodišče najprej odpravi kršitev tako, da storilcu omogoči, da poda izjavo, oziroma mu omogoči uporabo jezika v postopku in nato odloči o zahtevi glede na stanje stvari.

(10) Če sodišče s sodbo odpravi sklep o zavrženju prepozne ali nedovoljene zahteve za sodno varstvo ali ugovora (57.a in 57.b člen), hkrati odloči tudi o zahtevi za sodno varstvo ali ugovoru.

(11) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za odločanje o zahtevah za sodno varstvo, vloženih zoper sklepe, zoper katere je dovoljena zahteva za sodno varstvo.

(12) Odločba o prekršku se ne sme spremeniti v škodo kršitelja.

(13) V postopku odločanja sodišča o zahtevi za sodno varstvo ima prekrškovni organ, ki je izdal izpodbijano odločbo, položaj predlagatelja v rednem sodnem postopku.

Vročanje odločb sodišča o zahtevi za sodno varstvo

65.a člen

(1) Sodišče prekrškovnemu organu vrne spis skupaj z izvornikom sodbe ali sklepa z zadostnim številom overjenih prepisov ter morebitna druga pisanja, ki so nastala ali so bila pridobljena med postopkom o prekršku pri sodišču, pri tem pa obdrži izvod izpodbijane odločbe.

(2) Prekrškovni organ sodbo ali sklep sodišča vroči vlagatelju zahteve za sodno varstvo po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, v primeru iz drugega odstavka 65. člena tega zakona pa tudi pristojnemu organu.

Pravica do pritožbe

66. člen

(1) Zoper sklep sodišča, s katerim je bila zahteva za sodno varstvo zavržena, je dovoljena pritožba iz vseh razlogov po 154. členu tega zakona.

(2) Zoper druge odločbe sodišča prve stopnje lahko osebe iz prvega odstavka 59. člena tega zakona vložijo pritožbo iz razlogov po 1., 2. in 4. točki 154. člena tega zakona, razen glede stroškov postopka, če je bila izrečena višja globa od najnižje predpisane za prekršek ali če je bila izrečena globa, ki je predpisana v večkratniku ali v odstotku (četrti in peti odstavek 17. člena) ali če sta bila izrečena odvzem predmetov ali odvzem premoženjske koristi v vrednosti, ki presega 400 eurov.

(3) Prekrškovni organ, ki je izdal odločbo v hitrem postopku, lahko iz pritožbenih razlogov po 1., 2. in 4. točki 154. člena tega zakona, razen glede stroškov postopka, vloži pritožbo zoper odločbo sodišča v naslednjih primerih:

– če je sodišče odpravilo odločbo prekrškovnega organa;

– če je sodišče spremenilo odločbo prekrškovnega organa in ustavilo postopek o prekršku.

(4) Prekrškovni organ vloži pritožbo skupaj s spisom pri sodišču, ki je odločilo o zahtevi za sodno varstvo. Sodišče po preizkusu pravočasnosti in dovoljenosti pritožbe pošlje izvod pritožbe storilcu, ki sme nato v osmih dneh po prejemu podati sodišču odgovor na pritožbo. Pritožbo in odgovor z vsemi spisi predloži sodišče višjemu sodišču.

(5) V postopku s pritožbo iz prejšnjega odstavka in morebitnem novem sojenju, se odločitev ne sme spremeniti v škodo kršitelja v primerjavi z odločbo o prekršku, zoper katero je bila vložena zahteva za sodno varstvo, o kateri je odločalo sodišče prve stopnje.

(6) Pritožba se obravnava po določbah pritožbenega postopka v rednem sodnem postopku.

(7) Osebe iz drugega odstavka tega člena vložijo pritožbo pri prekrškovnem organu, ki je izdal odločbo, zoper katero je bila vložena zahteva za sodno varstvo. Prekrškovni organ pritožbo pošlje skupaj s spisom sodišču, ki je odločilo o zahtevi za sodno varstvo.

(8) Prepozno ali nedovoljeno pritožbo zavrže sodišče, ki je odločilo o zahtevi za sodno varstvo, s sklepom, ki ga vroči tudi vlagateljem iz drugega in četrtega odstavka tega člena.

Deseto poglavje

REDNI SODNI POSTOPEK

1. Temeljne določbe

Smiselna uporaba določb zakona o kazenskem postopku

67. člen

(1) Kolikor s tem zakonom ni drugače določeno, se v rednem postopku smiselno uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o:

- jeziku v postopku,
- vlogah in zapisnikih,
- rokih,
- zaslišanju obdolženca,
- zasliševanju prič,
- izvedenstvu,
- hišni in osebni preiskavi,
- zasegu in preiskavi elektronskih in z njimi povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov, razen če gre za poseg v tajnost pisem in drugih občil,
- zasegu in odvzemu predmetov,
- glavni obravnavi v skrajšanem postopku pred okrajnim sodiščem,
- hrambi in upravljanju zaseženih predmetov in začasnem zavarovanju zahtevka za odzjem premoženjske koristi,
- prenosu krajevne pristojnosti.

(2) V rednem sodnem postopku se glede vročanja pisanj smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

Načelo materialne resnice

68. člen

(1) Sodišče mora po resnici in popolnoma ugotoviti vsa dejstva, pomembna za izdajo zakonite sodbe o prekršku, razen v primeru obdolženčevega priznanja. Enako skrbno mora preiskati okoliščine in ugotoviti tako dejstva, ki obdolženca obremenjujejo, kakor tudi dejstva, ki so mu v korist.

(2) Sodišče mora poskrbeti, da nevednost ali nepoučenost obdolženca in drugih udeležencev v postopku ni v škodo pravicam, ki jim gredo v postopku.

Zaslihanje obdolženca

69. člen

(1) Preden se izda sodba o prekršku, mora biti obdolženec zaslišan o tistem, česar je obdolžen.

(2) Če pravilno povabljeni obdolženec ne pride k zaslišanju in izostanka ne opraviči, lahko sodišče izreče sodbo o prekršku tudi brez njegovega zaslišanja, kadar spozna, da zaslišanje ni potrebno za pravilno odločitev.

Postopek zoper pravno in odgovorno osebo

70. člen

(1) Zoper pravno osebo in odgovorno osebo se vodi praviloma enoten postopek.

(2) Če zaradi pravnih ali dejanskih ovir ni mogoče voditi postopka zoper odgovorno osebo, se vodi postopek le zoper pravno osebo.

(3) Če je pravna oseba prenehala obstajati, se vodi postopek le zoper odgovorno osebo.

(4) Določbe o postopku zoper pravno in odgovorno osebo smiselno veljajo tudi v postopku zoper samostojnega podjetnika posameznika in odgovorno osebo.

Prosta presoja dokazov

71. člen

Sodišče pri presoji dokazov ni vezano na nobena posebna formalna dokazna pravila in ne z njimi omejeno.

Prepoved zlorabe pravic

72. člen

Sodišče si mora prizadevati, da izvede postopek brez zavlačevanja in da onemogoči sleherno zlorabo pravic, ki grede udeležencem v postopku.

Pridržanje storilca

73. člen

(1) V postopku o prekršku se sme storilec pridržati, če tako določa zakon.

(2) Če zakon ne določa drugače, se za postopek pridržanja uporablja ta zakon.

Pritožba

74. člen

(1) Zoper sodbo o prekršku, izdano na prvi stopnji, oziroma sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba na višje sodišče, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Zoper sodbo oziroma sklep višjega sodišča ni pritožbe.

Pravna pomoč

75. člen

Če je treba posamezno dejanje opraviti izven območja sodišča, ki vodi postopek o prekršku, lahko ta zaupa njegovo izvršitev drugemu sodišču.

Predhodno vprašanje

76. člen

(1) Če je uporaba predpisov o prekršku odvisna od predhodne odločitve o kakšnem pravnem vprašanju, ki je v pristojnosti kakšnega drugega organa, lahko sodišče, ki odloča v zadevi o prekršku, samo odloči tudi o tem vprašanju po določbah, ki veljajo za dokazovanje v postopku o prekršku. Odločitev o takšnem pravnem vprašanju v postopku o prekršku ima učinek samo za zadevo o prekršku, o kateri se je odločalo v tem postopku.

(2) Sodišče ne more odločati o predhodnem vprašanju glede obstoja zakonske zveze ali ugotovitve očetovstva, obstoja kaznivega dejanja ali glede kakšnega drugega pravnega vprašanja, če zakon tako določa.

(3) Glede obstoja kaznivega dejanja je sodišče vezano na pravnomočno sodbo sodišča, s katero je bil obdolženec spoznan za krivega kaznivega dejanja.

2. Krajevna pristojnost

Krajevna pristojnost sodišč

77. člen

(1) Za postopek je pristojno sodišče, na katerega območju je bil prekršek storjen.

(2) Za postopek o prekršku zoper tujo pravno osebo, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega je podružnica tuje pravne osebe; če tuja pravna oseba nima podružnice v Republiki Sloveniji, je za postopek o prekršku pristojno sodišče, na območju katerega je bil prekršek storjen.

(3) Če je bil prekršek storjen na domači ladji ali na domačem letalu, je za postopek pristojno tisto sodišče, na območju katerega je domače pristanišče oziroma domače letališče, v katerem se je končalo potovanje storilca. Če je storilec član posadke, je za postopek pristojno tisto sodišče, na območju katerega je matično pristanišče ladje oziroma matično letališče letala.

(4) Če je bil prekršek storjen s tiskom, je pristojno sodišče, na katerega območju je bil spis natisnjen. Če ta kraj ni znan ali je bil spis natisnjen v tujini, je pristojno sodišče, na katerega območju se tiskani spis razširja.

(5) Če je po zakonu odgovoren pisec spisa, je pristojno tudi sodišče kraja, v katerem ima pisec stalno prebivališče, ali sodišče kraja, v katerem se je pripetil dogodek, na katerega se spis nanaša.

(6) Določbe četrtega in petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če sta bila spis ali izjava objavljena po radiu ali televiziji, medmrežju in spletnih straneh.

(7) Za prekršek, ki ga je storila vojaška oseba ali vojaški obveznik, ki služi vojaški rok, je ob pogojih iz petega odstavka 110. člena tega zakona pristojno sodišče, na katerega območju je poveljstvo matične vojaške enote storilca.

(8) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena je v primerih iz 108. do 110. člena tega zakona za postopek pristojno tudi sodišče, po katerega odredbi ali na katerega območju je bil storilec prijeto ali pridržan oziroma h kateremu je bil priveden.

Pristojnost po stalnem oziroma začasnem prebivališču

78. člen

Če se pristojnost ne da določiti po kraju, kjer je bil prekršek, določen z zakonom ali z uredbo Vlade Republike Slovenije storjen, se določi po storilčevem stalnem oziroma začasnem prebivališču.

Če je pristojnih več sodišč

79. člen

Če sta po 77. in 78. členu tega zakona pristojni za postopek o prekršku dve ali več sodišč, vodi postopek tisto sodišče, ki ga je prvo začelo, če se postopek še ni začel, pa sodišče, pri katerem je bil najprej predlagan začetek postopka.

Pristojnost za udeležence

80. člen

(1) Sodišče, ki je pristojno za storilca, je pristojno tudi za udeležence. Zoper vse se praviloma vodi enoten postopek. Če je to smotno, sme pristojno sodišče ločiti postopek zoper posamezne udeležence.

(2) Če sta obdolžena pravna oseba in odgovorna oseba pravne osebe, je za oba storilca pristojno sodišče, ki je pristojno za pravno osebo.

Odstop zadeve

81. člen

Sodišče, ki je pristojno za storilca prekrška, določenega z zakonom ali z uredbo Vlade Republike Slovenije, lahko izjemoma odstopi zadevo sodišču, na katerega območju storilec stalno ali začasno prebiva, če se bo tako lažje izvedel postopek.

Spor o pristojnosti

82. člen

(1) Sodišče mora po uradni dolžnosti paziti na krajevno pristojnost. Če spozna, da je za postopek pristojno kakšno drugo sodišče, mora zadevo brez odlašanja odstopiti temu sodišču.

(2) Če sodišče, kateremu je bila zadeva odstopljena po prejšnjem odstavku meni, da je pristojno tisto sodišče, ki mu je zadevo odstopilo, ali kakšno drugo sodišče, sproži postopek, da se odloči o sporu o pristojnosti.

Odločanje v sporu o pristojnosti

83. člen

(1) O sporu o pristojnosti med okrajnimi sodišči odloči višje sodišče.

(2) Zoper sklep, s katerim je odločeno v sporu o pristojnosti, ni pritožbe.

(3) Dokler se ne odloči v sporu o pristojnosti, mora vsak organ opravljati tista dejanja v postopku o prekršku, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

3. Izločitev

Razlogi za izločitev

84. člen

Sodnik ne sme opravljati sodniške dolžnosti:

1. če je s prekrškom oškodovan;

2. če je z obdolžencem, zastopnikom pravne osebe, njunima zagovornikoma, predlagateljem, oškodovancem, njihovim zakonitim zastopnikom ali pooblaščenecem v zakonski zvezi, ali zunajzakonski skupnosti, ali je z njim v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena, ali v svaštvu do drugega kolena;

3. če je z obdolžencem, zastopnikom pravne osebe, njunima zagovornikoma, predlagateljem ali oškodovancem v razmerju skrbnika, oskrbovanca, posvojitelja, posvojenca, rejnika ali rejenca;

4. če je v isti zadevi o prekršku opravljal kakšno dejanje v zvezi z odkrivanjem prekrška ali sodeloval v postopku kot predlagatelj, zastopnik pravne osebe, zagovornik, zakoniti zastopnik ali pooblaščenec oškodovanca oziroma predlagatelja, ali če je bil zaslišan kot priča ali kot izvedenec;

5. če je v isti zadevi sodeloval pri izdaji odločbe na prvi stopnji;

6. če so podane druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

Ravnanje ob izločitvi

85. člen

(1) Brž ko sodnik zve za kakšen razlog svoje izločitve iz 1. do 5. točke prejšnjega člena, mora prenehati z vsakim delom v tej zadevi in to sporočiti predsedniku sodišča, ki odredi, da se zadeva po pravilih sodnega reda dodeli drugemu sodniku. Če gre za izločitev predsednika sodišča, v tej zadevi kot predsednik odloča podpredsednik sodišča, če pa mora biti izločen tudi ta, si predsednik sodišča določi namestnika izmed sodnikov tega sodišča, če to ni mogoče, pa zahteva od predsednika višjega sodišča oziroma predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, naj mu določi namestnika.

(2) Če sodnik misli, da so podane kakšne druge okoliščine, ki opravičujejo njegovo izločitev (6. točka prejšnjega člena), sporoči to predsedniku sodišča, ki odloči o izločitvi. Do odločitve o izločitvi sme opravljati samo tista dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

Kdo lahko zahteva izločitev

86. člen

(1) Izločitev lahko zahtevajo tudi obdolženec ali zastopnik obdolžene pravne osebe ali predlagatelj postopka takoj, ko izvejo za razlog izločitve, pa vse do izdaje sodbe o prekršku.

(2) Izločitev sodnika višjega sodišča lahko zahtevajo osebe iz prejšnjega odstavka v pritožbi zoper sodbo oziroma sklep, če so za izločitveni razlog izvedele po vložitvi pritožbe pa najkasneje do izdaje odločbe o pritožbi.

(3) Izločitev se lahko zahteva le glede poimensko določenega sodnika, ki postopa v zadevi, oziroma poimensko določenega sodnika višjega sodišča.

(4) V zahtevi za izločitev je treba navesti okoliščine, zaradi katerih naj bi bil podan kakšen zakonski razlog za izločitev. Razlogov, ki so že bili zavrnjeni na podlagi prejšnjih zahtev, ni dopustno znova uveljavljati.

Odločanje o izločitvi

87. člen

(1) O zahtevi za izločitev iz prejšnjega člena odloči predsednik sodišča.

(2) O izločitvi vseh sodnikov sodišča prve stopnje, predsednika sodišča prve stopnje in o izločitvi sodnika višjega sodišča odloča predsednik višjega sodišča, o izločitvi predsednika višjega sodišča pa odloča predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

(3) Preden se izda sklep o izločitvi, je treba dobiti izjavo sodnika oziroma predsednika sodišča, po potrebi pa se opravijo tudi druge poizvedbe.

(4) Zoper sklep, s katerim se ugotovi zahteva za izločitev, ni pritožbe. Sklep, s katerim se zahteva za izločitev zavrne, se lahko izpodbija samo v pritožbi zoper sodbo o prekršku.

(5) Če vložnik zahteve za izločitev ravna v nasprotju z določbami 86. člena tega zakona, ali če je iz vsebine zahteve razvidno, da gre za očitno neutemeljeno zahtevo, podano z namenom zavlačevanja postopka ali spodkopavanja avtoritete sodišče, se zahteva v celoti ali deloma zavrne. Sklep, s katerim se zahteva zavrne, izda sodnik ali senat, ki postopa v zadevi. Pri odločanju lahko sodeluje sodnik ali predsednik sodišča, katerega izločitev se zahteva. Zoper sklep, s katerim se zahteva zavrne, ni pritožbe.

Opravljanje dejanj

88. člen

Ko sodnik izve, da je zahtevana njegova izločitev, mora takoj prenehati z vsakim nadaljnjim delom v tisti zadevi; če gre za izločitev iz 6. točke 84. člena tega zakona, pa sme do odločitve o zahtevi opravljati samo tista dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

Smiselna uporaba določb o izločitvi

89. člen

(1) Določbe o izločitvi sodnikov se uporabljajo smiselno tudi za zapisnikarje, tolmače, strokovnjake in za izvedence, če ni zanje določeno kaj drugega.

(2) O izločitvi zapisnikarjev, tolmačev, strokovnjakov in izvedencev odloča sodnik, ki vodi postopek o prekršku.

4. Obramba obdolženca

Pravice obdolženca

90. člen

(1) Obdolženec ima pravico, da se zagovarja, predlaga dokaze in daje druge predloge, da vloži pritožbo in uporablja druga pravna sredstva.

(2) Obdolženca je treba pred prvim zaslišanjem poučiti, da ima pravico vzeti si zagovornika in da je zagovornik lahko navzoč pri njegovem zaslišanju.

(3) Zagovornika smejo najeti obdolžencu tudi njegov zakoniti zastopnik, zakonec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rejnik.

(4) Za zagovornika se sme vzeti samo odvetnik, njega pa lahko nadomešča odvetniški kandidat.

(5) Zagovornik mora predložiti organu, pred katerim teče postopek, pooblastilo. Obdolženec lahko da zagovorniku pooblastilo tudi ustno na zapisnik pri organu, pred katerim teče postopek.

Zastopanje pravne osebe

91. člen

(1) Pravno osebo zastopa v postopku njen zastopnik, ki je upravičen za vsa dejanja, za katera je upravičen obdolženec.

(2) Pravna oseba sme imeti samo enega zastopnika.

(3) Vsaka pravna oseba v postopku mora imeti svojega zastopnika.

(4) Sodnik mora vsakokrat ugotoviti identiteto zastopnika pravne osebe in njegovo upravičenost za zastopanje.

Zastopnik pravne osebe

92. člen

(1) Zastopnik pravne osebe je tisti, ki jo je po zakonu, po aktu pristojnega državnega organa ali po statutu, aktu o ustanovitvi ali drugem splošnem aktu pravne osebe, upravičen zastopati.

(2) Zastopnik tuje obdolžene pravne osebe je tisti, ki vodi njeno podružnico v Republiki Sloveniji, če ni za njenega zastopnika določen kdo drug, oziroma tisti, ki je upravljal prevozno sredstvo, s katerim je bil storjen prekršek.

(3) Če pravno osebo ali podružnico tuje pravne osebe zastopa kolektivno več oseb, te izmed sebe določijo zastopnika. Če tega kljub pozivu sodnika ne storijo, ali v danem roku o tem pisno ne obvestijo sodnika, ga izmed njih določi sodnik.

(4) Zastopnik ali osebe, ki kolektivno zastopajo pravno osebo, lahko pooblastijo za zastopanje koga drugega. Pooblastilo mora biti dano pisno ali ustno na zapisnik pri sodniku.

(5) Če pravna oseba nima organa, ki bi bil pristojen določiti zastopnika, ali če v določenem roku ne obvesti sodišča, koga je določila za zastopnika, ga določi sodišče.

Prepoved zastopanja pravne osebe

93. člen

(1) Zastopnik pravne osebe ne more biti, kdor je v isti stvari povabljen za pričo. V tem primeru pozove sodišče pravno osebo, da njen pristojni organ določi drugega zastopnika in v določenem roku o tem pisno obvesti sodnika.

(2) Zastopnik obdolžene pravne osebe tudi ne more biti odgovorna oseba, zoper katero se vodi postopek za isti prekršek in ki navaja, da je ravnala po nalogu druge odgovorne osebe ali organa upravljanja.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena mora sodišče sporočiti to obdolženi pravni osebi oziroma podružnici tuje pravne osebe v Republiki Sloveniji, da določi drugega zastopnika.

(4) Sodišče mora vselej opozoriti obdolženo pravno osebo oziroma podružnico tuje pravne osebe v Republiki Sloveniji, da je njen zastopnik hkrati odgovorna oseba, zoper katero se vodi v isti zadevi postopek za prekršek.

Skupni zagovornik

94. člen

Obdolžena pravna oseba in obdolžena odgovorna oseba imata vsaka svojega zagovornika, lahko pa imata tudi skupnega zagovornika, če to dovoljujejo koristi obrambe vsakega izmed njiju.

5. Druge določbe

Oškodovanec in njegovo zastopanje

95. člen

(1) Oškodovanec ima pravico, da uveljavlja premoženjskopravni zahtevek, da predlaga dokaze in daje druge predloge, ter da izvršuje druge pravice, ki jih določa ta zakon.

(2) Če je oškodovanec mladoletnik ali oseba, ki ji je popolnoma odvzeta poslovna sposobnost, je njegov zakoniti zastopnik upravičen dajati vse izjave in opravljati vsa dejanja, ki jih je po tem zakonu upravičen dajati oziroma opravljati oškodovanec. Oškodovanec, ki je dopolnil šestnajst let, je upravičen dajati izjave in opravljati dejanja v postopku.

(3) Oškodovanec oziroma njegov zakoniti zastopnik smeta svoje pravice izvrševati tudi po pooblaščenju.

Vabilo

96. člen

(1) Kdor mora biti osebno navzoč pri postopku, se povabi praviloma pisno. V vabilu je treba navesti ime sodišča, ki vabi; čas, kdaj naj povabljeni pride; zadevo, zaradi katere se vabi; kot kaj se vabi in opozorilo na posledice, če se vabilu ne bo odzval.

(2) V izjemnih primerih se sme vabilo opraviti tudi ustno; to se zaznamuje v spisu.

Odločbe

97. člen

V postopku o prekršku se izdajajo odločbe v obliki sodb in sklepov, če ta zakon ne določa, da se posamezne odločitve izdajajo v obliki odredb.

Razglasitev odločitve

98. člen

(1) Odločitve se lahko razglasijo obdolžencu ustno, če je navzoč. V tem primeru morajo obdolženec in drugi upravičenci do pritožbe, če so navzoči, v roku iz tega člena napovedati vložitev pritožbe, sicer se šteje, da so se odpovedali pravici do pritožbe.

(2) Če sodišče odločbo razglasi ustno, pouči navzoče upravičence do pritožbe o pravici do pritožbe in dolžnosti predhodne napovedi pritožbe ter o tem, da se bo štel, da so se odpovedali pravici do pritožbe, če pritožbe ne bodo napovedali. V tem primeru lahko navzoči upravičenci do pritožbe pritožbo napovejo takoj po razglasitvi odločbe oziroma po pouku o pravici do pritožbe, najpozneje pa v osmih dneh od dneva ustne razglasitve odločbe. Pouk o pravicah iz tega odstavka se zaznamuje v spisu.

(3) Če sodišče ni ustno razglasilo odločbe ali če osebe iz prvega odstavka 140. člena tega zakona ob ustni razglasitvi odločbe niso bile navzoče, jim sodišče pošlje prepis izreka odločbe brez obrazložitve, določene v 135. členu tega zakona, s poukom o pravici do pritožbe in dolžnosti predhodne napovedi pritožbe ter o tem, da se bo štel, da so se odpovedali pravici do pritožbe, če najpozneje v osmih dneh od vročitve prepisa izreka odločbe pritožbe ne bodo napovedali, in da bo v takem primeru veljalo, da jim je z dnem vročitve prepisa izreka sodbe ali sklepa vročena tudi sodba ali sklep.

(4) Sodišče ne izda odločbe z obrazložitvijo le, če nihče od upravičencev do pritožbe ni napovedal vložitve pritožbe. Če vsaj eden od upravičencev do pritožbe napove vložitev pritožbe, se pisno izdelana sodba oziroma sklep vroči vsem upravičencem do pritožbe iz prejšnjega odstavka.

(5) Sodba z obrazložitvijo mora biti izdelana najkasneje v 30 dneh po vložitvi napovedi pritožbe, sodba brez obrazložitve pa najkasneje v osmih dneh po poteku roka za vložitev napovedi pritožbe. Če sodba ni izdelana v tem roku, mora sodnik obvestiti predsednika sodišča, zakaj to ni bilo storjeno. Predsednik sodišča ukrene, kar je potrebno, da se sodba čimprej izdela.

Odločanje višjega sodišča

99. člen

(1) Višje sodišče odloča na seji senata ali na podlagi opravljene ustne obravnave.

(2) Višje sodišče na seji senata odloči, ali naj se že izvedeni dokazni postopek ponovi z izvajanjem posameznih dokazov ali naj se opravi ustna obravnava.

(3) Višje sodišče lahko ponovi že izvedene dokaze na seji ali na ustni obravnavi, nove dokaze pa lahko izvede na ustni obravnavi.

(4) Višje sodišče izdaja odločbe po ustnem posvetovanju in glasovanju članov senata. Odločitev je sprejeta, če je zanjo glasovala večina članov senata.

(5) Pri odločanju se najprej glasuje o predhodnih vprašanjih, nato pa o glavni stvari. Pri odločanju o glavni stvari se najprej glasuje, ali je obdolženec storil prekršek in ali je zanj odgovoren; nato pa se glasuje o sankcijah za prekršek, o stroških postopka, o premoženjskopravnem zahtevku in o drugih vprašanjih, o katerih je treba odločiti.

(6) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je poskrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma pretresejo.

(7) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se na ta način ne doseže večina, se odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za obdolženca najneugodnejši, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebna večina.

(8) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata; vendar pa član senata, ki je glasoval za ustavitev postopka in ostal v manjšini, ni dolžan glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za obdolženca najugodnejši.

99.a člen

(1) Na ustno obravnavo pred višjim sodiščem se povabijo obdolženec in njegov zagovornik, zakoniti zastopnik in tiste priče in izvedenci, za katere sodišče na predlog strank ali po uradni dolžnosti sklene, da jih je treba zaslišati.

(2) Če obdolženec ne pride na ustno obravnavo, se šteje, da se je pritožbi odpovedal, na kar mora biti opozorjen v vabilu.

(3) Ustna obravnava pred višjim sodiščem se začne s poročilom poročevalca, ki razloži stanje stvari, ne da bi dal svoje mnenje o utemeljenosti pritožbe.

(4) Na predlog ali po uradni dolžnosti se prebere odločba ali tisti del odločbe, na katerega se nanaša pritožba, po potrebi pa tudi zapisniki o zaslišanju obdolženca, prič in drugih udeležencev v postopku ali zapisnik o ustni obravnavi.

(5) Nato se pozove pritožnika, naj obrazloži pritožbo, za njim pa predlagatelja postopka o prekršku, naj mu odgovori. Obdolženec in njegov zagovornik imata vselej zadnjo besedo.

(6) Udeleženci postopka na obravnavi smejo navajati nova dejstva in nove dokaze le, če se na ustni obravnavi ugotovi, da jih brez svoje krivde niso mogli uveljavljati v postopku na prvi stopnji oziroma v pritožbi.

99.b člen

Kolikor v 99. in 99.a členu tega zakona ni drugače določeno, se določbe o zaslišanju obdolženca, prič in drugih udeležencev v postopku in o ustni obravnavi pred sodiščem prve stopnje smiselno uporabljajo tudi v postopku pred višjim sodiščem.

Posvetovanje in glasovanje

100. člen

(1) Posvetovanje in glasovanje je tajno.

(2) V prostoru, v katerem je posvetovanje in glasovanje, smejo biti le člani senata in zapisnikar.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju

101. člen

(1) O posvetovanju in glasovanju v postopku na drugi stopnji se sestavi poseben zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločitev.

(3) Ta zapisnik podpišejo vsi člani senata, od katerih je eden lahko hkrati tudi zapisnikar. Ločena mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v sam zapisnik.

(4) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo Vrhovno sodišče Republike Slovenije, ko odloča o izrednem pravnem sredstvu.

Pregledovanje spisov

102. člen

(1) Predlagatelj postopka, obdolženec in njegov zakoniti zastopnik, zastopnik obdolžene pravne osebe, zagovornik, oškodovanec, njegov pooblaščenec in njegov zakoniti zastopnik imajo pravico pregledovati in prepisovati spise in si ogledati dokazne predmete.

(2) Če je postopek v teku, dovoljuje pregledovanje in prepisovanje spisov sodnik, ki vodi postopek, ko pa je postopek končan, dovoli to predsednik sodišča, ki je vodilo postopek oziroma delavec, ki ga on določi.

(3) Pregled in prepis posameznih spisov se sme odreči, če je bila javnost izključena z ustne obravnave. Zoper tak sklep je dovoljena pritožba, ki ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Oškodovancu se sme odreči pregled in prepisovanje spisov in ogled predmetov, preden je bil zaslišan kot priča.

6. Začetek in potek postopka

Predlagatelj postopka

103. člen

(1) Postopek o prekršku se začne na obdolžilni predlog prekrškovnega organa.

(2) Če prekrškovni organ ne začne postopka na predlog predlagateljev določenih s tem zakonom, lahko ti v 15 dneh po prejemu obvestila iz petega odstavka 51. člena tega zakona pristojnemu organu, ki po zakonu nadzoruje delo prekrškovnega organa predlagajo, da vloži obdolžilni predlog pred sodiščem. Odločitev tega organa je dokončna.

(3) Obdolžilni predlog lahko vloži tudi državni tožilec.

Prekršek, za katerega sodišče izve med postopkom

104. člen

Če sodišče med postopkom izve za prekršek, za katerega ni bil vložen predlog, sporoči to pristojnemu prekrškovnemu organu.

Obdolžilni predlog

105. člen

(1) Obdolžilni predlog mora biti pisen. Obdolžilni predlog se vloži v toliko izvodih, kolikor jih je treba za sodišče in za osebe, zoper katere je sprožen postopek o prekršku. Slednjim se vroči predlog hkrati z vabilom.

(2) Obdolžilni predlog mora vsebovati podatke o istovetnosti storilca (osebno ime, EMŠO, kraj rojstva, poklic, zaposlitev in naslov stalnega ali začasnega prebivališča za fizično osebo, če je fizična oseba tujec, pa namesto EMŠO njegove rojstne podatke, za pravno osebo firmo in sedež ter matično številko; za odgovorno osebo pravne osebe pa tudi delo, ki ga opravlja), dejanski stan prekrška, čas in kraj storitve prekrška, predpis, ki določa prekršek, podatke o morebitni premoženjski koristi, dokaze, podatke o predlagatelju in podpis predlagatelja. Obdolžilni predlog za prekršek, za katerega se storilcu lahko izrečejo kazenske točke v cestnem prometu, mora vsebovati tudi podatke o vozniskem dovoljenju (številka vozniskega dovoljenja, upravna enota, ki ga je izdala, datum izdaje, kategorija motornih vozil, za katere je bilo vozniško dovoljenje izdano) in o vrsti voznika. Upravitelji zbirke osebnih podatkov so dolžni predlagatelju postopka na njegovo zahtevo brezplačno posredovati podatke, ki so potrebni za sestavo in vložitev obdolžilnega predloga. Če ni mogoče ugotoviti istovetnosti storilca prekrška, se v obdolžilnem predlogu namesto osebnih podatkov navede opis osebe in fotografija oziroma posnetek.

(3) Obdolžilni predlog zoper pravno osebo mora poleg sestavin, predpisanih v tem zakonu, vsebovati tudi firmo oziroma ime, s katerim pravna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu, ter njen sedež in podatke o odgovorni osebi.

(4) V primerih iz prve alineje drugega odstavka 52. člena tega zakona mora prekrškovni organ v obdolžilnem predlogu obrazložiti oceno, da so podani pogoji za izrek stranske sankcije.

Postopek z obdolžilnim predlogom

106. člen

(1) Ko sodišče prejme obdolžilni predlog, oceni, ali so podani pogoji za postopek. Če ugotovi, da je predlog podal nepristojni predlagatelj oziroma oseba, ga zavrže s sklepom, ki ga vroči tudi pristojnemu predlagatelju postopka. Če ugotovi, da je predlog nepopoln ali nerazumljiv, zahteva od predlagatelja postopka, naj ga v petnajstih dneh dopolni oziroma popravi. Če tega predlagatelj postopka v roku ne stori, sodišče s sklepom zavrže obdolžilni predlog.

(2) Če sodišče oceni, da so izpolnjeni pogoji za začetek postopka, izvede postopek o prekršku po uradni dolžnosti.

(3) Če sodišče ob obdolžilnem predlogu spozna, da ni pogojev za začetek postopka, s sodbo zavrne predlog, oškodovanca pa napoti, da lahko svoj premoženjskopравни zahtevek uveljavlja pred pristojnim sodiščem.

(4) Pogojev za začetek postopka ni:

- če dejanje ni prekršek;
- če je podana okoliščina, ki izključuje odgovornost za prekršek;
- če zaradi zastaranja postopek o prekršku ni več mogoč;
- če gre za prekršek neznatnega pomena, posebne okoliščine, nizka stopnja odgovornosti ali storilčeve osebne okoliščine pa kažejo, da postopek ne bi bil smotrni;
- če je podan kakšen drug razlog, zaradi katerega po zakonu ni mogoče začeti postopka o prekršku.

Združitev in izločitev postopka

107. člen

(1) Če je obdolženec z enim dejanjem ali z več dejanji storil več prekrškov, o katerih še ni bila izdana sodba, za vse prekrške pa je pristojno isto sodišče, se izvede praviloma enoten postopek in izda ena sama sodba o prekršku. Enoten postopek se izvede praviloma tudi zoper pravno osebo in odgovorno osebo, zoper obdolženca, sostorilca, napeljevalca in pomagača, razen če so podani zakonski razlogi, da se postopek vodi samo zoper enega izmed njih.

(2) Sodišče lahko do izdaje sodbe o prekršku iz tehtnih razlogov ali zaradi smotrnosti odloči, da se postopek za posamezne prekrške ali zoper posamezne obdolženca, sostorilce, napeljevalce ali pomagače izloči iz enotnega postopka in dokonča posebej.

(3) O združitvi in izločitvi postopka izda sodišče sklep, zoper katerega ni pritožbe.

7. Ukrepi za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo postopka o prekršku

Pridržanje

108. člen

(1) Če je podan utemeljen sum, da je obdolženec storil prekršek, sme sodnik do izdaje sodbe o prekršku, odrediti njegovo pridržanje, če ni mogoče ugotoviti njegove istovetnosti ali če nima prebivališča v Republiki Sloveniji, upravičen pa je sum, da bo zbežal ali če bi se z odhodom zaradi prebivanja v tujini lahko izognil odgovornosti za hujši prekršek.

(2) Obdolženec, ki je pridržan, mora biti v materinem jeziku ali jeziku, ki ga razume, takoj obveščen o razlogih za pridržanje. Takoj mora biti tudi poučen, da ni dolžan ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga lahko svobodno izbere, in o tem, da je pristojni organ na njegovo zahtevo dolžan o pridržanju obvestiti njegove najbližje oziroma delodajalca, če je tuj državljan pa na njegovo zahtevo tudi konzulat

njegove države. Obdolžencu mora biti takoj, najkasneje pa v treh urah vročen pisni sklep o odreditvi pridržanja z navedbo razlogov za odvzem prostosti s pravnim poukom. Dokler traja pridržanje, ima obdolženec pravico do pritožbe zoper sklep, ki pa ne zadrži odvzema prostosti. O pritožbi mora sodišče odločiti v 48 urah od prejema spisa.

(3) Če obdolženec ni bil poučen po prejšnjem odstavku tega člena ali ta pouk ni zapisan, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na njegovo izpovedbo, dano v času, ko mu je bila vzeta prostost.

(4) Pridržanje sme trajati največ 24 ur od tiste ure, ko je bil obdolženec pridržan. V tem času ga je treba zaslišati in izdati sodbo o prekršku ali pa ga izpustiti.

(5) Za pridržanje obdolženca se smiselno uporabljajo določila zakona, ki ureja kazenski postopek o izvrševanju pripora, če s tem zakonom ni drugače določeno.

Pridržanje osebe pod vplivom alkohola ali drugih psihoaktivnih snovi

109. člen

(1) Sodnik sme odrediti, da se pridrži storilec, ki ga pod vplivom alkohola ali drugih psihoaktivnih snovi zalotijo pri prekršku, če je nevarnost, da bo še naprej delal prekrške. Pridržati se sme, dokler se ne iztrezni oziroma ni sposoben obvladovati svojega ravnanja, vendar največ 12 ur.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko pridržanje odredi tudi policist.

(3) Glede postopka za pridržanje in pravic pridržanega storilca se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o pridržanju.

(4) Za osebo pod vplivom alkohola ali psihoaktivnih snovi se šteje oseba, za katero je to v skladu z zakonom ugotovljeno z uporabo ustreznih tehničnih sredstev in naprav, ali če iz njenega videza, ravnanja, psihofizičnega stanja ter drugih okoliščin izhaja, da ni zmožna obvladovati svojega ravnanja.

Privedba osebe, zalotene pri prekršku

110. člen

(1) Policisti smejo tudi brez odredbe sodnika, privedi tistega, ki so ga zalotili pri prekršku. To smejo storiti, če ni mogoče ugotoviti storilčeve istovetnosti, ali če ta nima prebivališča, ali če bi se z odhodom zaradi prebivanja v tujini lahko izognil odgovornosti za prekršek, ali če so okoliščine, ki opravičujejo oceno, da bo storilec nadaljeval s prekrškom, ali da ga bo ponovil, ali če obstaja upravičena bojazen, da bo storilec skrnil, uničil ali odvrigel dokaz o prekršku. Storilca prekrška je treba v takem primeru privedi brez odlašanja k pristojnemu sodišču.

(2) Če je v primeru iz prejšnjega odstavka storilec zaloten pri prekršku v času, ko sodišče ne dela, in če so okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bo pobegnil ali da bo nadaljeval s prekrškom ali prekršek ponovil, ali če obstaja upravičena bojazen, da bo skrnil, uničil ali odvrigel dokaz o prekršku, ga sme policist pridržati; pridržanje traja, dokler ni mogoče storilca privedi k pristojnemu sodišču, vendar pa najdalj 12 ur.

(3) Obdolženec, ki je pridržan, mora biti v materinem jeziku ali jeziku, ki ga razume, takoj obveščen o razlogih za pridržanje. Takoj mora biti tudi poučen, da ni dolžan ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga lahko svobodno izbere, in o tem, da je pristojni organ na njegovo zahtevo dolžan o pridržanju obvestiti njegove najbližje. Če traja pridržanje več kot tri ure, mora biti obdolženec s pisnim sklepom obveščen o razlogih za odvzem prostosti. Dokler traja pridržanje, ima obdolženec pravico do pritožbe zoper sklep, ki pa ne zadrži odvzema prostosti. O pritožbi mora sodišče odločiti v 48 urah od prejema spisa.

(4) Če obdolženec ni bil poučen po prejšnjem odstavku tega člena ali ta pouk ni zapisan, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na njegovo izpovedbo, dano v času, ko mu je bila vzeta prostost.

(5) Pooblastila, ki jih imajo po tem in prejšnjem členu policisti, imajo v primerih, ko je prekršek storila vojaška oseba v vojaškem objektu ali njegovem okolišu ali na območju vojaškega tabora ali na območju, kjer potekajo vojaške vaje, v vojaškem kopenskem vozilu, v vojaški ladji ali v vojaškem zračnem plovilu, pooblaščen osebe obveščevalno varnostne službe ministrstva, pristojnega za obrambo, in vojaške policije.

Obvestitev o pridržanju

111. člen

(1) Sodnik oziroma policist, ki je odredil pridržanje, mora na zahtevo pridržanega obvestiti o pridržanju njegovo družino. O pridržanju se obvesti na zahtevo pridržanega tudi njegovega delodajalca oziroma konzulat tuje države,

če je treba kaj ukreniti za varstvo ali preskrbo otrok in drugih družinskih članov, za katere skrbi pridržani, pa tudi pristojni organ socialnega varstva.

(2) O pridržanju vojaške osebe se po uradni dolžnosti obvesti vojaško enoto oziroma poveljstvo, kateremu vojaška oseba pripada.

Vštevanje časa pridržanja

112. člen

(1) Čas, ko je bil obdolženec pridržan, preden je bila izdana sodba o prekršku, se obdolžencu všteje v globo, izrečeno za prekršek. Pri tem se pridržanje, ki je trajalo 12 ur ali manj všteje v globo v višini 20 eurov. Pridržanje, ki je trajalo več kot 12 ur, pa šteje za 40 eurov globe.

(2) Obdolžencu, ki je bil med kazenskim postopkom v priporu ali hišnem priporu, se všteje čas pripora ali hišnega pripora v globo, izrečeno za prekršek, če ni bil obsojen za kaznivo dejanje, za isto dejanje pa mu je bila izrečena globa v postopku o prekršku, pri čemer se en dan pripora ali hišnega pripora šteje za 40 evrov.

Varščina

113. člen

(1) Če se začne postopek o prekršku zoper obdolženca, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, pa bi rad pred koncem postopka zapustil Republiko Slovenijo, ali če začasno prebiva v tujini, kakor tudi, ko se je bati, da bi se lahko z begom izognil odgovornosti za prekršek, sme sodnik na njegov predlog odločiti, da položi osebno ali kdo drug zanj varščino.

(2) Če je potrebno, zahteva sodnik od obdolženca, naj določi svojega pooblaščenca ali pooblaščenca za vročitve.

(3) Varščine ni mogoče določiti, preden obdolženec ni zaslišan.

(4) Varščina se vselej glasi na denarni znesek, ki se določi glede na težo prekrška, višino povzročene škode, osebne in družinske razmere obdolženca ter glede na premoženjske razmere tistega, ki jo daje. Varščina se lahko položi v gotovini, vrednostnih papirjih, dragocenostih ali v drugih premičnih stvareh večje vrednosti, ki jih je lahko vnovčiti ali hraniti.

(5) Če je postopek z odločbo ustavljen, se položena varščina vrne.

(6) Če obdolženec pobegne ali se brez opravičenega razloga ne odzove vabilu, sodišče odloči, da gre varščina v proračun Republike Slovenije.

(7) Če storilec prekrška po pravnomočnosti sodbe o prekršku ne plača izrečene globe, ali ne poravnava povzročene škode ali stroškov postopka, se iz položene varščine poravnajo globa, ugotovljena škoda, pridobljena premoženjska korist in stroški postopka, presežek pa se vrne.

(8) O položitvi varščine in njeni vrnitvi izda sodnik poseben sklep.

7.a Postopek začasnega odvzema voznškega dovoljenja

Začasni odvzem voznškega dovoljenja

113.a člen

(1) Če je podan utemeljen sum, da je storilec, ki ima veljavno voznško dovoljenje, storil prekršek zoper varnost cestnega prometa, za katerega je predpisana stranska sankcija kazenskih točk v cestnem prometu v številu, zaradi katerega se po zakonu izreče prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja, mora prekrškovni organ v petih dneh od ugotovitve prekrška in storilca predlagati sodišču, da storilcu začasno odvzame voznško dovoljenje. Predlog za začasni odvzem voznškega dovoljenja je sestavni del obdolžilnega predloga.

(2) Če pooblaščenca uradna oseba na kraju prekrška ugotovi, da so podani pogoji iz prejšnjega odstavka tega člena, storilcu takoj prepove nadaljnjo vožnjo in mu odvzame voznško dovoljenje ter mu o tem izda potrdilo, voznško dovoljenje pa s predlogom za odvzem pošlje sodišču. Če storilec ne izroči voznškega dovoljenja, mu pooblaščenca uradna oseba na kraju samem prepove nadaljnjo vožnjo in to prepoved z navedbo, da voznško dovoljenje ni bilo odvzeto, zaznamuje na potrdilu.

(3) Če je prekršek ugotovljen s tehničnim sredstvom ali na drug način, zaradi katerega storilec s kršitvijo ni bil seznanjen na kraju kršitve, se storilcu vožnja prepove in vozniško dovoljenje odvzame s sklepom o začasnem odvzemu vozniškega dovoljenja, ki ga sodišče izda na predlog prekrškovnega organa.

Odločanje o začasnem odvzemu vozniškega dovoljenja

113.b člen

(1) Sodišče o predlogu iz prvega odstavka 113.a člena odloči s sklepom, ki ga mora odpraviti najpozneje v osmih dneh od prejema zadeve. Pisni sklep o začasnem odvzemu vozniškega dovoljenja mora obsegati podatke, ki jih zakon določa za obdolžilni predlog in razloge za odvzem. Pri odločanju o predlogu se sodišče omeji na presojo izpolnjevanja pogojev za odvzem. Pravni pouk obsega tudi pouk o pravici in pogojih za vložitev predloga za vrnitev začasno vzetega vozniškega dovoljenja po tem zakonu.

(2) Zoper sklep o odvzemu vozniškega dovoljenja lahko obdolženec v treh dneh od prejema sklepa vloži ugovor, ki ne zadrži izvršitve sklepa. Sodišče odloči o ugovoru s sklepom, ki ga izda v 30 dneh od prejema ugovora. Pred odločitvijo lahko pridobi pisno izjavo obdolženca ali ga zasliši ter izvede druge dokaze, potrebne za odločitev o ugovoru.

(3) Zoper sklep, s katerim se odloči o ugovoru, imata obdolženec in prekrškovni organ pravico do pritožbe v osmih dneh od vročitve sklepa. Pritožba obdolženca zoper sklep, s katerim je bil ugovor zavržen, ne zadrži izvršitve sklepa o začasnem odvzemu vozniškega dovoljenja. O pritožbi odloči višje sodišče s sklepom, ki ga izda v 15 dneh od prejema spisa.

(4) Zoper sklep, s katerim se zavrže ali zavrne predlog za začasni odvzem vozniškega dovoljenja, ima prekrškovni organ pravico do pritožbe v osmih dneh od vročitve sklepa. Pritožba ne zadrži vrnitve odvzetega vozniškega dovoljenja. O pritožbi odloči višje sodišče s sklepom, ki ga izda v 15 dneh od prejema spisa.

Učinek, trajanje in vštevanje začasnega odvzema

113.c člen

(1) Odvzem vozniškega dovoljenja in na kraju prekrška izrečena prepoved nadaljnje vožnje brez odvzema vozniškega dovoljenja ter izdaja sklepa sodišča o začasnem odvzemu vozniškega dovoljenja imajo učinek prepovedi vožnje motornega vozila tistih vrst in kategorij, za katere je storilec imel dovoljenje, ko je storil prekršek.

(2) Odvzem vozniškega dovoljenja in prepoved nadaljnje vožnje brez odvzema vozniškega dovoljenja, ki ju na kraju prekrška izreče pooblaščen uradna oseba, začneta učinkovati takoj in veljata do vročitve sklepa sodišča o predlogu za začasni odvzem vozniškega dovoljenja obdolžencu.

(3) Začasni odvzem vozniškega dovoljenja, ki ga sodišče izreče s sklepom, začne učinkovati z vročitvijo sklepa o odvzemu vozniškega dovoljenja obdolžencu in velja za čas, dokler traja postopek, vendar najdlje za toliko časa, kot ga določa zakon za ponovno pridobitev vozniškega dovoljenja. Če je storilcu pravnomočno izrečena stranska sankcija kazenskih točk v številu, zaradi katerega se po zakonu izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, traja začasni odvzem do izvršitve sklepa o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma do odločitve o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja.

(4) Čas, za katerega je bilo začasno odvzeto vozniško dovoljenje oziroma prepovedana vožnja, se obdolžencu všteje v izrečeno sankcijo prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije ali v čas, v katerem lahko ponovno pridobi vozniško dovoljenje, ki mu je zaradi sklepa ali sodbe prenehalo veljati.

(5) Opozorilo o učinku iz prejšnjih odstavkov tega člena je sestavni del potrdila o odvzemu vozniškega dovoljenja, ki se storilcu izroči na kraju prekrška, in sklepa sodišča o začasnem odvzemu vozniškega dovoljenja.

(6) Določba četrtega odstavka tega člena velja tudi, če je storilcu zaradi kršitve pravil v cestnem prometu, ki ima tudi znake prekrška, bil izrečen ukrep začasnega odvzema vozniškega dovoljenja po določbah zakona, ki ureja kazenski postopek, in je bil kazenski postopek pravnomočno ustavljen ali je bila izdana pravnomočna oprostilna sodba ali je bil obtožni akt pravnomočno zavržen ali zavrnjen ali je bila zoper storilca kazenska ovadba zavržena.

Izvrševanje začasnega odvzema vozniškega dovoljenja

113.č člen

(1) Prekrškovni organ mora brez odlašanja obvestiti organ, ki vodi evidenco izdanih vozniških dovoljenj v kraju sedeža sodišča, pristojnega za izrek prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja po tem zakonu o začasno

odvzetem vozniskem dovoljenju tistih vrst in kategorij, za katere je storilec imel dovoljenje, ko je storil prekršek, oziroma o izrečni prepovedi nadaljnje vožnje motornega brez odvzema vozniskega dovoljenja vozila.

(2) Sodišče sklep o začasnem odvzemu vozniskega dovoljenja (prvi odstavek 113.b člena) vroči tudi organu iz prejšnjega odstavka in priloži voznisko dovoljenje, če je bilo odvzeto. Temu organu vroči tudi sklep o zavrženju ali zavrnitvi predloga za odvzem vozniskega dovoljenja (četrti odstavek 113.b člena) in vse nadaljnje sklepe, izdane v postopku z ugovorom in pritožbo zoper sklep o predlogu za odvzem vozniskega dovoljenja.

(3) Glede izvršitve začasnega odvzema vozniskega dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, o prepovedi vožnje motornega vozila, razen določb o rokih za odreditev in izvršitev vpisa.

Vrnitev začasno odvzetega vozniskega dovoljenja

113.d člen

(1) Obdolžencu se začasno odvzeto voznisko dovoljenje na njegov predlog lahko vrne pred pravnomočnim zaključkom postopka o prekršku oziroma pred izvršitvijo sklepa o prenehanju veljavnosti vozniskega dovoljenja. Predlog se do pravnomočnosti odločitve o obdolžilnem predlogu lahko vloži pri sodišču, ki je izdalo sklep o začasnem odvzemu vozniskega dovoljenja, po pravnomočnosti pa pri sodišču, ki je pristojno za izdajo sklepa o prenehanju veljavnosti vozniskega dovoljenja. Predlogu mora biti priloženo zdravniško spričevalo o opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu po zakonu o voznikih, sicer se predlog zavrže.

(2) Sodišče ugotovi predlogu za vrnitev začasno odvzetega vozniskega dovoljenja, če na podlagi predloženega zdravniškega spričevala iz prejšnjega odstavka, narave in pomena očitane kršitve, osebnosti obdolženca, njegovega prejšnjega življenja in drugih okoliščin oceni, da začasen odvzem ni neizogibno potreben za varnost cestnega prometa. Za razjasnitev teh okoliščin lahko sodišče pridobi pisno izjavo obdolženca ali ga zasliši ter izvede druge dokaze, potrebne za odločitev o predlogu.

(3) Zoper sklep, s katerim se ugotovi predlogu za vrnitev začasno odvzetega vozniskega dovoljenja, ni pritožbe, sklep, s katerim se predlog zavrže ali zavrne, pa se lahko izpodbija samo v pritožbi zoper sodbo o obdolžilnem predlogu, če je ta pravnomočna, pa v pritožbi zoper sklep o prenehanju veljavnosti vozniskega dovoljenja.

(4) Sodišče odloči o vrnitvi začasno odvzetega vozniskega dovoljenja po uradni dolžnosti, če ugotovi, da ni več pogojev za odvzem.

(5) Sklep o vrnitvi začasno odvzetega vozniskega dovoljenja se vroči tudi organu, ki vodi evidenco izdanih vozniskih dovoljenj v kraju sedeža sodišča, pristojnega za izrek prenehanja veljavnosti vozniskega dovoljenja po tem zakonu.

Prednostno obravnavanje

113.e člen

Zadeve, v katerih je bilo storilcu začasno odvzeto voznisko dovoljenje ali je bilo zaseženo motorno vozilo, se obravnavajo prednostno in hitro.

8. Dokazovanje

Zaslišanje obdolženca

114. člen

(1) Obdolženec se zasliši praviloma ustno. Obdolžencu se pove, česa je obdolžen, nato pa se vpraša, kaj lahko navede v svoj zagovor; pri tem se mu pove, da se ni dolžan zagovarjati in tudi ne odgovarjati na vprašanja, če pa se zagovarja, pa ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati odgovornosti za prekršek. Pri zaslišanju se mu lahko dovoli, da uporablja svoje zapiske.

(2) Če se obdolženec noče zagovarjati ali noče odgovarjati na posamezna vprašanja, ga je treba poučiti, da si utegne s tem otežiti zbiranje dokazov za svojo obrambo.

(3) Ko se obdolženec prvič zasliši, ga je treba najprej vprašati za osebne podatke: osebno ime, dan, mesec, leto in kraj rojstva, poklic, zaposlitev, stanovanje, zakonsko stanje in število otrok, državljanstvo, šolsko izobrazbo, premoženjske razmere, ali je že bil kdaj kaznovan za kaznivo dejanje ali za prekršek, kdaj in zakaj, ali je v kazenskem postopku, ali je zoper njega začel postopek še za kakšen drugi prekršek in če je mladoleten, kdo je njegov zakoniti zastopnik. Obdolženca je treba poučiti, da mora takoj sporočiti vsako spremembo naslova ali nameravano spremembo prebivališča, ter ga opozoriti na posledice po tem zakonu, če ne bo tako ravnal.

(4) Obdolženca se pouči, da mora navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist do odločitve o prekršku, sicer jih pozneje v postopku ne bo mogel uveljavljati, da je lahko navzoč pri izvajanju dokazov, in da ga bo sodišče na njegovo zahtevo povabilo k posameznim procesnim dejanjem.

(5) Pouk iz prejšnjih odstavkov tega člena in izjava se vpišeta v zapisnik.

(6) Sodnik lahko zahteva od obdolženca, naj poda svoj zagovor pisno, če spozna, da glede na pomen prekrška in podatke, ki so navedeni v predlogu, ni potrebno neposredno ustno zaslišanje, pri čemer lahko obdolženec odkloni pisni zagovor in zahteva ustno zaslišanje.

(7) V vabilu je treba obdolženca poučiti o njegovih pravicah in dolžnostih iz prvega, tretjega, četrtega in šestega odstavka tega člena.

(8) Obdolženca zasliši sodišče, ki vodi postopek o prekršku. Če obdolženec ne živi na območju tega sodišča, lahko opravi zaslišanje sodišče, na katerega območju obdolženec prebiva, razen če obdolženec zahteva, da je zaslišan pri sodišču, ki vodi postopek o prekršku, o čemer se obdolženca v vabilu pouči.

Vabilo

115. člen

(1) Navzočnost obdolženca pri zaslišanju v postopku o prekršku se zagotovi z vabilom.

(2) Obdolžencu je treba v vabilu povedati, česa je obdolžen in ali se mora zaradi zaslišanja zglasiti osebno ali pa sme podati svoj zagovor pisno. Obdolženca, ki je povabljen, da pride osebno, je treba v vabilu opomniti, da bo odrejena privedba, če se ne bo odzval vabilu. Če za pravilno odločitev ni nujno, da bi bil obdolženec zaslišan, ga je treba v vabilu opomniti, da bo sodba o prekršku izdana brez njegovega zaslišanja, če se vabilu ne bo odzval.

Privedba

116. člen

(1) Če se pravilno povabljeni obdolženec ne zgleda na vabilo in svojega izostanka ne opraviči, ali če mu ni bilo mogoče vročiti v redu vabila, iz okoliščin pa je očitno, da se mu obdolženec izmika, njegova navzočnost pa je potrebna za pravilno odločitev, se odredi privedba. Privedbo je mogoče odrediti samo v primeru, kadar je bilo v vabilu določeno, da se mora obdolženec osebno zglasiti.

(2) Privedba se odredi pismeno. V odredbi je potrebno navesti osebno ime obdolženca, ki naj se privede, datum rojstva, prebivališče obdolženca, zadevo, v kateri se odreja privedba in razlog, zaradi katerega je odrejena privedba. Odredba mora imeti uradni pečat in podpis sodnika, ki je privedbo odredil. Izvršitev odredbe se prepusti policiji.

Zaslihanje zastopnika pravne osebe

117. člen

Za zaslihanje zastopnika obdolžene pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na zaslihanje obdolženca. Pred njegovim zaslihanjem je treba preveriti, ali je pooblaščen, da zastopa obdolženo pravno osebo.

Priznanje prekrška

118. člen

(1) Če obdolženec prizna storitev prekrška in je priznanje jasno ter popolno, sodišču ni potrebno zbirati še drugih dokazov.

(2) Pri jasnem in popolnem priznanju storitve prekrška sodišče v obrazložitvi sodbe ali sklepa kratko navede oceno obdolženčevega priznanja in obrazloži odmero sankcije.

Zaslihanje prič

119. člen

Pričo zasliši sodišče, pri katerem se vodi postopek o prekršku. Če priča ne živi na njegovem območju, lahko opravi zaslihanje sodišče, na katerega območju priča prebiva.

Ogled

120. člen

(1) Če si je za ugotovitev ali razjasnitev kakšnega pomembnega dejstva potrebno kaj osebno ogledati, se opravi ogled.

(2) Sodišče, ki je odredilo ogled, določi, kdo naj se povabi k ogledu.

Izvedenstvo

121. člen

Po končanem izvedenskem delu, pri katerem nista bila navzoča, je treba obdolženca in oškodovanca obvestiti, da je bilo delo opravljeno in da lahko pregledata zapisnik oziroma pisni izvid in mnenje.

Psihiatrični pregled obdolženca

122. člen

Če nastane sum, da je pri obdolžencu zaradi trajne ali začasne duševne bolezni, začasnih duševnih motenj, duševne zaostalosti ali zaradi kake druge trajne ali hude duševne motenosti prištevnost izključena, se odredi psihiatrični pregled obdolženca.

Zaseg predmetov

123. člen

(1) Predmeti, ki se po prvem in drugem odstavku 25. člena tega zakona vzamejo, se smejo zaseči še pred izdajo sodbe o prekršku.

(2) Zaseg odredi z odredbo sodnik, ki vodi postopek o prekršku. Tistemu, ki se mu predmeti zasežejo, je treba izročiti overjen prepis odredbe.

(3) S predpisi, ki določajo prekrške, se lahko pooblastijo uradne osebe prekrškovnih organov, da smejo zaseči predmete iz prvega in drugega odstavka 25. člena tega zakona, kadar uradno zvedo za prekršek. Ti organi morajo zasežene predmete takoj oddati sodišču, ki je pristojno za postopek o prekršku, sodišče pa je dolžno zasežene predmete takoj sprejeti, če ni v predpisu o prekršku drugače določeno. Če predmeti niso v kraju omenjenega organa, mu morajo zaseg takoj naznaniti, obenem pa poskrbeti za hrambo predmetov, dokler sodišče, ki je pristojno za postopek o prekršku, ne izda odredbe o tem.

(4) Tistemu, ki se mu zasežejo predmeti, je treba dati potrdilo z natančnim popisom zaseženih predmetov.

(5) Če je predmet pokvarljiv ali je njegova hramba zvezana s prevelikimi stroški, odredi sodišče, ki je pristojno za postopek o prekršku, da se tak predmet proda.

(6) Sodišče, ki je pristojno za postopek o prekršku, lahko na ugovor prizadetega ali po uradni dolžnosti, odredi vrnitev zaseženih predmetov glede na okoliščine zadeve lastniku ali tistemu, ki so mu bili zaseženi, razen če je odvzem predmetov po zakonu obvezen.

9. Prekinitev postopka

Prekinitev postopka

124. člen

(1) Sodnik, ki vodi postopek o prekršku, s sklepom prekine postopek:

– če se ne ve za obdolženčevo prebivališče, če je obdolženec na begu, ali če je sicer nedosegljiv državnim organom, ali če je v tujini za nedoločen čas;

– če je obdolženec začasno duševno zbolel ali je pri njem nastala začasna duševna motnja.

(2) Pred prekinitvijo postopka se zberejo vsi dokazi o prekršku in o odgovornosti obdolženca, do katerih je mogoče priti.

(3) Prekinjeni postopek se nadaljuje, ko prenehajo razlogi, ki so povzročili prekinitev.

(4) O prekinitvi in nadaljevanju postopka se obvesti oškodovanca.

10. Ustna obravnava

Ustna obravnava

125. člen

(1) Sodnik, ki vodi postopek o prekršku, določi ustno obravnavo, če je to potrebno za razjasnitev stvari.

(2) Na ustno obravnavo se povabijo obdolženec, njegov zagovornik, priče in po potrebi tudi izvedenec. Če je obdolžena pravna oseba, se na ustno obravnavo povabi njen zastopnik.

(3) Dan ustne obravnave se sporoči tudi predlagatelju postopka in oškodovancu.

Ustna obravnava v odsotnosti obdolženca

126. člen

(1) Sodnik, ki vodi postopek, lahko odloči, da bo ustna obravnava v odsotnosti obdolženca, ki je bil v redu povabljen in opozorjen na posledice izostanka, in da njegova navzočnosti ni nujna za pravilno ugotovitev stanja stvari. Pod enakimi pogoji je lahko ustna obravnava tudi v odsotnosti v redu povabljenega zastopnika obdolžene pravne osebe.

(2) Ustna obravnava se opravi tudi, če nanjo ne pride v redu povabljeni zagovornik obdolženca.

Javnost ustne obravnave

127. člen

(1) Ustna obravnava je javna.

(2) Na ustni obravnavi smejo biti navzoče polnoletne osebe.

(3) Sodnik, ki vodi postopek o prekršku, lahko od začetka pa do konca ustne obravnave po uradni dolžnosti ali pa na predlog obdolženca, vselej pa po njegovem zaslišanju, odloči, da se izključi javnost celotne ali dela ustne obravnave, če je to potrebno za varovanje tajnosti, varstva javnega reda, morale, varstva osebnega ali družinskega življenja obdolženca ali oškodovanca ali koristi mladoletnika, ali če bi po mnenju sodnika javnost škodovala interesom pravičnosti.

(4) Izključitev javnosti ne velja za obdolženca, njegovega zakonitega zastopnika in zagovornika, zastopnika pravne osebe, predlagatelja postopka, oškodovanca, njegovega zakonitega zastopnika in njunega pooblaščenca.

(5) O izključitvi javnosti odloči sodnik s sklepom, ki mora biti obrazložen in javno razglašen.

(6) Sklep o izključitvi javnosti se sme izpodbijati samo v pritožbi zoper sodbo o prekršku.

Začetek ustne obravnave

128. člen

Ustna obravnava se začne z naznanitvijo glavne vsebine predmeta postopka. Nato se začne zaslišanje obdolženca; če sta obdolžena pravna oseba in odgovorna oseba, se zasliši najprej zastopnik pravne osebe, nato pa odgovorna oseba, nato se izvaja dokazni postopek z zaslišanjem prič, izvedencev in z izvedbo drugih dokazov.

Predlaganje dokazov na obravnavi

129. člen

(1) Obdolženec in njegov zagovornik, zastopnik in zagovornik obdolžene pravne osebe, predlagatelj postopka ter oškodovanec imajo pravico med obravnavo predlagati dokaze in dajati predloge, z dovoljenjem sodnika, ki vodi postopek, pa lahko postavljajo tudi vprašanja osebam, ki se zaslišujejo.

(2) Na ustni obravnavi pripada zadnja beseda vedno obdolžencu oziroma zastopniku obdolžene pravne osebe.

10.a Skrajšani postopek

Odločanje in izdaja sodbe v skrajšanem postopku

129.a člen

(1) Če sodnik, ki vodi postopek o prekršku, na podlagi obdolžilnega predloga ter vsebine dokazov, ki so priloženi obdolžilnemu predlogu, spozna, da je obdolženec storil prekršek, lahko odloči brez zaslišanja obdolženca.

(2) V skrajšanem postopku se smejo za prekršek izreči globa oziroma opomin, ob globi pa tudi stranske sankcije kazenskih točk v cestnem prometu, prepovedi vožnje motornih vozil in odvzema predmetov. Stranska sankcija kazenskih točk v cestnem prometu se ne sme izreči v številu, za katero se po določbah tretjega in četrtega odstavka 22. člena tega zakona izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

(3) Sodba, izdana v skrajšanem postopku, obsega sestavine iz 135. člena tega zakona. V obrazložitvi sodbe se navedejo le dokazi iz obdolžilnega predloga, katerih vsebina opravičuje odločanje po skrajšanem postopku, ter okoliščine, ki so bile upoštevane pri izbiri in odmeri sankcij.

(4) Obdolžencu se hkrati s sodbo, izdano v skrajšanem postopku, vroči tudi obdolžilni predlog.

(5) Proti sodbi, izdani v skrajšanem postopku, lahko vložijo obdolženec, njegov zakoniti zastopnik oziroma zagovornik ter predlagatelj postopka v osmih dneh od vročitve ugovor v korist obdolženca. Predlagatelj lahko vloži ugovor tudi v škodo obdolženca.

(6) Ugovor se vloži pisno. Vsebovati mora le navedbo sodbe, izdane v skrajšanem postopku, in podpis vložnika. Obdolženec in predlagatelj postopka se lahko odpovesta pravici do ugovora po prejemu sodbe, izdane v skrajšanem postopku, do konca roka za vložitev ugovora, vložen ugovor pa lahko umakneta do izdaje sklepa o razveljavitvi sodbe, izdane v skrajšanem postopku. Odpovedi pravici do ugovora in umika ugovora ni mogoče preklicati.

(7) Obdolženec lahko ugovoru priloži pisni zagovor ali zahteva, da ga sodišče zasliši.

(8) Če je obdolženec zahteval, da ga sodišče zasliši, vendar na zaslišanje, na katero je bil pravilno povabljen, ni prišel, izostanka pa ni opravičil, odloči sodišče brez njegovega zaslišanja.

(9) V pouku o pravici do ugovora mora biti obdolženec poučen, da lahko hkrati z ugovorom poda pisni zagovor ali zahtevo, da ga sodišče zasliši in da bo v primeru, če ne bo podal pisnega zagovora niti zahteval zaslišanja, sodišče odločilo brez njegovega zaslišanja. Obdolženca je treba poučiti, da mora hkrati z ugovorom navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, ker jih sicer v postopku ne bo več mogel uveljavljati.

(10) Prepozen ali nedovoljen ugovor s sklepom zavrže sodišče, ki je izdalo sodbo v skrajšanem postopku. Proti sklepu, s katerim se ugovor zavrže, je dovoljena pritožba.

(11) Če je bil ugovor vložen pravočasno, sodišče izvede redni sodni postopek in s sodbo zavrne ugovor kot neutemeljen, če po izvedenem rednem sodnem postopku spozna, da je obdolženec storil prekršek, opisan v izreku sodbe, izdane v skrajšanem postopku. Sicer pa sodišče s sodbo, s katero razveljavi sodbo, izdano v skrajšanem postopku, hkrati tudi odloči o prekršku.

(12) Če je bil zoper sodbo, izdano v skrajšanem postopku, vložen ugovor le v obdolženčevo korist, nova sodba o prekršku ne sme biti v škodo obdolžencu glede pravne opredelitve prekrška in sankcije za prekršek.

(13) V skrajšanem postopku ni mogoče odločati, če je vložena zahteva za sodno varstvo.

11. Redovna globa

Globa za kršitev postopka

130. člen

(1) Priči ali izvedencu, ki brez opravičenega razloga noče pričati oziroma opraviti izvedenskega dela, se izreče globa do 400 eurov.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka globe ne plača, lahko sodnik, ki vodi postopek, odredi, da se globa prisilno izterja.

(3) Pritožba zoper sklep o globi ne zadrži njene izvršitve, sodnik pa lahko sklep o globi tudi prekliče.

Globa za nedostojno obnašanje

131. člen

- (1) Kdor se med postopkom kljub opominu nedostojno obnaša ali ovira delo, se kaznuje z globo do 400 eurov.
- (2) Pritožba zoper sklep o globi ne zadrži njene izvršitve, sodnik pa lahko sklep o globi tudi prekliče.
- (3) Če se obdolženec kljub opominu nedostojno obnaša ali ovira delo, se sme odrediti, da se obdolženec odstrani iz prostora, v katerem se opravlja dejanje v postopku, ne sme pa se izreči globa.

12. Sodba o prekršku

Izdaja sodbe o prekršku

132. člen

- (1) Postopek o prekršku na prvi stopnji se konča z izdajo sodbe o prekršku.
- (2) Sodba o prekršku se sme nanašati samo na osebo, ki je obdolžena, in samo na dejanje, ki je predmet obdolžilnega predloga.
- (3) Sodišče ni vezano na predlog predlagatelja postopka glede pravne presoje dejanja.

Dokazna ocena

133. člen

- (1) Sodba o prekršku temelji na dokazih in dejstvih, ki so bila ugotovljena v postopku.
- (2) Sodišče mora vestno pretehtati vsak dokaz posebej in v zvezi z drugimi dokazi, na podlagi takšne presoje pa ugotoviti, katero dejstvo se šteje za dokazano ali nedokazano.

Vrste sodb

134. člen

- (1) S sodbo o prekršku se postopek ustavi, ali pa se obdolženec spozna za odgovornega in se mu izreče sankcija za prekršek.
- (2) Če teče postopek zaradi več prekrškov, se v sodbi o prekršku navede, glede katerih prekrškov se postopek ustavi, za katere pa se obdolženec spozna za odgovornega in se mu izreče sankcija za prekršek.

Sestavine pisne sodbe

135. člen

- (1) Pisna sodba o prekršku mora imeti uvod, izrek in obrazložitev.
- (2) Uvod sodbe o prekršku obsega naziv sodišča, ki jo je izdalo, osebno ime sodnika, ki je izdal sodbo o prekršku, naziv oziroma osebno ime predlagatelja postopka in označbo obdolžilnega predloga, osebno ime obdolženca in zagovornika, firmo in sedež obdolžene pravne osebe ter prekršek, ki je predmet postopka.
- (3) Izrek sodbe o prekršku mora obsegati obdolženčeve osebne podatke (osebno ime, EMŠO, kraj rojstva, poklic, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev), za obdolženo pravno osebo pa firmo oziroma ime in sedež obdolžene pravne osebe in izrek, da je obdolženec odgovoren za prekršek, ter podatke iz 138. člena oziroma izrek, da se postopek zoper obdolženca ustavi, ter podatke iz 136. člena tega zakona.
- (4) V obrazložitvi sodbe o prekršku se navedejo razlogi za vsako posamezno točko sodbe.
- (5) Določbe o sestavinah sodbe o prekršku se smiselno uporabljajo tudi za sestavine sklepa, če ta zakon ne določa drugače.

Sodba, s katero se postopek ustavi

136. člen

- (1) Sodba o prekršku, s katero se postopek ustavi, se izda:

1. če dejanje ni prekršek;
2. če je bil obdolženec za isti prekršek že pravnomočno spoznan za odgovornega ali je bil postopek zanj ustavljen, razen če je bil ustavljen, ker je obdolžilni predlog podal neupravičeni predlagatelj (prvi in drugi odstavek 103. člena);
3. če obdolženec uživa imunitetno pravico po pravilih mednarodnega prava;
4. če je pregon zastaran;
5. če ni dokazano, da je prekršek storil obdolženec;
6. če obdolženec med postopkom umre;
7. če je v zakonu določeno, da se storilcu ne izreče sankcija za prekršek;
8. če so podane okoliščine, ki po tem zakonu izključujejo odgovornost za prekršek;
9. če gre za prekršek neznatnega pomena, posebne okoliščine, nizka stopnja odgovornosti ali storilčeve osebne okoliščine pa kažejo, da postopek ne bi bil smotrni;
10. če obstojijo druge okoliščine, ki izključujejo postopek o prekršku.

(2) Sodišče ustavi postopek tudi, če predlagatelj postopka umakne predlog. Predlog se lahko umakne do izdaje sodbe o prekršku.

Odvzem predmetov

137. člen

(1) Predmeti, ki so bili zaseženi pred izdajo sodbe o prekršku (123. člen), se vrnejo glede na okoliščine zadeve lastniku ali tistemu, ki so mu bili zaseženi, če se postopek ustavi oziroma če ni razlogov, da se odvzamejo.

(2) Predmeti, ki se po zakonu smejo ali morajo odvzeti, se odvzamejo tudi tedaj, kadar se postopek za prekrške ustavi ali če se storilcu prekrška izreče opomin, če zakon tako določa ali če to terjajo razlogi splošne varnosti, varovanja življenja in zdravja ljudi, varstva okolja, varnosti gospodarskih razmerij ali razlogi morale.

(3) O odvzemu predmetov po prejšnjem odstavku odloči sodišče, pred katerim je tekel postopek, v izreku sodbe. Če v sodbi taka odločitev manjka, sodišče izda o tem poseben sklep. Poseben sklep se izda tudi v primeru, če v sodbi, s katero je storilec spoznan za odgovornega, manjka taka odločitev.

(4) Overjen prepis sklepa iz prejšnjega odstavka se vroči tudi lastniku predmetov, če je ta znan. Če lastnik ni znan, se sklep pritrди na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena vročitev tudi neznanemu lastniku.

(5) Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena ima lastnik predmetov pravico pritožbe, če misli, da za odvzem predmetov ni zakonite podlage.

Sodba, s katero se obdolženec spozna za odgovornega

138. člen

(1) S sodbo o prekršku, s katero se obdolženec spozna za odgovornega, se izreče:

– za kateri prekršek oziroma prekrške se obdolžencu izreka sankcija, dejanski stan prekrška in predpis o prekršku;

– sankcija, ki se izreče obdolžencu, oziroma odločitev, da se sankcija odpusti;

– sankcije za posamezne prekrške ter enotna sankcija, če gre za stek prekrškov;

– odločitev o odvzemu premoženjske koristi;

– odločitev o vštetju pridržanja in pripora;

– odločitev o stroških postopka;

– odločitev o premoženjskopravnem zahtevku.

(2) V sodbi o prekršku se določi rok, v katerem je treba plačati globo; navede se tudi opozorilo o uklonilnem zaporu, oziroma da se bo neplačana globa prisilno izterjala, o možnosti nadomestitve uklonilnega zapora oziroma plačila z opravo določenih nalog.

(3) Če je izrečen odvzem predmetov, je treba v sodbi o prekršku oziroma v sklepu iz tretjega odstavka prejšnjega člena tudi določiti, kako je treba ravnati z odvzetimi predmeti. Če odvzem predmetov ne obsega tistih predmetov, ki so bili zaseženi po 123. členu tega zakona, je treba v sodbi o prekršku odrediti, naj se ti predmeti vrnejo glede na okoliščine zadeve lastniku ali tistemu, ki so mu bili odvzeti.

Obrazložitev

139. člen

V obrazložitvi sodbe o prekršku je treba kratko navesti, katera dejstva in iz katerih razlogov se štejejo za dokazana ali nedokazana in kateri razlogi so bili odločilni pri uporabi pravnih predpisov, zlasti pri ugotavljanju, ali sta podana prekršek in odgovornost obdolženca oziroma na čem temelji odločitev o ustavitvi postopka, okoliščine, ki so bile upoštevane pri izbiri in odmeri sankcij za prekrške, kot tudi podlage za odločitev o stroških postopka, o premoženjskopravnem zahtevku ter o odvzemu premoženjske koristi.

Pravni pouk in podpis

140. člen

(1) Pisna sodba o prekršku, ki se vroči obdolžencu, zagovorniku, obdolženčevemu zakonitemu zastopniku, lastniku odvzetih predmetov in predlagatelju, mora obsegati pouk o pravici do pritožbe ter rok in način vložitve.

(2) Pisna sodba o prekršku mora imeti tudi številko, datum, podpis in uradni pečat sodišča, ki jo je izdalo.

13. Premoženjskopravni zahtevek

Premoženjskopravni predlog

141. člen

(1) Oškodovanec lahko v postopku o prekršku uveljavlja premoženjskopravni zahtevek glede vrnitve stvari, povrnitve škode ali razveljavitve pravnega posla.

(2) Predlog za uveljavitev premoženjskoprnega zahtevka se vloži pri sodišču, ki vodi postopek, poda pa se lahko najdlje do izdaje sodbe o prekršku na prvi stopnji.

(3) Tisti, ki je upravičen podati predlog, mora določno označiti zahtevek in navesti dokaze. Zahtevek ne more presegati zneska, do katerega je za obravnavo in razsojanje premoženjskoprnih zahtevkov pristojen sodnik posameznik v pravnem postopku.

Odločanje o premoženjskopravnem zahtevku

142. člen

(1) O premoženjskopravnem zahtevku odloča sodišče, ki vodi postopek o prekršku.

(2) Če se postopek konča s sodbo, s katero se obdolženec spozna za odgovornega za prekršek, lahko sodišče s sodbo o prekršku ugotovi zahtevek v mejah svoje pristojnosti v celoti, lahko pa mu ugotovi samo deloma in s presežkom napoti oškodovanca na pravdo. Oškodovanca napoti na pravdo tudi, če zneska škode ni mogoče ugotoviti, ali če bi se z njegovim ugotavljanjem preveč zavlekel postopek o prekršku. Oškodovanec se vedno napoti na pravdo, če se postopek o prekršku ustavi.

(3) Če se sodišče, ki vodi postopek o prekršku, izreče za nepristojno, napoti oškodovanca, naj svoj zahtevek uveljavlja pred pristojnim sodiščem.

14. Stroški postopka

Stroški postopka

143. člen

(1) Stroški postopka so:

1. izdatki za priče, izvedence, tolmače, ogleda ter hišne in osebne preiskave, zaseg in preiskavo elektronskih in z njimi povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov, zaseg in hrambo odvzetih predmetov;

2. izdatki za privedbo obdolženca;

3. potni stroški uradnih oseb;

4. izdatki za zdravljenje obdolženca, dokler je pridržan, in stroški poroda;

5. potni stroški obdolženca;

6. sodna taksa;

7. nagrada in potrebni izdatki zagovornika;

8. potrebni izdatki oškodovanca, njegovega zakonitega zastopnika in pooblaščenca.

(2) Stroški iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena se v postopku o prekršku izplačujejo vnaprej iz sredstev organa, ki vodi postopek o prekršku, pozneje pa se izterjajo od tistega, ki jih je po 144. členu tega zakona dolžan plačati.

(3) Stroški za prevajanje v slovenski, italijanski ali madžarski jezik, ki nastanejo z uporabo določb zakona o pravici pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti do uporabe svojega jezika, se ne zaračunajo tistim, ki so po določbah tega zakona dolžni povrniti stroške postopka o prekršku.

(4) Stroški za prevajanje se ne zaračunajo obdolžencu, če ne razume ali ne govori jezika, v katerem teče postopek o prekršku.

Kdo plača stroške postopka

144. člen

(1) Stroške postopka plača tisti, ki mu je bila izrečena sankcija za prekršek.

(2) Če je tekel postopek zaradi več prekrškov, tisti, ki mu je bila izrečena sankcija, ne trpi stroškov za tiste prekrške, glede katerih je bil postopek ustavljen, če se dajo ti stroški izločiti iz skupnih stroškov.

(3) Če je z isto odločbo izrečena sankcija več obdolžencem, se določi, kolikšen del stroškov plača vsak izmed njih, če tega ni mogoče določiti, plačajo vsi obdolženci nerazdelno plačilo stroškov postopka. Plačilo sodne takse se določi za vsakega obdolženca posebej.

(4) Stroški postopka, ki je bil ustavljen, bremenijo proračun.

(5) Sodišče, ki vodi postopek o prekršku, sme oprostiti obdolženca, ki mu je bila izrečena sankcija, povrnitve stroškov postopka iz prvega odstavka 143. člena tega zakona, razen nagrade in potrebnih izdatkov zagovornika, če bi bilo zaradi plačila stroškov ogroženo njegovo vzdrževanje ali vzdrževanje tistih, ki jih je dolžan preživljati.

(6) Kdor vedoma vloži krivo prijavo o prekršku, plača stroške postopka.

Sklep o stroških

145. člen

(1) V sodbi o prekršku se določi, kdo plača stroške in kolikšni so.

(2) Če za ugotovitev stroškov ni zadosti podatkov, se izda pozneje o stroških postopka poseben sklep.

(3) Zahtevek s podatki o višini stroškov postopka, ki je bil ustavljen, se lahko poda najpozneje v treh mesecih od dneva, ko je bila pravnomočna sodba ali sklep vročen tistemu, ki ima pravico podati takšen zahtevek.

Posebni stroški

146. člen

(1) Obdolženec, oškodovanec, zagovornik, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, zastopnik obdolžene pravne osebe, priča, izvedenec in tolmač plačajo ne glede na izid postopka o prekršku stroške svoje privedbe, preložitve dejanja v postopku o prekršku in druge stroške, ki so jih povzročili po svoji krivdi, kot tudi ustrezen znesek sodne takse.

(2) O stroških iz prejšnjega odstavka se odloči s posebnim sklepom.

Stroški v postopku s pravnimi sredstvi

147. člen

(1) O plačilu stroškov, ki nastanejo pri višjem sodišču, odloča dokončno to sodišče v skladu z določbami 143. do 146. člena tega zakona.

(2) Sodna taksa se ne določi, če je bilo z odločbo višjega sodišča odločeno v celoti ali deloma v obdolženčevo korist.

(3) Sodna taksa se določi tudi, če je bila pritožba zavržena.

Stroški v postopku z izrednim pravnim sredstvom

148. člen

Glede plačila stroškov, ki nastanejo v postopku z izrednim pravnim sredstvom, se smiselno uporabljajo določbe 143. do 146. člena tega zakona.

Izdaja predpisov o stroških postopka

149. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda natančnejše predpise o stroških postopka o prekršku.

15. Pritožbeni postopek

Pritožba zoper sodbo o prekršku sodišča prve stopnje

150. člen

(1) Zoper sodbo o prekršku se lahko vloži pritožba na višje sodišče.

(2) Pritožbo v korist obdolženca lahko vložijo obdolženec oziroma njegov zagovornik, njegov zakonec ali oseba, ki živi z obdolžencem v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, zakoniti zastopnik, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra ali rejnik. Za pravno osebo lahko vloži pritožbo njen zastopnik oziroma njen zagovornik.

(3) Pritožbo lahko vloži tudi predlagatelj postopka. Predlagatelj se lahko pritoži tako v škodo, kot v korist obdolženca.

(4) Če je izrečena sankcija odvzema predmetov, ki niso last obdolženca, se sme lastnik predmetov pritožiti glede izreka o odvzemu predmetov.

(5) Zagovornik, zakonec ali oseba, ki živi z obdolžencem v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, zakoniti zastopnik, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rejnik obdolženca lahko vložijo pritožbo tudi brez njegovega posebnega dovoljenja, vendar ne proti njegovi volji. Rok za pritožbo teče tudi v tem primeru od dneva, ko je bil prepis sodbe vročen obdolžencu oziroma njegovemu zagovorniku.

(6) Pravico do pritožbe imajo tudi tisti, ki so jim bile izrečene redovne globe.

Rok in način vložitve pritožbe ter rok za napoved pritožbe

151. člen

(1) Pritožba se vloži v osmih dneh po vročitvi sodbe.

(2) Rok za napoved pritožbe zoper odločbo, ki je bila ustno razglašena, začne teči z dnem ustne razglasitve odločbe. Če sodišče ni ustno razglasilo odločbe, ali če obdolženec, zagovornik, predlagatelj in lastnik odvzetih predmetov ob ustni razglasitvi odločbe niso bili navzoči, teče rok za napoved pritožbe od vročitve prepisa izreka

odločbe. Če je vsaj eden od upravičencev do pritožbe pritožbo napovedal, teče rok za pritožbo od vročitve pisne sodbe.

(3) Pritožba se vloži pisno pri sodišču, ki je izdalo sodbo o prekršku in v zadostnem številu izvodov za sodišče, ki vodi postopek, za predlagatelja, obdolženca in zagovornika, da se jim vroči.

Odpoved pravici do pritožbe in umik

152. člen

(1) Obdolženec in predlagatelj se lahko odpovesta pravici do pritožbe, takoj, če je bila sodba o prekršku razglašena v njuni navzočnosti ali po prejemu sodbe o prekršku do konca pritožbenega roka, vloženo pritožbo pa lahko umakneta do izdaje odločbe višjega sodišča.

(2) Odpovedi pritožbi in umika pritožbe ni mogoče preklicati.

Vsebina pritožbe

153. člen

Pritožba mora obsegati navedbo sodbe, proti kateri je podana, razlog za izpodbijanje, obrazložitev, predlog, naj se razveljavi ali spremeni in pritožnikov podpis.

Razlogi za pritožbo

154. člen

Sodba o prekršku se sme izpodbijati:

1. zaradi bistvene kršitve določb postopka o prekršku;
2. zaradi kršitve materialnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek;
3. zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja;
4. zaradi odločitve o sankcijah, o odvzemu premoženjske koristi, o stroških postopka o prekršku in o premoženjskopravnem zahtevku.

Bistvena kršitev določb postopka

155. člen

(1) Bistvena kršitev določb postopka o prekršku je podana:

1. če je v postopku sodelovala uradna oseba, ki bi morala biti izločena (84. člen) ali je s pravnomočno odločbo bila izločena (87. člen);
2. če je obdolžilni predlog podal nekdo, ki ne more biti predlagatelj;
3. če obdolženec v postopku o prekršku ni bil zaslišan pred izdajo sodbe o prekršku, razen v primerih iz drugega odstavka 69. člena ter prvega odstavka 129.a člena tega zakona;
4. če je bil obdolženec ali njegov zagovornik kljub svoji zahtevi na ustni obravnavi ali med izvajanjem drugih dejanj v postopku o prekršku prikrajšan za pravico uporabe svojega jezika oziroma jezika, ki ga razume in za pravice, da v svojem jeziku oziroma jeziku, ki ga razume spremlja potek ustne obravnave oziroma postopka;
5. če je bil zahtevnik, podan v obdolžilnem predlogu, prekoračen;
6. če se sodba o prekršku opira na dokaz, ki je bil pridobljen s kršitvijo z ustavo določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali na dokaz, na katerega se po določbah tega zakona ne more opirati;
7. če je bila s sodbo o prekršku prekršena določba dvanajstega odstavka 129.a člena ali dvanajstega odstavka 163. člena tega zakona;
8. če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje sam sebi ali razlogom sodbe; ali če sodba nima razlogov oziroma so razlogi nerazumljivi.

(2) Bistvena kršitev določb postopka o prekršku je podana tudi, če sodišče med postopkom ali ob izdaji sodbe ni uporabilo ali je nepravilno uporabilo kakšno drugo določbo tega zakona, pa je to vplivalo ali bi moglo vplivati na zakonitost sodbe.

Kršitev materialnih določb zakona

156. člen

Kršitev materialnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, je podana, če je kršitev podana glede vprašanja:

1. ali je dejanje, zaradi katerega je zoper obdolženca začel postopek, prekršek;
2. ali so podane okoliščine, ki izključujejo odgovornost za prekršek;
3. ali so podane okoliščine, ki izključujejo postopek o prekršku, zlasti pa ali je pregon za prekršek zastaral in ali je o zadevi že pravnomočno odločeno;
4. ali je bil glede prekrška, ki je predmet obdolžilnega predloga uporabljen predpis, ki se ne bi smel uporabiti;
5. ali je bila z odločitvijo o sankcijah ali odvzemu premoženjske koristi prekoračena pravica, ki jo ima po zakonu sodišče;
6. ali so bile prekršene določbe o vštetu pridržanja ali pripora.

Zmotna in nepopolna ugotovitev dejanskega stanja

157. člen

(1) Dejansko stanje je zmotno ugotovljeno, če je kakšno odločilno dejstvo zmotno ugotovljeno, ali če je iz ugotovljenih dejstev napravljen nepravilen sklep.

(2) Dejansko stanje je nepopolno ugotovljeno, če kakšno odločilno dejstvo sploh ni bilo ugotovljeno.

(3) Pri uveljavljanju zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja na podlagi novih dejstev in dokazov mora pritožnik verjetno izkazati, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljavljati v postopku na prvi stopnji. Ko se sklicuje na nova dejstva, mora navesti dokaze, s katerimi naj bi se ta dejstva dokazovala; ko se sklicuje na nove dokaze, pa mora navesti dejstva, ki jih s temi dokazi želi dokazati.

Izpodbijanje odločitve o sankciji

158. člen

(1) Sodba o prekršku se sme izpodbijati zaradi odločitve o sankciji tudi tedaj, če z njo sicer ni bila prekoračena zakonita pravica sodišča, ki vodi postopek, vendar to sodišče ni pravilno odmerilo sankcije glede na okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo sankcija večja ali manjša.

(2) Odločitev o sankciji se sme izpodbijati tudi zaradi tega, ker je sodišče prve stopnje nepravilno uporabilo določbe o opominu, o odpustitvi, neizreku ali o izključitvi sankcije ali ker teh določb ni uporabilo, čeprav so bili za to podani zakoniti pogoji.

(3) Odločitev o odvzemu premoženjske koristi se sme izpodbijati tudi, če sicer ne gre za kršitev materialnopravnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, pač pa je sodišče prve stopnje nepravilno izdalo to odločitev ali ni izreklo odvzema premoženjske koristi, čeprav so bili za to podani zakoniti pogoji.

(4) Odločitev o stroških postopka in o premoženjskopravnem zahtevku se sme izpodbijati, če je sodišče o teh vprašanjih odločilo v nasprotju z določbami tega zakona.

Preizkus sodbe o prekršku

159. člen

Višje sodišče preizkusi sodbo o prekršku v tistem delu, v katerem se s pritožbo izpodbija, vendar mora vselej po uradni dolžnosti preizkusiti, ali je podana bistvena kršitev določb postopka o prekršku iz 1., 5., 6., 7. in 8. točke prvega odstavka 155. člena ter ali so bile v škodo obdolženca kršene materialne določbe zakona ali predpisa, ki določa prekršek (156. člena tega zakona).

Omejeno sklicevanje na kršitve

160. člen

Na kršitev zakona iz 1. točke prvega odstavka 155. člena tega zakona se sme pritožnik sklicevati v pritožbi samo, če na kršitev ni mogel opozoriti med postopkom o prekršku, ali če je nanjo opozoril, pa je sodišče prve stopnje ni upoštevalo.

Prepozna ali nedovoljena pritožba

161. člen

(1) Pritožba je prepozna, če je vložena po poteku zakonskega roka.

(2) Pritožba je nedovoljena, če jo je podala oseba, ki nima pravice do pritožbe ali oseba, ki se je pritožbi odpovedala, če je bila pritožba umaknjena ali pa po umiku pritožbe ponovno vložena ali če pritožba po zakonu ni dovoljena.

(3) Prepozno ali nedovoljeno pritožbo zavrže s sklepom sodišče prve stopnje. Proti sklepu, s katerim je bila prepozna ali nedovoljena pritožba zavržena, ima pritožnik pravico do pritožbe na višje sodišče.

(4) Sodišče prve stopnje pošlje pravočasno pritožbo s spisom brez odlašanja višjemu sodišču.

Navedbe o novih dejstvih in dokazih

162. člen

O navedbah v pritožbi, ki se tičejo novih dokazov in novih dejstev, se lahko sodnik poročevalec prepriča preko sodišča, ki je izdalo sodbo o prekršku. Lahko pa si od tega sodišča preskrbi tudi poročilo o kršitvah določb postopka o prekršku.

Odločanje višjega sodišča o pritožbi

163. člen

(1) Višje sodišče s sklepom zavrže prepozno ali nedovoljeno pritožbo, če tega ni storilo sodišče prve stopnje.

(2) Višje sodišče odloči o pritožbi tako, da sodbo sodišča prve stopnje potrdi, razveljavi ali spremeni.

(3) Višje sodišče zavrne pritožbo kot neutemeljeno in s sodbo potrdi sodbo sodišča prve stopnje, če ugotovi, da niso podani razlogi, zaradi katerih se sodba izpodbija, in tudi ne take kršitve, na katere mora paziti po uradni dolžnosti (159. člen).

(4) Višje sodišče ugotovi pritožbi, odpravi ugotovljene kršitve ali jih odpravi po uradni dolžnosti in s sodbo odloči o zadevi, če je podana kršitev določb postopka o prekršku.

(5) Višje sodišče ugotovi pritožbi in s sklepom razveljavi sodbo o prekršku sodišča prve stopnje ali jo razveljavi po uradni dolžnosti ter zadevo vrne v novo odločitev, če ugotovi, da je podana bistvena kršitev določb postopka o prekršku iz 1., 2., 3., 4. in 8. točke prvega odstavka 155. člena tega zakona, kršitve postopka pa glede na njeno naravo ne more samo odpraviti.

(6) Višje sodišče na ustni obravnavi dopolni dokazni postopek po določbah rednega sodnega postopka in s sodbo odloči o zadevi, če spozna, da je to potrebno zaradi nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, ki ga pritožnik uveljavlja na podlagi novih dejstev in dokazov, za katere je verjetno izkazal, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v postopku na prvi stopnji.

(7) Višje sodišče na seji ali na ustni obravnavi ponovi posamezne izvedene dokaze po določbah rednega sodnega postopka in s sodbo odloči o zadevi, če spozna, da je zaradi zmotne ugotovitve dejanskega stanja dokazni postopek treba ponoviti.

(8) Višje sodišče izjemoma s sklepom razveljavi sodbo sodišča prve stopnje in vrne zadevo sodišču prve stopnje v novo sojenje, če glede na naravo stvari in okoliščine primera oceni, da samo ne more izvesti dokaznega postopka.

(9) Višje sodišče ugotovi pritožbi in s sodbo spremeni sodbo o prekršku sodišča prve stopnje ali jo spremeni po uradni dolžnosti, če ugotovi, da so bila odločilna dejstva v sodbi o prekršku sodišča prve stopnje pravilno ugotovljena, da pa je treba na ugotovljeno dejansko stanje ob pravilni uporabi predpisa izdati drugačno sodbo.

Višje sodišče s sodbo spremeni sodbo o prekršku sodišča prve stopnje tudi, če spozna, da je treba pri odmeri sankcij za prekrške oziroma odvzemu premoženjske koristi drugače presoјati upoštevane okoliščine.

(10) Višje sodišče spremeni sodbo sodišča prve stopnje tudi takrat, kadar spozna, da je sodišče prve stopnje zmotno presodilo listine ali druge dokaze, ki jih ni samo izvedlo in je nanje oprlo sodbo.

(11) Če višje sodišče pri reševanju pritožbe ugotovi, da so razlogi, zaradi katerih je izdalo odločbo v korist obdolženca, v korist tudi kakšnemu drugemu obdolžencu, ki se ni pritožil ali se ni pritožil v tej smeri, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi se bil pritožil tudi ta.

(12) Če je pritožba vložena samo v korist obdolženca, se sodba o prekršku ne sme spremeniti v njegovo škodo.

164. člen

(črtan)

Razširjen obseg pritožbe

165. člen

Pritožba zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ali zaradi kršitve materialnopravnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, podana v korist obdolženca, obsega tudi pritožbo zaradi odločitve o sankcijah in o odvzemu premoženjske koristi.

166. člen

(črtan)

Odločba višjega sodišča

167. člen

(1) Za odločbo višjega sodišča o pritožbi se smiselno uporabljajo določbe 135., 136. in 138. člena ter drugi odstavek 140. člena tega zakona.

(2) V obrazložitvi odločbe oceni višje sodišče navedbe pritožbe in navede kršitve materialnopravnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, ki jih je upoštevalo po uradni dolžnosti.

Reševanje drugih pritožb

168. člen

V skladu z določbami tega poglavja zakona je treba reševati tudi pritožbe zoper druge odločbe, izdane po tem zakonu v rednem sodnem postopku in druge odločbe, izdane v postopku o prekršku.

Enajsto poglavje

IZREDNA PRAVNA SREDSTVA

Zahteva za varstvo zakonitosti

169. člen

(1) Zahteva za varstvo zakonitosti se lahko vložijo zoper vsako odločbo, izdano na drugi stopnji oziroma vsako pravnomočno odločbo, če je prekršen ta zakon ali predpis, ki določa prekršek.

(2) Zahtevo za varstvo zakonitosti lahko vložijo državni tožilec po uradni dolžnosti ali na pobudo osebe, ki ima pravico do pritožbe zoper sodbo o prekršku sodišča prve stopnje.

Odločanje o zahtevi za varstvo zakonitosti

170. člen

O zahtevi za varstvo zakonitosti odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov na nejavni seji.

Smiselna uporaba določb zakona o kazenskem postopku za postopek za varstvo zakonitosti

171. člen

Glede postopka za varstvo zakonitosti se smiselno uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o zahtevi za varstvo zakonitosti.

Odprava ali sprememba odločbe na predlog prekrškovnega organa

171.a člen

(1) Sodišče, ki je pristojno za odločanje o zahtevi za sodno varstvo, na predlog prekrškovnega organa odpravi ali spremeni pravnomočno odločbo o prekršku:

1. če jo je izdal stvarno nepristojni prekrškovni organ;

2. če se opira na drugo odločbo o prekršku ali na kakšno drugo odločbo, pa je bila ta odločba pravnomočno spremenjena, razveljavljena oziroma odpravljena;

3. če so bile z njo očitno v škodo storilca prekršene materialne določbe tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek.

(2) Predlog za odpravo ali spremembo odločbe se ne more opirati na razlog, o katerem je sodišče že odločilo po zahtevi za sodno varstvo.

Postopek za odpravo ali spremembo odločbe

171.b člen

(1) Predlog za odpravo ali spremembo odločbe lahko prekrškovni organ vloži po uradni dolžnosti ali na pisno pobudo osebe, ki ji je izrečena sankcija, njenega zakonitega zastopnika oziroma zagovornika, lastnika odvzetih predmetov, državnega tožilca ali sodišča. Prekrškovni organ na pobudo ni vezan, razen če jo poda sodišče ali državno tožilstvo.

(2) Sodišče o predlogu odloči s sklepom, zoper katerega ni pravnega sredstva.

(3) Za odločanje sodišča o predlogu za odpravo ali spremembo odločbe na predlog prekrškovnega organa se smiselno uporabljajo določbe tega zakona za odločanje sodišča o zahtevi za sodno varstvo.

Rok za vložitev predloga

171.c člen

Predlog za odpravo ali spremembo odločbe o prekršku se lahko vloži najpozneje v treh letih od njene pravnomočnosti oziroma do izteka trajanja stranskih sankcij.

Učinki odprave ali spremembe odločbe o prekršku

171.č člen

(1) Če je odločba odpravljena iz razloga po 1. točki prvega odstavka 171.a člena tega zakona, prekrškovni organ po odpravi odločbe pošlje predlog pristojnemu prekrškovnemu organu oziroma vloži obdolžilni predlog pri pristojnem sodišču.

(2) Če je podan razlog iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 171.a člena tega zakona, sodišče spremeni odločbo prekrškovnega organa.

(3) V novem odločanju se ne sme izdati odločba, ki bi bila v primerjavi z odpravljeno ali spremenjeno odločbo v škodo kršitelja glede pravne opredelitve prekrška oziroma sankcije za prekršek.

Dvanajsto poglavje

POSTOPEK PROTI MLADOLETNIKOM

Uporaba določb v postopku proti mladoletnikom

172. člen

Določbe tega poglavja se uporabljajo v postopku proti osebam, ki so storile prekršek kot mladoletniki, pa ob začetku postopka o prekršku še niso stare 19 let. Druge določbe tega zakona se uporabljajo, kolikor niso v nasprotju z določbami tega poglavja.

Organi v postopku proti mladoletnikom

173. člen

Organi, ki sodelujejo v postopku proti mladoletniku, ter drugi organi in zavodi, od katerih se zahtevajo poročila in predlogi, so dolžni hitro ukrepati, da bi se postopek čimprej dokončal.

Krajevna pristojnost

174. člen

Za postopek o prekršku proti mladoletniku je krajevno pristojen sodnik sodišča oziroma oddelka sodišča, na območju katerega mladoletnik stalno ali začasno prebiva.

Enoten postopek

175. člen

Če je kdo storil en prekršek kot mladoleten, drugega pa kot polnoleten, se opravi enoten postopek po določbah, ki veljajo za polnoletne.

Izločitev postopka proti mladoletniku

176. člen

(1) Če je mladoletnik sodeloval pri prekršku skupaj s polnoletnimi storilci, se postopek proti njemu izloči.

(2) Postopek proti mladoletniku se sme združiti s postopkom zoper polnoletne storilce in opraviti po splošnih določbah tega zakona samo, če je združitev postopka nujna za vsestransko razjasnitev stvari.

(3) Če se opravi enoten postopek proti mladoletniku in polnoletnim storilcem, se glede mladoletnika vselej uporabijo določbe tega poglavja.

Obvestitev o začetku postopka proti mladoletniku

177. člen

(1) O začetku postopka o prekršku proti mladoletniku obvesti sodišče starše, posvojitelja, rejnika oziroma skrbnika mladoletnika ter pooblaščen organ socialnega varstva, razen v primeru, ko je globa za prekršek predpisana v določenem znesku.

(2) V postopku proti mladoletnikom ima organ socialnega varstva poleg pravic, ki so mu izrecno dane v tem poglavju, tudi pravico seznaniti se s potekom postopka, dajati med postopkom predloge in opozarjati na dejstva in dokaze, ki so pomembni za pravilno odločbo.

Vabilo mladoletnika

178. člen

(1) Mladoletnika vabi sodišče po starših oziroma zakonitem zastopniku, razen če to ni mogoče, ker je treba hitro ravnati, ali zaradi drugih okoliščin.

(2) Mladoletniku se ne smejo vročiti pisanja na ta način, da bi se pritrdila na oglasno desko sodišča.

(3) Ustno naznanjene odločbe se morajo mladoletniku vselej vročiti v overjenem prepisu.

Izključitev javnosti

179. člen

(1) Kadar se odloča v postopku o prekršku proti mladoletniku na ustni obravnavi, se javnost vselej izključuje.

(2) Sodnik sodišča, ki vodi postopek o prekršku proti mladoletniku, sme dovoliti, da so na ustni obravnavi navzoče osebe, ki se ukvarjajo z varstvom in vzgojo mladoletnika ter znanstveni delavci.

(3) Sodišče, ki vodi postopek o prekršku proti mladoletniku, sme odrediti, naj se mladoletnik med izvedbo posameznih dokazov odstrani z ustne obravnave.

Obvezno zaslišanje

180. člen

(1) V postopku proti mladoletniku se sodba oziroma sklep o prekršku ne moreta izdati brez njegovega zaslišanja.

(2) Pri procesnih dejanjih, pri katerih je mladoletnik navzoč, zlasti pa pri njegovem zaslišanju, mora sodišče, ki vodi postopek, ravnati obzirno in upoštevati mladoletnikovo duševno razvitost, občutljivost in osebne lastnosti, da ne bi postopek škodljivo vplival na njegov razvoj.

Dolžnost pričevanja

181. člen

Nihče ne more biti oproščen dolžnosti pričevanja o okoliščinah, ki so potrebne za presojo mladoletnikove duševne razvitosti, ter za spoznanje njegove osebnosti in razmer, v katerih živi.

Ugotavljanje okoliščin

182. člen

(1) V postopku o prekršku proti mladoletniku je treba poleg dejstev, ki se nanašajo na prekršek, zlasti ugotoviti mladoletnikovo starost in okoliščine, ki so potrebne za presojo njegove duševne razvitosti, preučiti okolje in razmere, v katerih mladoletnik živi ter druge okoliščine, ki zadevajo njegovo osebnost.

(2) Da se ugotovijo te okoliščine, je treba zaslišati mladoletnikove starše, njegove skrbnike in druge, ki lahko dajo o njih potrebne podatke. O teh okoliščinah se zahteva po potrebi poročilo pooblaščenega organa socialnega varstva.

Pravice v postopku

183. člen

V postopku o prekršku proti mladoletniku imajo pooblaščen organ socialnega varstva in starši, posvojitelj, rejnik in skrbnik mladoletnika poleg pravic, ki so jim izrecno dane v tem poglavju, tudi pravico, seznaniti se s potekom postopka, dajati med postopkom predloge in opozarjati na dejstva in dokaze, ki so pomembni za pravilno odločitev.

Ustavitev postopka

184. člen

Če se med postopkom ugotovi, da mladoletnik ob storitvi prekrška še ni bil star 14 let, se postopek ustavi in o tem obvesti pooblaščen organ socialnega varstva.

Odločitev, da se postopek ne začne

185. člen

(1) Sodnik lahko odloči, da ne bo začel postopka proti mladoletniku, čeprav so dokazi, da je mladoletnik storil prekršek, če glede na naravo prekrška in okoliščine, v katerih je bil prekršek storjen, spozna, da postopek proti njemu ne bi bil smotrno.

(2) Sodnik, ki vodi postopek o prekršku proti mladoletniku, lahko s sklepom ustavi postopek, če med postopkom spozna, da mladoletniku ne bi bilo smotrno izreči sankcije. V ta namen lahko zahteva poročila od mladoletnikovih staršev oziroma skrbnika ter od drugih oseb in ustanov.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena se obdolžilni predlog s sklepom zavrne. Sklep o zavrnitvi predloga in sklep o ustavitvi postopka iz prejšnjega odstavka se dostavi tudi pooblaščenemu organu socialnega varstva in

mladoletnikovim staršem oziroma skrbniku, da storijo potrebne ukrepe v skladu z njihovimi pravicami in dolžnostmi.

(4) Mladoletniku se odločbe vročajo po starših.

Vsebina odločbe

186. člen

(1) Vzgojni ukrep izreče sodišče mladoletniku s sklepom o prekršku, v katerem navede samo, katero sankcijo mu izreče, ne izreče pa, da je mladoletnik odgovoren za prekršek, glede katerega je bil uveden postopek. V obrazložitvi sklepa opiše dejanje in navede okoliščine, ki opravičujejo izrečeno sankcijo.

(2) Sodba, s katero se izreče mladoletniku globa, mora biti izdana v obliki in s sestavnimi deli, ki so določeni za sodbo v rednem sodnem postopku.

Ni plačila stroškov postopka

187. člen

(1) Mladoletnik in oseba iz 172. člena tega zakona ne plača stroškov postopka o prekršku in se mu ne more v postopku o prekršku naložiti izpolnitev premoženjskoprnega zahtevka, razen če mu je bila izrečena globa.

(2) Če ima mladoletnik lastne dohodke ali premoženje, se mu lahko naloži plačilo stroškov postopka o prekršku in izpolnitev premoženjsko pravnega zahtevka, tudi če se mu izreče le vzgojni ukrep.

Pritožba v mladoletnikovo korist

188. člen

Zoper sklep oziroma sodbo, s katero je mladoletniku izrečen vzgojni ukrep ali globa, se lahko osebe, ki imajo pravico do pritožbe zoper sodbo o prekršku, pritožijo v mladoletnikovo korist tudi proti njegovi volji.

Objava poteka postopka

189. člen

(1) Brez dovoljenja sodnika, ki vodi postopek o prekršku, se ne sme objaviti poteka postopka o prekršku proti mladoletniku in tudi ne odločba, ki je bila v njem izdana.

(2) Objaviti se sme samo tisti del postopka oziroma samo tisti del odločbe, ki ga je sodnik, ki vodi postopek o prekršku, dovolil objaviti, vendar pa se niti v tem primeru ne sme objaviti mladoletnikovega imena in ne drugih podatkov, iz katerih bi se dalo sklepati, za katerega mladoletnika gre.

Trinajsto poglavje

POSTOPEK ZA ODVZEM PREMOŽENJSKE KORISTI

Odvzem premoženjske koristi

190. člen

(1) Premoženjska korist, ki je bila dosežena s prekrškom, se ugotavlja v postopku o prekršku po uradni dolžnosti.

(2) Prekrškovni organ oziroma sodišče, ki vodi postopek o prekršku, mora med postopkom zbirati dokaze in raziskovati okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi.

(3) Če uveljavlja oškodovanec premoženjskopravni zahtevek, naj se mu vrnejo stvari, ki so bile pridobljene s prekrškom, oziroma znesek, ki ustreza njegovi vrednosti, se ugotavlja premoženjska korist samo v tistem delu, ki ni zajet s premoženjskoprnim zahtevkom.

Odmera premoženjske koristi

191. člen

(1) Prekrškovni organ oziroma sodišče, ki vodi postopek o prekršku, lahko izjemoma odmeri znesek premoženjske koristi po prostem preudarku, če bi bilo njeno ugotavljanje povezano z nesorazmernimi težavami ali če bi se zaradi tega postopek preveč zavlekel.

(2) Če naj se odvzame premoženjska korist pravni osebi, se v odločbi oziroma sodbi ali sklepu o prekršku izreče samo odvzem premoženjske koristi. Znesek, ki se odvzame, se določi v posebnem postopku pred sodiščem z uporabo določb o odvzemu premoženjske koristi drugemu prejemniku koristi po zakonu, ki ureja kazenski postopek.

Izrek odvzema premoženjske koristi

192. člen

(1) Odvzem premoženjske koristi se izreče z odločbo o prekršku, s sodbo o prekršku oziroma s sklepom o prekršku, s katerim je bil izrečen vzgojni ukrep.

(2) V sodbi, odločbi oziroma sklepu o prekršku mora biti v izreku o odvzemu premoženjske koristi navedeno, kateri vrednostni predmet oziroma kolikšen denarni znesek se odvzame.

(3) V primeru, ko je s prekrškom pridobljena premoženjska korist javno znana (npr. parkirna na javnih parkiriščih), in ne presega 40 eurov, je odmera zneska premoženjske koristi obvezni sestavni del izreka odločbe oziroma sodbe ali sklepa o prekršku, ne glede na vrsto postopka.

(4) O odvzemu premoženjske koristi se lahko odloči tudi ločeno od izreka sankcije za prekršek, če bi se zaradi ugotavljanja premoženjske koristi preveč zavlekel postopek o prekršku.

Štirinajsto poglavje

POVRNITEV ŠKODE, REHABILITACIJA IN DRUGE PRAVICE OSEB, KI SO JIM BILE NEOPRAVIČENO IZREČENE SANKCIJE ALI JIM JE BILA NEUTEMELJENO VZETA PROSTOST

Pravica do povrnitve škode

193. člen

(1) Komur je bila v postopku o prekršku izrečena sankcija, ima pravico do povrnitve škode, ki jo je utrpel zaradi neopravičenega izreka sankcije, če je bila pravnomočna odločba oziroma sodba ali sklep o prekršku spremenjena, odpravljena ali razveljavljena in postopek zoper njega pravnomočno ustavljen zato, ker je bilo ugotovljeno, da dejanje ni prekršek, ali pa zato, ker so bili podani razlogi, ki izključujejo storilčevo odgovornost za prekršek. Pravico do povrnitve škode, ki obsega tudi neopravičeno plačano globo in stroške postopka, ima tudi tisti, ki jih je plačal ali zoper katerega je bila odločba izvršena pred pravnomočnostjo.

(2) Pravice do povrnitve škode iz prejšnjega odstavka nima tisti, ki je s svojim krivim priznanjem ali kako drugače povzročil izrek sankcije, razen če je bil v to prisiljen.

(3) Pri izreku sankcije za prekršek v steku se pravica do povrnitve škode lahko nanaša na posamezne prekrške, glede katerih so izpolnjeni pogoji za priznanje odškodnine.

(4) Pravica do povrnitve škode zastara v treh letih od dneva, ko je postala sodba o ustavitvi postopka pravnomočna.

(5) Tožba za povrnitev škode se vložijo zoper Republiko Slovenijo.

(6) Pred vložitvijo tožbe za povrnitev škode mora oškodovanec vložiti zahtevo na državno pravobranilstvo, da se z njim sporazume o obstoju škode ter o vrsti in višini odškodnine. Če državno pravobranilstvo in oškodovanec ne dosežeta sporazuma v treh mesecih od vložitve zahteve, lahko oškodovanec pri pristojnem sodišču vložijo tožbo za povrnitev škode. Če je bil dosežen sporazum le glede dela zahtevka, sme vložiti tožbo glede ostanka.

(7) Dokler pred državnim pravobranilstvom traja postopek iz prejšnjega odstavka, ne teče zastaranje pravice do povrnitve škode iz četrtega odstavka tega člena.

Dedovanje pravice do povrnitve škode

194. člen

(1) Dediči podedujejo samo oškodovančevo pravico do povrnitve premoženjske škode, če pa je oškodovanec že vložil zahtevek, lahko dediči nadaljujejo postopek le v mejah njegovega prejšnjega oškodninskega zahtevka.

(2) Oškodovančevi dediči po njegovi smrti nadaljujejo postopek za povrnitev škode oziroma začno postopek, če je oškodovanec umrl, preden je iztekel zastaralni rok, pa se zahtevku ni odpovedal.

Kdo ima pravico do povrnitve škode

195. člen

(1) Pravico do povrnitve škode ima tudi:

1. kdor je bil pridržan, ni pa bil zoper njega začet postopek o prekršku ali je bil ta postopek pravnomočno ustavljen;

2. komur je bila zaradi napake ali nezakonitega dela sodišča kakorkoli neutemeljeno vzeta prostost.

(2) Do povrnitve škode nima pravice, kdor je s svojim nedovoljenim dejanjem povzročil, da mu je bila vzeta prostost.

(3) V postopku za povrnitev škode v primerih iz prvega odstavka tega člena se primerno uporabljajo določbe tega poglavja.

Objava v sredstvih javnega obveščanja

196. člen

(1) Če je bil primer, na katerega se nanaša neopravičen izrek ali neutemeljen odvzem prostosti neke osebe, prikazan v sredstvu javnega obveščanja in je bilo s tem prizadeto njeno dobro ime, objavi sodišče, ki je odločalo o prekršku, na njeno zahtevo v časniku ali drugem sredstvu javnega obveščanja sporočilo o odločbi, iz katere izhaja neopravičenost prejšnje odločbe oziroma ukrepa. Če primer ni bil prikazan v sredstvu javnega obveščanja, pošlje na zahtevo te osebe tako sporočilo njenemu delodajalcu. Po smrti te osebe imajo to pravico njen zakonec, otroci, starši, bratje in sestre ter oseba, s katero je živela v zunajzakonski skupnosti.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka je dovoljena tudi, če ni bila zahtevana povrnitev škode.

(3) Zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena je treba podati v šestih mesecih po pravnomočnosti odločbe o ustavitvi postopka pri sodišču, ki je vodilo postopek o prekršku na prvi stopnji. Pri odločanju o zahtevi se primerno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 193. člena tega zakona.

Priznanje delovne oziroma zavarovalne dobe

197. člen

(1) Osebi, ki ji je zaradi izvršitve neopravičeno izrečene sankcije ali neutemeljenega odvzema prostosti v postopku o prekršku prenehalo delovno razmerje ali lastnost zavarovanca pokojninskega in invalidskega zavarovanja, se prizna delovna oziroma zavarovalna doba, kot da bi bila delala tisti čas, ki ga je zaradi neopravičenega izreka sankcije ali neutemeljenega odvzema prostosti izgubila.

(2) Pri vsakem odločanju o pravici na katero vpliva dolžina delovne oziroma zavarovalne dobe, upošteva pristojni organ dobo, priznana po prejšnjem odstavku.

(3) Če pristojni organ ne upošteva dobe, priznane po prvem odstavku tega člena, lahko oškodovanec zahteva, da pristojno sodišče ugotovi, da mu je ta čas po zakonu priznan. Tožba se vloži zoper organ, ki ne priznava priznane dobe in zoper Republiko Slovenijo.

(4) Organu, pri katerem se uveljavlja pravica iz drugega odstavka tega člena, se izplača iz sredstev proračuna Republike Slovenije prispevek za čas, za katerega je bila po prvem odstavku tega člena doba priznana.

(5) Zavarovalna doba, priznana po prvem odstavku tega člena, se v celoti všteva v pokojninsko dobo.

Primerna uporaba določb

198. člen

Določbe tega poglavja se primerno uporabljajo tudi za zahtevek za povrnitev neopravičeno izrečene ali neopravičeno izterjane globe, odvzema premoženjske koristi, odvzema predmetov in izkupička od prodanih predmetov.

TRETJI DEL

Petnajsto poglavje

IZVRŠITEV IN EVIDENCE ODLOČB

Pravnomočnost odločb

199. člen

(1) Odločba organa za odločanje o prekršku (odločba, sodba oziroma sklep) postane pravnomočna, ko je ni možno več izpodbijati z zahtevo za sodno varstvo oziroma s pritožbo, ali če zoper njo ni pravnega sredstva.

(2) Če je bilo zoper odločbo organa za odločanje o prekršku iz prejšnjega odstavka vloženo pravno sredstvo, o katerem je bilo odločeno na drugi stopnji, nastopi pravnomočnost z dnem, ko se odločitev odpravi vlagatelju pravnega sredstva.

Izvršitev odločbe

200. člen

(1) Odločba, izdana v postopku o prekršku, se izvrši, ko postane pravnomočna in ko za izvršitev ni zakonskih ovir, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Odločba, s katero je izrečena globa ali s katero je odločeno o stroških postopka ali prisojena odškodnina, se izvrši, ko preteče rok, ki je v njej določen za plačilo globe, stroškov postopka oziroma odškodnine.

(3) Če je storilec vložil zahtevo za sodno varstvo oziroma pritožbo, pa zahteva oziroma pritožba zadrži izvršitev ali če izvršitev zadrži sodišče, se šteje ta rok od dneva, ko je bila storilcu naznanjena odločba, s katero je bila izpodbijana odločba potrjena ali spremenjena.

(4) Na podlagi izvršljive odločbe o prekršku organ, pristojen za izterjavo, po uradni dolžnosti pridobi osebne podatke, potrebne za izterjavo.

Zavarovanje izvršitve

201. člen

(1) Če storilec ne more dokazati identitete ali nima stalnega prebivališča ali če bi se z odhodom zaradi bivanja v tujini lahko izognil odgovornosti za prekršek, lahko organ za postopek o prekršku, ki je odločil o prekršku na prvi stopnji, obenem odloči, naj se odločba izvrši takoj ne glede na pritožbo, če spozna, da bi storilec lahko onemogočil njeno izvršitev. Če storilec globe ne plača, organ, ki je odločil o prekršku na prvi stopnji, izvede vse potrebne ukrepe za zavarovanje plačila v skladu s petim odstavkom tega člena.

(2) Če sodišče izreče izgon tujca iz države kot stransko sankcijo, se tujcu lahko ob pogojih iz prvega odstavka tega člena določi kraj, kjer mora prebivati do pravnomočnosti odločbe, vendar najdlje za čas 30 dni.

(3) Če prekrškovni organ oziroma sodišče odloči, da se odločba izvrši takoj, se zahteva za sodno varstvo oziroma pritožba pošlje pristojnemu sodišču najpozneje v štiriindvajsetih urah po poteku vseh rokov iz prvega odstavka 60. člena tega zakona in prvega odstavka 151. člena tega zakona; pristojno sodišče mora izdati odločbo v 48 urah, potem ko je dobilo spis.

(4) Če je izrečena globa, lahko organ za postopek o prekršku ob pogojih iz prvega odstavka tega člena, če storilec globe takoj ne plača, določi, da se globa takoj prisilno izterja, pri tem pa se ne uporabljajo določbe tega zakona o nadomestitvi prisilne izterjave globe z opravo določene naloge v splošno korist ali v korist samoupravne lokalne skupnosti.

(5) Če se je bati, da se bo storilec med postopkom o prekršku ali do izvršitve odločbe skrnil ali odšel neznan kam ali v tujino, lahko pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa oziroma sodišče zaradi zavarovanja izvršitve odločbe s sklepom odloči, da se mu začasno vzamejo potna listina, vozniško dovoljenje, dokumenti vozila, prevozne listine ali drugi dokumenti, ki spremljajo blago, vrednostni papirji, prevozna sredstva ali druge premičnine, ki jih ima pri sebi, ne glede na to, ali je njihov lastnik ali ne. Začasni odvzem lahko traja največ šest mesecev in se lahko s sklepom podaljša še za največ šest mesecev. Storilcu je treba takoj, najkasneje pa v treh urah, vročiti pisni sklep o začasnem odvzemu z navedbo razlogov za odvzem in s pravnim poukom.

(6) Pritožba zoper sklep iz prejšnjega odstavka ne zadrži njegove izvršitve. O pritožbi mora sodišče odločiti v 48 urah od prejema spisa.

(7) Sklep iz petega odstavka tega člena o začasnem odvzemu potne listine, vozniškega dovoljenja, dokumentov vozila, prevoznih listin ali drugih dokumentov, ki spremljajo blago izvrši pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa oziroma sodišče, ki ga je izdalo. Sklep o začasnem odvzemu vrednostnih papirjev ali premičnin iz prejšnjega odstavka izvrši pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov, če ni s posebnim zakonom drugače določeno. Če organ, pristojen za izvršitev sklepa iz petega odstavka tega člena, pri izvrševanju naleti na upiranje ali ogrožanje, ali če to utemeljeno pričakuje, lahko zaprosi za pomoč policijo, ki v skladu s svojimi pristojnostmi in pooblastili zagotovi, da nemoteno izvrši ukrepe, določene s tem sklepom.

(8) Če se postopek z odločbo ustavi ali če storilec plača globo, ugotovljeno škodo, pridobljeno premoženjsko korist in stroške postopka, se začasno odvzete listine in predmeti iz petega odstavka tega člena vrnejo storilcu. Če storilec tudi po pravnomočnosti odločbe ne plača izrečene globe, povzročene škode ali stroškov postopka, se iz začasno odvzetih vrednostnih papirjev ali drugih predmetov iz petega odstavka tega člena poravnajo izrečena globa, ugotovljena škoda, pridobljena premoženjska korist in stroški postopka, presežek pa se vrne storilcu, začasno odvzeta potna listina, vozniško dovoljenje, dokumenti vozila, prevozne listine ali drugi dokumenti, ki spremljajo blago, pa se po pravnomočnosti odločbe pošljejo organu, ki jih je izdal.

(9) Za hrambo in upravljanje z začasno odvzetimi listinami in predmeti iz petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o hrambi in upravljanju zaseženih predmetov in začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi, če s posebnim zakonom ni drugače določeno.

(10) Zadeve o prekrških iz tega člena se obravnavajo prednostno.

Izvrševanje

202. člen

(1) Globo, odvzem premoženjske koristi s plačilom denarnega zneska in plačilo stroškov postopka, izrečenih z odločbo o prekršku prekrškovnega organa, in stroškov postopka, izrečenih s sodbo oziroma sklepom sodišča, če je zahteva za sodno varstvo zavrnjena ali zavržena, izvrši pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov, na predlog prekrškovnega organa, ki je izdal odločbo o prekršku. Enako se izvrši globa, odvzem premoženjske koristi s plačilom denarnega zneska, izrečena z odločbo prekrškovnega organa, ki jo je sodišče spremenilo na podlagi zahteve za sodno varstvo, ter stroški postopka, izrečeni s sodbo ali sklepom sodišča.

(2) Za izvrševanje drugih stranskih sankcij, izrečenih z odločbo o prekršku prekrškovnega organa, se uporabljajo določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij, če zakon ne določa drugače.

(3) Predmete, odvzete v postopku o prekršku z odločbo prekrškovnega organa ali s sodbo sodišča, proda pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov, če z zakonom ni določeno drugače. Denar, ki se dobi s prodajo odvzetih predmetov, je prihodek države.

(4) Globo, odvzem premoženjske koristi s plačilom denarnega zneska in plačilo stroškov postopka, izrečenih s sodbo oziroma sklepom, izvrši na predlog okrajnega sodišča pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov.

(5) Vzgojne ukrepe, stranske sankcije kazenskih točk v cestnem prometu, prepovedi vožnje motornega vozila, izgona tujca iz države, odvzema predmetov, izločitve iz postopkov javnega naročanja in odvzem premoženjske koristi, ki so bili izrečeni s sodbo ali sklepom o prekršku, izvrši okrajno sodišče, ki je odločalo o prekršku na prvi stopnji, po določbah zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, če z zakonom ni določeno drugače.

(6) Sklep o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja, o določitvi uklonilnega zapora in o nadomestitvi globe z opravo določene naloge v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti izvrši okrajno sodišče, ki je po tem zakonu pristojno za določitev uklonilnega zapora, po določbah zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, če z zakonom ni določeno drugače.

(7) Za osebe, ki prestajajo uklonilni zapor, se smiselno uporabljajo določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij o izvrševanju kazni zapora.

(8) Sodišče izda poziv za izvrševanje uklonilnega zapora potem, ko ugotovi, da je bil storilec odpuščen iz izvrševanja uklonilnega zapora, določenega s prej izdanim sklepom o določitvi uklonilnega zapora.

(9) Pristojni davčni organ je dolžan obvestiti prekrškovni organ in sodišče o zaključku postopka izvršitve na podlagi določb tega člena in zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov.

(10) Z dnem, ko sodišče oziroma prekrškovni organ vloži predlog za prisilno izterjavo po tem zakonu, se na organ, pristojen za prisilno izterjavo, prenese tudi terjatev v korist državnega proračuna.

(11) Globa, izrečena po prvem odstavku 12. člena tega zakona, se ne izvrši.

202.a člen

(črtan)

Postopek določitve uklonilnega zapora

202.b člen

(1) Uklonilni zapor se določi po uradni dolžnosti ali na predlog okrajnega sodišča, ki je odločalo o prekršku na prvi stopnji, ali na predlog prekrškovnega organa, če izrečena globa v določenem roku ni bila plačana.

(2) Uklonilni zapor se določi s sklepom. Zoper ta sklep je dovoljen pisni ugovor, ki ga lahko vložijo storilec, njegov zakoniti zastopnik oziroma zagovornik v osmih dneh od vročitve sklepa. Sodišče v sklepu o določitvi uklonilnega zapora storilca opozori, da lahko namesto ugovora zoper sklep poda predlog za nadomestitev globe z opravo določene naloge v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti.

(3) O ugovoru zoper sklep iz prejšnjega odstavka oziroma predlogu za nadomestitev globe z opravo določene naloge v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti odloča sodišče, ki je izdalo sklep o uklonilnem zaporu.

(4) Ugovor zoper sklep o določitvi uklonilnega zapora mora vsebovati navedbo sklepa, dejstev, s katerimi se utemeljuje, dokaze za ta dejstva (npr. potrdilo o plačani globi, potrdilo o premoženjskem stanju, lastniških deležih na nepremičnem ali premičnem premoženju, zadnjo odločbo davčnega organa o odmeri dohodnine, potrdilo o številu vzdrževanih družinskih članov ali dokazila o zdravstvenem stanju ter o drugih osebnih okoliščinah na strani storilca, ki kažejo na to, da določitev uklonilnega zapora ne bi bila v skladu z njegovim namenom) in podpis vlagatelja.

(5) Če storilec hkrati z ugovorom zoper sklep o določitvi uklonilnega zapora predlaga nadomestitev globe z opravo določene naloge v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti, sodišče najprej odloči o tem predlogu po določbah tega zakona o nadomestitvi globe z nalogami v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti. Če storilec določeno nalogo v redu opravi, sodišče ugodi ugovoru in razveljavi sklep o določitvi uklonilnega zapora, sicer pa ugovor kot neutemeljen zavrne.

(6) Sodišče opravi poizvedbe o navedbah v ugovoru zaradi ugotovitve storilčevega premoženjskega stanja in možnosti za plačilo globe ali drugih dejstev, pomembnih za odločitev o ugovoru. Pri tem lahko zahteva tudi poročilo pristojnega centra za socialno delo o okolju in razmerah, v katerih storilec živi.

(7) Sodišče lahko na obrazložen predlog direktorja zavoda za prestajanje kazni zapora odloči, da se uklonilni zapor ne izvrši in se globa prisilno izterja, če osebne okoliščine na strani storilca kažejo na to, da izvršitev uklonilnega zapora ne bi bila v skladu z njegovim namenom. Sklep o neizvršitvi uklonilnega zapora se izda v 24 urah od prejema predloga. Zoper ta sklep ni dovoljena pritožba.

(8) Prepozen ali nedovoljen ugovor sodišče zavrne s sklepom, proti kateremu je dovoljena pritožba na višje sodišče. Višje sodišče mora odločiti v petnajstih dneh od prejema spisa.

(9) Če je ugovor utemeljen, sodišče s sklepom razveljavi sklep o določitvi uklonilnega zapora. Če ugovor ni utemeljen, ga sodišče zavrne. Zoper sklep o ugoditvi ugovoru ni pritožbe, zoper sklep o zavrnitvi ugovora pa je dovoljena pritožba na višje sodišče. Višje sodišče mora odločiti v petnajstih dneh od prejema spisa.

Nadomestitev globe z nalogami v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti

202.c člen

(1) Če storilec ni predlagal nadomestitve globe z opravo določene naloge v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti v postopku določitve uklonilnega zapora, lahko ta predlog vložijo najpozneje tri dni po vročitvi poziva za nastop izvrševanja uklonilnega zapora. Predlog za nadomestitev globe zadrži izvrševanje uklonilnega zapora do pravomočnosti odločitve sodišča o predlogu storilca. Sodišče mora storilca o pravici iz tega odstavka poučiti v pozivu za nastop izvršitve uklonilnega zapora.

(2) Če predlog ni dovoljen ali je prepozen, ga sodišče zavrne s sklepom, če pa ni utemeljen, ker ni razlogov za nadomestitev globe po tem zakonu, ga s sklepom zavrne. Zoper sklep o zavrnitvi predloga je dopustna pritožba. Višje sodišče mora o pritožbi odločiti v petnajstih dneh od prejema spisa.

(3) Sodišče o navedbah iz predloga za nadomestitev globe z opravo nalog v splošno korist opravi poizvedbe zaradi ugotovitve storilčevega premoženjskega stanja in možnosti za plačilo globe ali drugih dejstev, pomembnih

za odločitev o ugovoru. Pri tem lahko zahteva tudi poročilo pristojnega centra za socialno delo o okolju in razmerah, v katerih storilec živi.

(4) Če je predlog utemeljen, sodišče pripravi predlog konkretne naloge in ga pošlje pristojnemu centru za socialno delo ter ga pozove, da na podlagi mreže izvajalcev izbere ustrezno organizacijo. Center za socialno delo pripravi predlog na podlagi razgovora s kandidatom, njegovih osebnih lastnosti in sposobnosti, seznama organizacij in konkretnega dogovora z organizacijo. Center za socialno delo mora najpozneje v 30 dneh sporočiti sodišču organizacijo, ki bo posamezniku omogočila opravljanje nalog. Če se kandidat neopravičeno ne odzove vabilu na razgovor ali se mu izmika, se šteje, da je umaknil predlog za nadomestitev globe, o čemer center za socialno delo obvesti sodišče.

(5) Sodišče ugotovi predlogu storilca s sklepom o nadomestitvi globe, s katerim se določijo tudi vrsta, organizacija in trajanje naloge, ki jo mora storilec opraviti. Zoper sklep o nadomestitvi globe ni pritožbe.

Odločanje in izdaja sklepa o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja

202.č člen

(1) Sodišče izda sklep o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja po uradni dolžnosti na podlagi obvestila organa, pristojnega za vodenje skupne evidence kazenskih točk. Obrazložitev sklepa o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja mora vsebovati navedbo vseh kategorij motornih vozil, vpisanih v vozniško dovoljenje storilca, s katerimi so bili storjeni prekrški zoper varnost cestnega prometa, in podatkov o pravnomočnih sodbah in odločbah o prekrških, s katerimi so bile storilcu izrečene kazenske točke v cestnem prometu (navedba organa, ki je sodbo oziroma odločbo izdal, datum izdaje in pravnomočnosti sodbe oziroma odločbe).

(2) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba. Pritožbo lahko vložijo imetnik vozniškega dovoljenja, njegov zakoniti zastopnik oziroma zagovornik v osmih dneh od vročitve sklepa. Pritožba se vloži pisno pri sodišču, ki je izdalo sklep. Pritožba mora vsebovati navedbo sklepa, obrazložitev in podpis vložnika.

(3) Če je pritožba prepozna ali je ni vložila upravičena oseba, jo sodišče, ki je izdalo sklep iz prvega odstavka tega člena, zavrže s sklepom, zoper katerega je dovoljena pritožba.

(4) O pritožbi zoper sklep iz prvega in tretjega odstavka tega člena odloča višje sodišče s sklepom, ki ga izda v petnajstih dneh od prejema spisa.

(5) Sodišče lahko na pobudo upravičenca do pritožbe iz drugega odstavka tega člena ali po uradni dolžnosti prekine postopek odločanja o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja do odločitve o vloženem predlogu za odpravo ali spremembo odločbe na predlog prekrškovnega organa, do odločitve pristojnega državnega tožilca o vloženih pobudi za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti zoper pravnomočno sodbo ali odločbo o prekršku iz prvega odstavka tega člena, če je zoper sodbo ali odločbo o prekršku vložena zahteva za varstvo zakonitosti, pa do odločitve o tej zahtevi.

(6) Med prekinitvijo postopka o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja roki za odločitev o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja in za zastaranje izvršitve ne tečejo.

Odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja

202.d člen

(1) Sodišče sme storilcu prekrška, kateremu je s sklepom izreklo prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, izvršitev te sankcije odložiti pod pogojem, da storilec v času, ki ne sme biti krajši od šest mesecev in ne daljši od 24 mesecev (preizkusna doba), ne stori hujšega prekrška in če v roku, ki ga določi sodišče, izpolni obveznosti, ki jih določi sodišče na podlagi zakona o voznikih in o tem sodišču dostavi dokazilo.

(2) Predlog za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja lahko vloži storilec prekrška, ki mu je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, v 15 dneh od pravnomočnosti oziroma od dneva vročitve pravnomočnega sklepa o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja pri sodišču, ki je odločilo o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja. Sodišče v sklepu, s katerim je odločilo o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja, storilca prekrška pouči o možnosti vložitev predloga za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja ter pogojih in roku za vložitev. Vložitev predloga zadrži izvršitev prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja do odločitve o predlogu.

(3) Storilec prekrška mora sodišču s predlogom posredovati tudi zdravniško spričevalo o opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu po zakonu o voznikih, če ga ni predložil že v postopku za vrnitev začasno odvzetega vozniškega dovoljenja.

(4) Če storilec prekrška ne predloži zdravniškega spričevala iz prejšnjega odstavka, se predlog za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja zavrne.

(5) Pri odločanju o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja sodišče upošteva osebnost storilca, njegovo prejšnje življenje, njegovo obnašanje po storjenem prekršku, stopnjo njegove odgovornosti za prekršek, okoliščine, v katerih je storil prekršek, ter na tej podlagi oceni, ali je mogoče pričakovati, da ne bo več ponavljal prekrškov in da bo izpolnil obveznosti po zakonu o voznikih. Za ugotovitev teh okoliščin sodišče lahko razpiše narok, na katerega povabi storilca prekrška. Če storilec na narok ne pride in izostanka ne opraviči, se šteje, da je predlog umaknil. V vabilu na narok je treba storilca poučiti o posledicah neopravičenega izostanka.

(6) V izreku sklepa, s katerim ugotovi predlogu za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, mora sodišče navesti čas trajanja preizkusne dobe in obveznosti po tem zakonu in po zakonu o voznikih, ki jih mora storilec prekrška izpolniti, ter rok za predložitev dokazil o izpolnitvi teh obveznosti. V obrazložitvi sklepa mora sodišče navesti razloge za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja in za določitev posameznih obveznosti, ki so naložene storilcu. V pravnem pouku mora sodišče storilca posebej poučiti o posledicah, če v roku ne bo izpolnil določenih obveznosti.

(7) Obveznosti iz prejšnjega odstavka sta udeležba v programu dodatnega usposabljanja za varno vožnjo ali udeležba v ustreznem rehabilitacijskem programu po zakonu o voznikih. Sodišče pri določitvi obveznosti upošteva število, naravo in pomen prekrškov vožnje pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki so bili podlaga za prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, ugotovitve in predloge v zdravniškem spričevalu o opravljenem kontrolnem zdravstvenem pregledu in druge okoliščine, ki so pomembne za odpravo vzrokov kršitev pravil cestnega prometa pri storilcu.

(8) V izreku sklepa iz šestega odstavka tega člena sodišče naloži storilcu tudi obveznost, da v roku, ki ni daljši od 15 dni od pravnomočnosti sklepa oziroma prejema pravnomočnega sklepa, predloži dokazilo o vključitvi v ustrezen program z navedbo imena in naslova izvajalca pooblaščenega po zakonu o voznikih. Po prejemu dokazila sodišče sklep vroči izvajalcu programa, ki je dolžan sodišču posredovati potrdilo o opravljenem programu oziroma obvestilo, če se storilec programa ni udeležil. Če je storilcu določena obveznost udeležbe v programu zdravljenja odvisnosti, sodišče v izreku sklepa določi tudi roke, v katerih je izvajalec dolžan obveščati sodišče o poteku in uspešnosti izvajanja programa.

(9) Zoper sklep o zavrnjenju ali zavrnitvi predloga za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja lahko storilec vložijo pritožbo v osmih dneh od dneva vročitve sklepa. Pritožba ne zadrži izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja. O pritožbi odloči višje sodišče s sklepom, ki ga izda v 15 dneh od prejema spisa.

(10) Sklep o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja se vpiše v skupno evidenco kazenskih točk iz 207. člena tega zakona in v evidenco izdanih vozniških dovoljenj.

(11) Zastaranje izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja začne teči po poteku preizkusne dobe.

Dokončna odločitev o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja

202.e člen

(1) Če sodišče ugotovi, da storilec v preizkusni dobi ni storil hujšega prekrška in da je izpolnil določene obveznosti, s sklepom odloči, da se izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja ne izvrši. Sklep sodišče izda po uradni dolžnosti po izteku enega leta od poteka preizkusne dobe. Zoper ta sklep ni pritožbe. Storilcu se v tem primeru iz skupne evidence kazenskih točk izbrišejo kazenske točke v skladu s četrtem odstavkom 207. člena tega zakona.

(2) Sodišče s sklepom preklicuje odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, če storilec v preizkusni dobi stori hujši prekršek ali v rokih, ki jih določi sodišče, ne izpolnjuje vseh obveznosti iz sklepa o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja. Zoper sklep o preklicu odložitve izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja lahko storilec vložijo pritožbo v osmih dneh od dneva vročitve. O pritožbi odloči višje sodišče s sklepom, ki ga izda v 15 dneh od prejema spisa.

(3) Organ, ki vodi skupno evidenco kazenskih točk, po uradni dolžnosti obvesti pristojno sodišče o vpisu pravnomočne odločbe o hujšem prekršku voznika, ki mu je bilo odložena izvršitev prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja:

- če gre za hujši prekršek, ki je bil storjen v času preizkusne dobe in
- če je bila pravnomočna odločba izdana najpozneje v enem letu po poteku preizkusne dobe.

Izvrševanje odložitve izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja

202.f člen

Za izvrševanje odložitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja in preklica odložitve, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona in zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, o prepovedi vožnje motornega vozila, razen določbe o dnevu izvršitve vpisa.

Evidence prekrškovnih organov

203. člen

(1) Prekrškovni organi morajo zaradi zagotavljanja izvrševanja pravnih posledic odločb o prekršku, za ugotavljanje prej izrečenih sankcij za prekrške in za izdajanje potrdil o podatkih iz te evidence voditi evidenco o pravnomočnih odločbah o prekrških.

(2) Evidenca iz prvega odstavka mora vsebovati zlasti:

– podatke o storilcu prekrška (osebno ime in EMŠO ter naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča za fizično osebo oziroma firmo in sedež ter enotno matično številko za pravno osebo, če je storilec tujec, pa namesto EMŠO njegove rojstne podatke);

– pravno opredelitev prekrška;

– številko in datum izdane odločbe o prekršku ter izrečeno sankcijo.

(3) Način vodenja evidence iz tega člena predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Evidence pravnomočnih odločb sodišč

204. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, vodi evidenco pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki obsega podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena. Evidenca pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških se vodi zaradi zagotavljanja izvrševanja pravnih posledic sodb in sklepov o prekršku, za ugotavljanje prej izrečenih sankcij za prekrške in za izdajanje potrdil o podatkih iz te evidence.

(2) Način vodenja evidence iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Dajanje podatkov iz evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških

204.a člen

(1) Podatki, ki so vpisani v evidence iz 203. in 204. člena tega zakona, se lahko dajejo samo na podlagi pisne prošnje posameznika, na katerega se ti podatki nanašajo, če jih potrebuje za uveljavljanje svojih pravic. Drugim uporabnikom se podatki iz teh evidenc dajejo na podlagi obrazložene pisne zahteve, če imajo za uporabo teh podatkov upravičen, na zakonu utemeljen, interes.

(2) Podatki, ki so vpisani v evidence iz prejšnjega odstavka, se lahko dajejo pisno ali z uporabo informacijske tehnologije tako, da je zagotovljeno njihovo varovanje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Podatke iz evidence iz 203. člena tega zakona dajejo uporabnikom iz prvega odstavka tega člena prekrškovni organi, podatke iz evidence iz 204. člena tega zakona pa ministrstvo, pristojno za pravosodje. Vloga za dajanje podatkov iz teh evidenc se lahko vložijo v pisni obliki pri organu, ki vodi evidenco, ali v elektronski obliki pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, ki zagotavlja sprejem vlog v elektronski obliki in njihovo posredovanje organom, pristojnim za dajanje podatkov iz teh evidenc.

(4) Minister, pristojen za pravosodje, v soglasju z ministrom, pristojnim za javno upravo, podrobneje določi tehnične pogoje za sprejem in posredovanje vloge v elektronski obliki za dajanje podatkov iz evidenc iz 203. in 204. člena tega zakona z uporabo informacijske tehnologije.

(5) Sodiščem in državnim tožilstvom se omogoči brezplačni oddaljeni dostop do podatkov v evidencah o pravnomočnih odločbah o prekrških iz 203. in 204. člena tega zakona. Policiji se omogoči brezplačni oddaljeni dostop do podatkov v evidenci pravnomočnih odločb sodišč iz 204. člena tega zakona in do podatkov v tistih evidencah o pravnomočnih odločbah o prekrških iz 203. člena tega zakona, kadar lahko na podlagi predpisa, ki določa prekrške, postopek o prekršku vodi tudi policija. Način oddaljenega elektronskega dostopa do evidenc in tehnične pogoje za uporabo podatkov določi minister, pristojen za pravosodje, po predhodnem mnenju državnega nadzornega organa za varstvo osebnih podatkov.

Izbris

205. člen

Pravnomočne odločbe, sodbe oziroma sklepi o prekrških se iz evidenc iz 203. in 204. člena tega zakona izbrišejo po poteku treh let od dneva pravnomočnosti odločb, vendar ne dokler trajajo stranske sankcije, dokumentarno gradivo, na podlagi katerega so bile vpisane, pa se hrani po določbi sedmega odstavka 206. člena tega zakona.

Zbirke podatkov, ki jih vodijo organi za postopek o prekrških

206. člen

(1) Zaradi evidence zadev, ki jih obravnavajo, za učinkovito vodenje in preglednost postopkov ter za statistično poročanje vodijo sodišča naslednje zbirke podatkov (določene vpisnike in pomožne knjige):

- vpisnik za zadeve o prekrških na prvi stopnji;
- vpisnik za zadeve o prekrških na drugi stopnji;
- splošni vpisnik;
- vpisnik za zaupne, tajne in strogo tajne zadeve;
- vpisnik za prenehanje veljavnosti vozniških dovoljenj na podlagi doseženega ali preseženega z zakonom določenega števila kazenskih točk na prvi stopnji;
- vpisnik za prenehanje veljavnosti vozniških dovoljenj na podlagi doseženega ali preseženega z zakonom določenega števila kazenskih točk na drugi stopnji;
- druge vpisnike v skladu s sodnim redom;
- seznam odvzetih predmetov;
- evidenco zapadle, neplačane globe, sodne takse, stroškov postopka, odvzete premoženjske koristi in kazni za kršitev postopka ter uklonilnih zaporov.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka vodijo prekrškovni organi naslednje zbirke podatkov (določene vpisnike in pomožne knjige):

- vpisnik za zadeve prekrškov, v katerih se izda plačilni nalog;
- vpisnik za zadeve prekrškov, v katerih se izda odločba o prekršku;
- vpisnik za zadeve, v katerih se vloži obdolžilni predlog;
- seznam odvzetih predmetov;
- evidenco zapadle, neplačane globe, sodne takse, stroškov postopka, odvzete premoženjske koristi in kazni za kršitev postopka ter uklonilnih zaporov.

(3) Zbirke podatkov iz prejšnjega odstavka lahko vsebujejo naslednje osebne podatke:

- obdolženca oziroma storilca: osebno ime, za poročene tudi prejšnji priimek, če je bil spremenjen, datum, kraj in občina rojstva, EMŠO, naslov stalnega prebivališča (stalnega, začasnega), državljanstvo, poklic, zaposlitev, ime in sedež pravne osebe oziroma samostojnega podjetnika posameznika, podatki o vozniškem dovoljenju (številka vozniškega dovoljenja, upravna enota, ki ga je izdala, datum izdaje vozniškega dovoljenja po opravljenem vozniškem izpitu, kategorije motornih vozil, za katere je bilo vozniško dovoljenje izdano),
- predlagatelja, drugih udeležencev v postopku, pošiljatelj vlog oziroma prevzemnikov: osebno ime, naslov prebivališča (stalnega, začasnega), ime in sedež pravne osebe oziroma samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Posamezne zbirke podatkov lahko vsebujejo tudi druge podatke, ki niso osebni, in so potrebni za doseglo namena iz prvega odstavka tega člena.

(5) Osebni in drugi podatki, ki se vpisujejo v zbirke podatkov, se pridobivajo iz podatkov v spisu, lahko pa tudi iz že obstoječih zbirk podatkov.

(6) Podatke iz evidenc lahko obdelujejo v času pet let po pravnomočnosti odločbe prekrškovni organi, sodišča, državna tožilstva, policija, drugi državni organi v okviru svojih pooblastil, stranke oziroma drugi udeleženci, ki so na podlagi procesnih zakonov upravičeni pregledovati in prepisovati spis v posamezni zadevi, ostali uporabniki pa le, če so za uporabo podatkov pooblašteni z zakonom.

(7) Dokumentarno gradivo, ki nastaja pri delu organov za postopek o prekrških v obliki vpisnikov, se hrani trajno. Dokumentarno gradivo, ki nastaja pri delu organov za postopek o prekrških v obliki določenih pomožnih knjig (seznam odvzetih predmetov, evidenca zapadle, neplačane globe, sodne takse, stroškov postopka, odvzete premoženjske koristi in kazni za kršitev postopka), se hrani pet let. Za hrambo in izločanje dokumentarnega gradiva se do izdaje novega predpisa uporabljajo določbe Pravilnika o notranjem poslovanju organov za postopek o prekrških (Uradni list SRS, št. 18/86, 22/86 – popr. in 16/88 ter Uradni list RS, št. 48/90, 35/98, 17/2000, 7/2001 in 105/2001).

(8) Minister, pristojen za pravosodje, podrobneje predpiše obliko in vsebino posameznih zbirk podatkov (določenih vpisnikov in pomožnih knjig iz prvega in drugega odstavka tega člena) pri organih za postopek o prekrških.

Vodenje skupne evidence kazenskih točk

207. člen

(1) Pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, se vodi skupna evidenca o številu izrečenih kazenskih točk za posamezne storilce prekrškov in pravnomočnih odločbah o prenehanju veljavnosti voziškega dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: evidenca). Evidenca se vodi zaradi evidentiranja in obdelave podatkov o storilcih prekrškov, ki so jim bile za prekrške v cestnem prometu izrečene kazenske točke, in števila izrečenih kazenskih točk, evidentiranja podatkov o tem, katerim voznikom je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti voziškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe voziškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije na podlagi doseženega ali preseženega z zakonom določenega števila kazenskih točk v cestnem prometu.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je upravljalca evidence.

(3) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, obvesti pristojno sodišče o tem, da je storilec prekrška dosegel število kazenskih točk, zaradi katerega se izreče prenehanje veljavnosti voziškega dovoljenja.

(4) Kazenske točke v cestnem prometu se izbrišejo iz evidence po preteku treh let od pravnomočnosti odločbe, s katero so bile izrečene, če v tem času storilec ne doseže števila kazenskih točk, zaradi katerega se izreče prenehanje veljavnosti voziškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe voziškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije, oziroma če v roku iz tretjega odstavka 22. člena tega zakona ni bila izdana odločba. Z dnem vpisa sodbe oziroma sklepa o prekršku, s katerim je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti voziškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe voziškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije, se izbrišejo vse do tedaj zbrane kazenske točke. Iz evidence se izbrišejo tudi vse kazenske točke, izrečene s sodbo oziroma sklepom sodišča ali odločbo prekrškovnega organa, ki so bile za prekršek, storjen v času veljavnosti voziškega dovoljenja, izrečene po prenehanju veljavnosti voziškega dovoljenja. Izbriše se tudi prenehanje veljavnosti voziškega dovoljenja, izrečeno s sodbo ali sklepom sodišča, ki je bilo vpisano v evidenco po že vpisanem prenehanju veljavnosti istega voziškega dovoljenja. O izbrisanih kazenskih točkah, izrečenih po posameznih kategorijah motornih vozil, se obvesti upravna enota, ki je izdala voziško dovoljenje.

(5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, izbriše kazenske točke iz evidence po uradni dolžnosti takoj, ko izve za dejstvo, ki je podlaga za izbris vseh ali le določenega števila kazenskih točk. Po izbrisu kazenskih točk se izpisi iz evidence in odločbe, ki so podlaga za vpis v evidenco, vložijo v zbirko dokumentarnega gradiva. Izpisi in odločbe se hranijo pet let.

(6) Podatki iz evidence se dajejo samo na podlagi pisne prošnje posameznika, na katerega se podatki nanašajo, če jih potrebuje za uveljavljanje svojih pravic. Drugim uporabnikom se podatki iz evidence dajejo na podlagi obrazložene pisne zahteve, če imajo za uporabo teh podatkov upravičen, na zakonu utemeljen, interes. Sodiščem, državnim tožilstvom in policiji se omogoči brezplačni oddaljeni dostop do podatkov v skupni evidenci kazenskih točk.

(7) Podrobnejša merila o vodenju evidence iz prvega odstavka tega člena določi minister, pristojen za pravosodje. Način oddaljenega elektronskega dostopa do evidence ter tehnične pogoje za uporabo podatkov določi minister, pristojen za pravosodje, po predhodnem mnenju državnega nadzornega organa za varstvo osebnih podatkov.

ČETRTI DEL

Šestnajsto poglavje

PRISTOJNOST IN ORGANIZACIJA SODIŠČ ZA PREKRŠKE

Splošna določba

208. člen

(1) V Republiki Sloveniji so za odločanje o prekrških pristojna:

- okrajna sodišča kot sodišča za prekrške prve stopnje;
- Višje sodišče v Celju kot sodišče za prekrške druge stopnje.

(2) V zadevah, za katere je s tem zakonom določena pristojnost sodišč iz prejšnjega odstavka, sodijo sodniki teh sodišč.

Sodne počitnice

209. člen

V postopkih pred sodišči štejejo kot nujne zadeve, v katerih sodišča opravljajo naroke in odločajo tudi v času od 15. julija do 15. avgusta (83. člen zakona o sodiščih) zadeve, v katerih je storilec pridržan, zadeve, v katerih so udeleženi tujci, zadeve, v katerih je bilo obdolžencu začasno odvzeto vozniško dovoljenje ali je bilo zaseženo motorno vozilo, zadeve, v katerih je zaseženo hitro pokvarljivo blago ter zadeve iz 201. člena tega zakona.

Pristojnost okrajnih sodišč

210. člen

(1) Okrajna sodišča so pristojna:

- za odločanje o prekrških na prvi stopnji;
- za odločanje o zahtevi za sodno varstvo zoper odločbo o prekršku, ki jo je izdal prekrškovni organ;
- za odločanje o pritožbah zoper sklepe prekrškovnih organov;
- za odločanje o predlogu za odpravo ali spremembo odločbe na predlog prekrškovnega organa;
- za odločanje o začasnem odvzemu in o vrnitvi začasno odvzetega vozniškega dovoljenja;
- za odločanje o odložitvi in preklicu odložitve izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja;
- za odreditev osebne in hišne preiskave ter zasega in preiskave elektronskih in z njimi povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov;
- za opravljanje zadev pravne pomoči glede prekrškov;
- za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

(2) Okrajna sodišča zagotavljajo dežurstva za obravnavanje primerov iz 108. do 110. člena tega zakona.

(3) Za sodnike, ki opravljajo dežurstvo iz prejšnjega odstavka, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodniško službo, o dežurni preiskovalni službi.

Sodnik posameznik

211. člen

(1) Na okrajnem sodišču vodi postopek in odloča sodnik posameznik.

(2) Posamezna dejanja v postopku lahko opravlja strokovni sodelavec.

Pristojnost višjega sodišča

212. člen

Višje sodišče je pristojno:

1. za odločanje o pritožbah zoper odločbe okrajnih sodišč, izdane po tem zakonu;
2. za odločanje v sporih o pristojnosti med okrajnimi sodišči v zadevah prekrškov;
3. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

Sestava senatov

213. člen

(1) Višje sodišče odloča v zadevah iz 1. in 2. točke prejšnjega člena tega zakona v senatu, ki ga sestavlja en sodnik kot predsednik senata, sodnik – poročevalec in sodnik – član senata.

(2) V zadevah iz 3. točke prejšnjega člena odloča sodnik posameznik. Če zakon določa, da zadeve opravlja senat, je ta sestavljen po določbi prejšnjega odstavka.

Posebna pristojnost

214. člen

(1) V postopku o prekršku v primerih kršitev davčnih, deviznih, carinskih, trošarinskih, drugih finančnih predpisov ter predpisov s področja integritete in preprečevanja korupcije je za vse zadeve iz pristojnosti okrajnih sodišč z območja posameznega okrožnega sodišča izključno krajevno pristojno tisto okrajno sodišče, ki ima sedež na sedežu okrožnega sodišča.

(2) Okrajno sodišče lahko v skladu z letnim razporedom dela opravlja obravnave ali druga dejanja v postopku tudi v krajih izven sedeža sodišča.

(3) Za določitev uklonilnega zavora in izvrševanje globe, izrečene s sodbo sodišča, je pristojno okrajno sodišče po stalnem ali začasnem prebivališču storilca. Odvzem premoženjske koristi s plačilom denarnega zneska, redovno globo in stroške postopka izvrši sodišče, ki je o prekršku odločilo na prvi stopnji. Če se pristojnost ne da določiti ali če storilec nima stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, je pristojno sodišče, ki je o prekršku odločilo na prvi stopnji. Za izvrševanje sankcij, izrečenih pravnim osebam s sodbo sodišča, je pristojno sodišče, ki je o prekršku odločilo na prvi stopnji.

(4) Za izdajo sklepa o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja, sklepa o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja in sklepa o preklicu odložitve izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja je pristojno okrajno sodišče po stalnem ali začasnem prebivališču storilca. Za izdajo sklepa o prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja na območju Republike Slovenije je izključno pristojno Okrajno sodišče v Celju.

(5) Za odločanje o zahtevah za sodno varstvo zoper odločbe prekrškovnih organov o prekrških s področja varstva konkurence in s področja javnega naročanja ter za odločanje o prekrških, pri katerih je predpisana stranska sankcija izločitve iz postopkov javnega naročanja, je izključno pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani.

(6) Za odločanje v zadevah priznavanja in izvrševanja odločb sodišč in drugih pristojnih organov v državah članicah Evropske unije, s katerimi so izrečene denarne sankcije za prekrške ali za druge kršitve predpisov, in za izvrševanje denarnih in drugih sankcij za prekrške, ki so jih izrekli pristojni organi v Republiki Sloveniji, v državah članicah Evropske unije, je izključno pristojno Okrajno sodišče v Celju.

Zakon o prekrških – ZP-1 (Uradni list RS, št. 7/03) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PETI DEL

Sedemnajsto poglavje

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Začetek dela prekrškovnih organov in sodišč

215. člen

(1) Prekrškovni organi in sodišča, ki odločajo o prekrških po tem zakonu, začnejo z delom v zadevah prekrškov z dnem začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem, ko začnejo z delom prekrškovni organi in sodišča po tem zakonu, prenehajo z delom sodniki za prekrške in Senat za prekrške Republike Slovenije, organi iz 2. točke prvega odstavka 258. člena Zakona o

prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83 – popr., 42/85, 2/86 – popr., 47/87 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 35/97, 73/97 – odločba US, 87/97, 73/98, 31/2000 in 24/2001) pa nadaljujejo z delom kot prekrškovni organi.

(3) Do začetka dela prekrškovnih organov in sodišč po tem zakonu odločajo v zadevah prekrškov organi, ki vodijo postopek o prekrških po zakonu iz prejšnjega odstavka.

Prevzem zadev

216. člen

(1) Okrajna sodišča po začetku dela v zadevah prekrškov prevzamejo vse nerešene zadeve dosedanjih sodnikov za prekrške z območja svoje krajevne pristojnosti.

(2) Višja sodišča po začetku dela v zadevah prekrškov prevzamejo vse nerešene zadeve Senata za prekrške Republike Slovenije.

(3) Zadeve iz tega člena se v sodni statistiki izkažejo ločeno od ostalih zadev iz pristojnosti okrajnih in višjih sodišč.

(4) Prevzem zadev iz tega člena se opravi po navodilu ministra, pristojnega za pravosodje.

Mandat in položaj sodnikov

217. člen

– upoštevan ZP-1B

(1) Sodniki za prekrške, ki ob začetku dela sodišč v zadevah prekrškov opravljajo trajno sodniško funkcijo v državnem organu z imenom sodnik za prekrške in izpolnjujejo pogoje po zakonu, ki ureja sodniško službo, nadaljujejo svoj trajni mandat kot okrajni sodniki na okrajnih sodiščih za območje tistega sodnega okraja, v katerem ima ta organ sedež.

(2) Sodniki za prekrške, ki ob začetku dela sodišč v zadevah prekrškov opravljajo trajno sodniško funkcijo v Senatu za prekrške Republike Slovenije in izpolnjujejo pogoje po zakonu, ki ureja sodniško službo, nadaljujejo svoj trajni mandat kot višji sodniki na višjih sodiščih. Na delo na posamezna višja sodišča jih razporedi sodni svet, pri čemer ustrezno upošteva zlasti število sistemiziranih in zasedenih mest višjih sodišč, potrebo po zagotovitvi enakomerne delovne obremenitve sodnikov višjih sodišč, oddaljenost kraja stalnega prebivališča posameznega sodnika od sedeža sodišča in njegovo željo za delo na določenem sodišču.

(3) Sodniki za prekrške, ki nadaljujejo z delom na sodiščih, ohranijo uvrstitev v plačilne razrede po sklepih sveta sodnikov za prekrške.

(4) Predstojnikom in namestnikom sodnikov za prekrške in Senata za prekrške Republike Slovenije preneha funkcija z začetkom dela sodišč v zadevah prekrškov.

(5) Sodni svet v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi sistemizacijo sodniških mest na posameznih sodiščih, ob začetku dela sodišč v zadevah prekrškov pa sodnike iz prvega in drugega odstavka tega člena razporedi na sodišča in jih uvrsti v ustrezne nazive in položaje v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja sodišča in sodniško službo. Pri tem upošteva čas opravljanja funkcije sodnika pri državnem organu z imenom sodnik za prekrške kot čas opravljanja sodniške službe okrajnega sodnika, čas opravljanja funkcije sodnika Senata za prekrške Republike Slovenije pa kot čas opravljanja sodniške službe višjega sodnika.

(6) Sodnikom za prekrške, ki ne izpolnjujejo pogojev za izvolitev v sodniško funkcijo po zakonu o sodniški službi, sodniška funkcija miruje do izpolnitve pogojev za izvolitev v trajno sodniško funkcijo po zakonu o sodniški službi.

(7) Sodnike iz prejšnjega odstavka, ki izpolnijo pogoje za izvolitev v sodniško funkcijo po zakonu o sodniški službi, sodni svet z dnem izpolnitve teh pogojev razporedi na sodišča in uvrsti v nazive in položaje skladno z določbami prvega, drugega in petega odstavka 217. člena tega zakona.

(8) Sodnike iz šestega odstavka tega člena se v času mirovanja sodniške funkcije imenuje v naziv pravosodnega svetnika v skladu z zakonom, ki ureja sistem javnih uslužbencev, ter se jim določi najmanj taka plača, kot jim pripada po sklepih sveta sodnikov za prekrške.

Prevzem delavcev

218. člen

(1) Strokovne, administrativno tehnične in druge delavce, zaposlene v državnih organih z imenom sodnik za prekrške in na Senatu za prekrške Republike Slovenije, prevzamejo v delovno razmerje sodišča kot strokovne sodelavce, sodne referente, upravno tehnično in drugo sodno osebje. Delavce, ki vodijo skupno evidenco pravnomočno izrečenih stranskih kazni, prevzame ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Prevzem in razporeditev delavcev iz prejšnjega odstavka se opravi po navodilih ministra, pristojnega za pravosodje.

Uporaba določb pravilnika o notranjem poslovanju

219. člen

Do sprememb in dopolnitev sodnega reda se za poslovanje sodišč v zadevah prekrškov uporabljajo določbe Pravilnika o notranjem poslovanju organov za postopek o prekrških (Uradni list SRS, št. 18/86, 22/86 – popr. in 16/88 ter Uradni list RS, št. 48/90, 35/98, 17/2000, 7/2001 in 105/2001).

Prevzem sredstev in arhivov

220. člen

(1) Poslovne prostore, opremo, finančna in druga sredstva, ki so ob začetku dela sodišč v zadevah prekrškov v uporabi državnih organov z imenom sodnik za prekrške oziroma Senat za prekrške Republike Slovenije, prevzamejo v uporabo okrajna sodišča oziroma višja sodišča.

(2) Arhive sodnikov za prekrške prevzamejo okrajna sodišča, arhive Senata za prekrške Republike Slovenije pa višja sodišča.

(3) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, od Senata za prekrške Republike Slovenije prevzame skupno evidenco pravnomočno izrečenih stranskih kazni.

(4) Arhive Sveta sodnikov za prekrške prevzame Sodni svet, razen zadev iz pristojnosti personalnih svetov, ki jih prevzamejo pristojni personalni sveti sodišč splošne pristojnosti.

(5) Prevzem se opravi po navodilu ministra, pristojnega za pravosodje.

Izdaja predpisov

221. člen

(1) Vlada izda predpis iz tretjega odstavka 49. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Ministri v skladu s svojimi pristojnostmi po predpisih, ki urejajo delovna področja ministrstev, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona izdajo podzakonske akte, s katerimi za posamezna področja določijo pooblaščenice uradne osebe prekrškovnih organov, če niso že določene z zakonom ali podzakonskim aktom po drugem odstavku 49. člena tega zakona.

(3) Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonske akte iz tretjega odstavka 203. člena, drugega odstavka 204. člena, četrtega odstavka 216. člena, drugega odstavka 218. člena in petega odstavka 220. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(4) Sodišča v treh mesecih po začetku dela v zadevah prekrškov v sodelovanju s pristojnimi državnimi organi, nosilci javnih pooblastil in organi samoupravnih lokalnih skupnosti oblikujejo seznam nalog iz šestega odstavka 19. člena tega zakona.

Dokončanje postopkov o prekrških

222. člen

– upoštevan ZP-1A

(1) Postopki o prekrških, ki do začetka uporabe tega zakona še niso bili pravnomočno končani, se dokončajo in izrečene sankcije izvršijo po dosedanjih predpisih.

(2) Pravnomočno izrečene sankcije, ki do začetka uporabe tega zakona še niso bile izvršene, se izvršijo po dosedanjih predpisih.

(3) Za izvrševanje zapora, s katerim je bila nadomeščena v postopku o prekršku izrečena denarna kazen, se smiselno uporabljajo določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij o izvrševanju kazni zapora.

Uskladitev določb, s katerimi so določeni prekrški

223. člen

– upoštevan ZP-1A

(1) Predpise, s katerimi so določeni prekrški, pa niso v skladu s tem zakonom, je treba v treh letih po uveljavitvi tega zakona uskladiti s tem zakonom.

(2) Do uskladitve predpisov iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo sankcije iz teh predpisov. Predpisane denarne kazni veljajo kot predpisane globe, varstveni ukrepi pa kot stranske sankcije iste vrste, stranska kazen prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja velja kot stranska sankcija kazenskih točk v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti vozniškega dovoljenja, ki jo je mogoče izreči do števila 18, oziroma voznikom začetnikom do števila 7.

(3) Do uskladitve zakonov, ki urejajo varnost cestnega prometa, proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, orožje in prekrške zoper javni red in mir, z določbami tega zakona, se glede izrekanja kazni zapora uporabljajo določbe zakona iz drugega odstavka 215. člena tega zakona, za izvršitev kazni zapora pa določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij o izvrševanju kazni zapora.

(Opomba: Določba je razveljavljena, kolikor je mogoče na njeni podlagi izreči kazen zapora – odločba Ustavnega sodišča RS, št. U-I-69/06-16, Uradni list RS, št. 139/06)

(4) Od dneva uveljavitve tega zakona se, razen za prekrške iz prejšnjega odstavka, ne more izreči kazen zapora. Če odločba o prekršku, s katero je bila izrečena kazen zapora, ki se po tem zakonu ne more izreči, do dneva uveljavitve tega zakona še ni postala pravnomočna, oziroma se izrečena kazen še ni izvršila, se izvrši s spremembo v denarno kazen s smiselno uporabo določb zakona iz drugega odstavka 215. člena tega zakona o načinu spremembe denarne kazni v zapor.

(5) Do uskladitve predpisov o deviznih in carinskih prekrških z določbami tega zakona so za te prekrške, ne glede na določbo drugega odstavka 52. člena tega zakona, pristojni prekrškovni organi v hitrem postopku, razen če gre za postopek proti mladoletnikom. Glede višine izrečene globe ne velja omejitev iz četrtega odstavka 52. člena tega zakona.

Prenehanje veljavnosti in uporaba zakonov

224. člen

– upoštevan ZP-1A

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

– Zakon o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83 – popr., 42/85, 2/86 – popr., 47/87 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 35/97, 73/97 – odločba US, 87/97, 73/98, 31/2000 in 24/2001),

– Zakon o začasni ureditvi organizacije in pristojnosti občinskih sodnikov za prekrške in občinskih javnih pravobranilcev (Uradni list RS, št. 82/94 in 20/97 – ZDPra) v delu, ki se nanaša na sodnike za prekrške.

(2) Določbe zakonov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona, če ta zakon ne določa drugače.

Uveljavitev in začetek uporabe zakona

225. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2005.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1A (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2005.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1B (Uradni list RS, št. 44/05) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

(1) Pravosodni svetniki iz osmega odstavka 217. člena zakona morajo v roku dveh let od uveljavitve tega zakona opraviti pravniški državni izpit, razen, če jim na dan uveljavitve tega zakona do izpolnitve minimalnih pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine manjka manj kot pet let delovne dobe.

(2) Pravosodne svetnike se razporedi na delo na okrajnih sodiščih za območje tistega sodnega okraja, v katerem je imel sedež državni organ z imenom sodnik za prekrške, pri katerem so do začetka dela sodišč v zadevah prekrškov opravljali svojo sodniško funkcijo.

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1C (Uradni list RS, št. 40/06 in 51/06 – popravek) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

55. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na euro, se začnejo uporabljati z dnem začetka uporabe eura kot denarne enote Republike Slovenije.

V določbah predpisov, s katerimi se določajo prekrški, ki začnejo veljati in se uporabljati po uveljavitvi tega zakona, vendar še pred začetkom uporabe eura kot denarne enote Republike Slovenije, se globe določijo v tolarških zneskih po dosedanjih predpisih.

Globe, določene v tolarjih v skladu s prejšnjim odstavkom, se izrekajo do začetka uporabe eura kot denarne enote Republike Slovenije.

56. člen

V določbah predpisov, s katerimi se določajo prekrški, ki se začnejo uporabljati po uvedbi eura kot denarne enote Republike Slovenije, se globe določajo v eurih.

57. člen

Način spremembe glob, določenih v tolarjih, v globe, določene v eurih, v predpisih, ki veljajo in se uporabljajo na dan začetka uporabe eura kot denarne enote Republike Slovenije, se določi s posebnim zakonom.

58. člen

V primerih iz drugega odstavka 66. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 55/05 – uradno prečiščeno besedilo) je do začetka uporabe eura kot denarne enote Republike Slovenije dovoljena pritožba glede odvzema premoženjske koristi, če premoženjska korist, ki se vzame, presega 100.000 tolarjev.

59. člen

O prekrških, storjenih do uveljavitve tega zakona, odločajo organi, ki so pristojni za odločanje o prekrških po dosedanjih predpisih.

Do uskladitve predpisov, ki urejajo varnost cestnega prometa, s tem zakonom, se stranske sankcije kazenskih točk v cestnem prometu izrečejo v številu, v katerem so predpisane, če pa so predpisane v razponu, se izreče najnižje število predpisanih kazenskih točk. Glede števila kazenskih točk, do katerega se kazenske točke izrečejo v hitrem postopku, ne velja omejitev iz prvega odstavka 235. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 97/05 – uradno prečiščeno besedilo, 67/05 – odločba US in 108/05), če s tem zakonom ni določeno drugače.

Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati posamezne določbe zakonov, s katerimi so določeni prekrški, v delu, v katerem je v skladu z določbami 52. člena Zakona o prekrških urejena pristojnost za odločanje o prekrških drugače, kot to določa 16. člen tega zakona.

60. člen

Minister, pristojen za pravosodje, uskladi predpise iz tretjega odstavka 203. člena, drugega odstavka 204. člena, sedmega odstavka 206. člena in sedmega odstavka 207. člena Zakona o prekrških s tem zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

61. člen

Določbe 31., 38., 39. in 44. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem začetka uporabe eura kot denarne enote Republike Slovenije.

62. člen

Ta zakon začne veljati petinštirideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1D (Uradni list RS, št. 115/06) vsebuje naslednji prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

8. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz četrtega odstavka 204.a člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

9. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1E (Uradni list RS, št. 17/08 in 21/08 – popravek) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

45. člen

Določbe 16., 34. in 35. člena tega zakona se začnejo v delih, ki se nanašajo na sodno takso, uporabljati 1. januarja 2009, do tedaj pa se glede povprečnine uporabljajo dosedanji predpisi.

V postopkih z zahtevo za sodno varstvo zoper odločbe o prekrških s področja varstva konkurence, ki so bile izdane do uveljavitve tega zakona, odloča sodišče, ki je pristojno za odločanje o zahtevi za sodno varstvo po dosedanjih predpisih.

Odločbe sodišča, ki so bile do uveljavitve tega zakona izdane na podlagi drugega odstavka 65. člena zakona ali v rednem sodnem postopku, vroča sodišče ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in jih izvrši po dosedanjih predpisih. Odločbe sodišča, ki so bile do uveljavitve tega zakona izdane na podlagi prvega in četrtega odstavka 65. člena zakona, pa do tedaj še niso bile vročene, vroča prekrškovni organ po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in jih tudi izvrši.

Določbe 33. člena tega zakona se ne uporabljajo za ugovor zoper sodbo, izdano v skrajšanem postopku do uveljavitve tega zakona.

46. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1F (Uradni list RS, št. 108/09) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

17. člen

O prekrških, ki so bili storjeni pred uveljavitvijo tega zakona, odločajo organi, ki so bili pristojni za odločanje o prekrških po dosedanjih predpisih.

18. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1G (Uradni list RS, št. 9/11) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

Uporaba spremenjenih in dopolnjenih določb

52. člen

(1) Določbe novega devetega odstavka 22. člena ter novih 202.d do 202.f člena zakona se uporabljajo za storilce, ki jim bo sklep o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja izdan od 1. oktobra 2011 dalje. Do začetka uporabe teh določb se uporabljajo določbe tretjega stavka šestega odstavka 26. člena, tretjega odstavka 27. člena, petega odstavka 202. in četrtega odstavka 214. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 17/08, 21/08 – popr., 76/08 – ZIKS-1C, 108/09, 109/09 – odločba Ustavnega sodišča RS in 45/10 – ZIntPK, v nadaljnjem besedilu: Zakon o prekrških).

(2) Določbe novih 113.a do 113.e člena zakona se uporabljajo za prekrške, storjene od 1. oktobra 2011 dalje.

(3) Določbe novega 25.a člena in nove tretje alineje drugega odstavka 52. člena zakona se uporabljajo za prekrške, storjene po uveljavitvi tega zakona.

(4) Določbe novih 171.a do 171.č člena zakona se uporabljajo za zadeve, v katerih odločba prekrškovnega organa o prekršku še ni bila izbrisana iz evidence.

(5) Določba novega šestega odstavka 214. člena zakona se uporablja v zadevah, v katerih do dneva uveljavitve tega zakona, še ni bil vložen predlog za izvrševanje denarnih in drugih sankcij za prekrške, ki so jih izrekli pristojni organi v Republiki Sloveniji.

(6) Kolikor v prejšnjih določbah tega člena ni drugače določeno, se pred uveljavitvijo tega zakona začeti postopki nadaljujejo in končajo po dosedanjih določbah Zakona o prekrških.

Prevzem zadev

53. člen

(1) Višje sodišče v Celju prevzame v reševanje vse nerešene zadeve prekrškov Višjega sodišča v Ljubljani, Višjega sodišča v Mariboru in Višjega sodišča v Kopru.

(2) Prevzete zadeve iz prejšnjega odstavka tega člena se v sodni statistiki izkažejo ločeno od ostalih zadev.

Položaj višjih sodnikov

54. člen

(1) Višji sodniki, ki opravljajo sodniško funkcijo v zadevah prekrškov na višjih sodiščih v Ljubljani, Kopru in Mariboru se premestijo na Višje sodišče v Celju po določbah zakona, ki ureja sodniško službo in se razporedijo k reševanju zadev prekrškov na tem sodišču.

(2) Sodni svet uskladi sistemizacijo sodniških mest z določbo prejšnjega odstavka tega člena. Uvrstitev višjih sodnikov iz prejšnjega odstavka tega člena v plačne razrede ostane nespremenjena, razen v primeru sodniškega napredovanja.

Položaj javnih uslužbencev višjih sodišč

55. člen

(1) Javni uslužbenci, ki so razporejeni izključno na zadeve prekrškov pri Višjem sodišču v Ljubljani, Višjem sodišču v Mariboru in Višjem sodišču v Kopru, glede na delovne potrebe ostanejo v delovnem razmerju pri navedenih višjih sodiščih ali pa jih v delovno razmerje prevzame Višje sodišče v Celju.

(2) Če glede javnih uslužbencev iz prejšnjega odstavka tega člena ni dogovora med predsedniki višjih sodišč, odloči o njihovem delovnem razmerju predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Prevzem sredstev in arhivov

56. člen

(1) Višje sodišče v Celju, oddelek za prekrške, v uporabo prevzame:

– opremo, finančna in druga sredstva, ki so potrebna za odločanje v zadevah prekrškov in so ob uveljavitvi tega zakona v uporabi oddelkov za prekrške pri Višjem sodišču v Ljubljani, Višjem sodišču v Mariboru in Višjem sodišču v Kopru,

– arhive oddelkov za prekrške višjih sodišč iz prejšnje alineje.

(2) Prevzem sredstev in arhivov se opravi po navodilih ministra, pristojnega za pravosodje, ki ga izda po predhodnem mnenju predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Prenehanje uporabe zakona

57. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se za zadeve iz šestega odstavka 214. člena zakona prenehajo uporabljati drugi, tretji in četrti odstavek 77. člena Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (Uradni list RS, št. 102/07).

Razveljavitev zakona

58. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati drugi odstavek 128. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08 in 40/09).

Izdaja podzakonskih aktov

59. člen

(1) Predpis iz 42. in 45. člena tega zakona izda minister, pristojen za pravosodje, po predhodnem mnenju državnega nadzornega organa za varstvo osebnih podatkov v treh mesecih po izpolnitvi tehničnih pogojev za izvedbo oddaljenega elektronskega dostopa do podatkov.

(2) Izpolnitev pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena minister ugotovi z odredbo, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Navodila iz drugega odstavka 56. člena tega zakona izda minister za pravosodje, po predhodnem mnenju Vrhovnega sodišča Republike Slovenije najpozneje do 30. junija 2013.

Obvestilo storilcem prekrškov v cestnem prometu

60. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, največ sedem dni pred 1. oktobrom 2011 objavi v sredstvih javnega obveščanja splošno obvestilo, s katerim seznanijo vse storilce prekrškov, ki bodo imeli na dan 1. oktobra 2011 pravnomočno izrečenih najmanj 4 in največ 17 kazenskih točk, o možnosti, pogojih in postopku izbrisa kazenskih točk na podlagi opravljenih zdravstvenih pregledov in udeležbe v programih dodatnega usposabljanja za varno vožnjo po določbah zakona o voznikih.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, ponovi objavo iz prejšnjega odstavka tega člena v roku največ sedmih dni po 1. oktobru 2011.

Odložitev uporabe

61. člen

(1) Določbe novega devetega in novega desetega odstavka 22. člena, novih 113.a do 113.e člena ter novih 202.d do 202.f člena zakona se začnejo uporabljati 1. oktobra 2011.

(2) Vozniško dovoljenje, ki je bilo začasno odvzeto zaradi prekrška, za katerega je predpisano tolikšno število kazenskih točk, ki ima za posledico prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja in je bil storjen v obdobju od 1. julija 2011 do 30. septembra 2011, se vrne storilcu po preteku 24 ur od odvzema. Če imetnik ne prevzame začasno odvzetega vozniškega dovoljenja v treh dneh od dne, ko mu je bilo odvzeto, se vozniško dovoljenje pošlje upravni enoti, na območju katere ima imetnik stalno ali začasno prebivališče. Če tega v Republiki Sloveniji nima, se pošlje upravni enoti, na območju katere je imel zadnje prijavljeno stalno ali začasno prebivališče.

(3) Določba novega desetega odstavka 202. člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2012.

(4) Spremenjene določbe prvega odstavka 83., prvega odstavka 208., 212. in prvega odstavka 213. člena zakona ter 53. do 56. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2014.

Uveljavitev zakona

62. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.